

รายงานผลการวิจัย
เงินทุนวิจัยรัชสมัยเชกสมโภช

เรื่อง

การสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอน
และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
และการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาแบบมหากาฬ

โดย

กัญชากาพย์ สิงหะเนติ
ถ่าน บาลโพธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การสร้างมิตติมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอน
และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ
การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมทภาษา

โดย

กัญหาทิพย์ สิงหะเนติ

ผ่าน บาลโพธิ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กันยายน ๒๕๖๖

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศูนย์วิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษา (Language Matrix)
เพื่อการเรียนการสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาต่างประเทศ และการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาแบบมหภาษา

โดย

กัญหาทิพย์ สิงหะเนติ

(ผู้วิจัยหลัก)

ผ่าน บาลโพธิ์

(ผู้ร่วมวิจัย)

กันยายน ๒๕๖๖

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนรัชดาภิเษกสมโภช เพื่อการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเรื่องนี้ จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์สถาบันภาษา โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วงศ์โสธร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ ที่ได้ให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่าง ๆ เป็นอย่างดี และขอขอบคุณคณาจารย์ดังมีรายชื่อปรากฏอยู่ในรายงานการวิจัยฉบับนี้ หน้า ๖๑-๖๒ ที่ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ประสานงานบัณฑิตศึกษาของคณะวิชาต่าง ๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระดับบัณฑิตศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณเมธี เดชสมฤทธิฤทัย ที่ช่วยพิมพ์งานวิจัยและคุณ สุรินทร์ ผลานุสนธิ ที่ช่วยโรเนียว งานงานวิจัยนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

กัญชากัญญา สิงทะ เนติ

ผ่าน บาลโพธิ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อโครงการ การสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อการเรียนการสอน และ การทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสร้าง แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหากษา

ชื่อผู้วิจัย กัญหาทิพย์ สิงหะเนติ และ ผ่อง บาลโพธิ์

เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ กันยายน ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษา (Language Matrix) เพื่อการเรียนการสอน และการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเพื่อการสร้างแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการใช้ภาษาในแบบมหากษา (Macro-Language) ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด เพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ภาษา จำนวน ๑๑ องค์ประกอบ ประชากรการวิจัยได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิต และระดับบัณฑิต ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๓๖๐ คน ผลที่ได้จากการทดสอบนำมาหาค่าทาง สถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรม SPSS ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณแบบเต็มตัวแปรเป็นขั้น ๆ การจัดกลุ่มทางสถิติ แบบ Varimax rotated factor matrix และการหากลุ่มตัวทำนายความรู้ทางภาษา ด้านวัฒนธรรมและสังคม เพื่อสร้างสมการทำนายความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม ผลการ วิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม ทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ มีความสำคัญมาก ในการสื่อความหมาย จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องนำมาพิจารณาในการเรียนการสอนและการทดสอบ องค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบนี้ มีลำดับความสำคัญและความสามารถในการทำนายความรู้ ทางด้านวัฒนธรรมและสังคมเกี่ยวกับภาษาต่างกัน ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

๑. various communicative functions, ๒. proper choice of words/sentences within certain situation, ๓. holidays and celebrations, ๔. distinguishing types of information, ๕. tones, feelings, and attitudes, ๖. daily pastime use, ๗. association with places, ๘. sources of information, ๙. role relationship, ๑๐. rhetorical device in literature ๑๑. cultural specificity about names โดยเฉพาะองค์ประกอบในลำดับแรกนั้น มีความสามารถในการทำนายได้ถึงร้อยละ ๔๖.๗ องค์ประกอบ ๘ องค์ประกอบแรก และองค์ประกอบที่ ๑๑ ดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ กับองค์ประกอบทุกองค์ประกอบรวมกัน (.๖๘๓ R^2 .๓๑๔) ส่วนองค์ประกอบลำดับที่ ๙ และลำดับที่ ๑๑ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ กับองค์ประกอบทุกองค์ประกอบรวมกัน ($r = ๐.๒๑๑๗$ และ $r = ๐.๒๓๘๔$)

ถ้าจะจัดกลุ่มองค์ประกอบทั้ง ๑๑ นี้ ออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ตามแบบ Varimax rotated factor matrix แล้ว ก็สามารถจัดออกได้เป็น ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ ด้วยกัน

๒. ในการกำหนดมิติสัมพันธ์ของการทดสอบภาษานั้น นอกจากในด้านภาษาแล้ว ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น บทบาทและฐานะ ที่คนคิด และทำที่ของผู้สนทนา รูปแบบที่ใช้สื่อความหมาย ตลอดจนเรื่องราวเหตุการณ์ ฉากที่ใช้ และกิจกรรมที่จะใช้ในการทดสอบด้วย

๓. แบบทดสอบนี้ถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่เข้ามาตรฐาน เนื่องจากมีค่าดัชนีความสอดคล้องในค่านี้อาสูง .๕๑ และมีความคงที่ $t = ๐.๘๐๕$ ในระดับ $p = .๐๕$ และมีความคงที่นี้อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่สอบทั้งสองครั้งเท่ากับ ๐.๕๑๘

Project Title A Construction of a Language Matrix for the
Purposes of Teaching, Learning and Testing
English as a Foreign Language and a construction
of Tests for Testing Macro-language

Name of Investigator Kantatip Sinhaneti
Phan Banpho

Year September 1983

Abstract

The purposes of this study were to propose a language matrix for teaching, learning and testing English as a foreign language and to construct a test on macro language. One test on macro language was constructed for such purposes. The subjects of this study were 360 undergraduates and graduates at Chulalongkorn University. The observed data were processed by computer to determine the mean, standard deviation, correlation coefficient, stepwise multiple regression, varimax rotated factor matrix grouping and to find groups of language predictors in terms of sociocultural competence. Such grouping can, in turn, form a predictive equation for sociocultural competence.

The results of the study were as follows.

- 1) All 11 sociocultural categories are important in language teaching and learning for communicative use. The rank order of

each component, together with its ability to predict the socio-cultural competence, is as follows:

1. various communicative functions
2. proper choice of words/sentences within certain situation
3. holidays and celebrations
4. distinguishing types of information
5. tones, feelings, attitudes
6. daily pastime use
7. association with places
8. sources of information
9. role relationship
10. rhetorical device in literature
11. cultural specificity about names

The first category is of special importance because its predicting ability is 46.7 percent. The first eight categories and the tenth have moderately positive relationship statistically significant at .001 level ($.683 \leq r \leq .314$) while the ninth and the eleventh categories show a rather low positive relationship statistically significant at .001 level. ($r = .2117$ and $r = .2385$)

If these 11 categories are grouped according to the varimax rotated factor matrix, then four major groupings result.

2. In constructing language matrix for the purpose of teaching, learning and testing, besides the linguistic elements in

language, other aspects that lead to sociocultural competence should be accounted for, namely the sociocultural categories, roles, status, attitudes, tones of those engaged in communication; instrumentality, communicative events and activities.

3. The macro language test is reliable,

It has high validity because the congruency coefficient index is .91. The test also has stability because the t value is 0,805. The stability is of a moderate level since the correlation coefficient between the two tests is 0.418.

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
	- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
	- ขอบเขตของการวิจัย	๒
	- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	๓
	- นิยามที่ใช้ในการวิจัย	๓
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
	- ด้านมานุษยวิทยาและด้านสังคมภาษาศาสตร์	๗
	- ด้านความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย	๒๖
	- ด้านการเรียนการสอนภาษา	๓๒
	- ด้านการวัดผลทางภาษา	๓๘
	- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม	๔๐
๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๔๔
	- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๔
	- การดำเนินการสร้างแบบทดสอบ	๔๔
	- การปรับปรุงแบบทดสอบ	๕๗
	- การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๑
	- การตรวจสอบความคงที่ของแบบทดสอบ	๖๓
๔	การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
๕	สรุปผลการวิจัยและข้อ เสนอแนะ ๑๒๒
บรรณานุกรม	๑๒๗
ภาคผนวก ก.	๑๓๘
ภาคผนวก ข.	๑๔๓
ภาคผนวก ค.	๑๕๐
ภาคผนวก ง.	๑๕๗
ภาคผนวก จ.	๑๖๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขที่ คพ
 ภษ ๑๕
เลขทะเบียน ๐๐๓๑๐๒
วัน.เดือน.ปี ๒๑ก.พ. ๒๙

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ คำเฉลย คำความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำความโค้ง และคำความเบ้ ของคะแนนที่ได้จากเครื่องมือการวิจัย	๖๔
๒ คำเฉลย คำความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำความโค้ง และคำความเบ้ ของคะแนนของตัวแปรต่าง ๆ	๖๕
๓ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Proper choice of words, sentences within certain situation (B2)	๖๖
๔ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Association with places (B3)	๖๗
๕ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Tones, feelings และ attitudes (B4)	๖๘
๖ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Sources of information (B5)....	๖๙
๗ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Role relationship (B6)	๗๐
๘ คำเฉลยและคำความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมและสังคมค่าน Various communicative functions (B7)	๗๑

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๙	ค่าเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Distinguishing types of information (B8)	๗๒
๑๐	ค่าเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Rhetorical device in literature (B9)	๗๓
๑๑	ค่าเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Daily pastime use (B10)	๗๔
๑๒	ค่าเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Cultural specificity about names (B11)	๗๕
๑๓	กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural categories) จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิต (N = ๒๓๐)	๗๗
๑๔	กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (N = ๑๓๐)	๗๘
๑๕	กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษารวมกัน	๘๑
๑๖	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (Pearson Correlation Coefficients)	๘๔

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาที่มีโครงสร้างแตกต่างจากภาษาแม่อย่างสิ้นเชิง เช่น การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นเป็นสิ่งที่ยากมาก ที่เป็นเช่นนี้ก็มิใช่เป็นเพราะการที่ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่แตกต่างกันเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเพราะเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการ ความแตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรมและสังคมของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง เพราะภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและสังคม ดังนั้นแม้ผู้เรียนจะมีความรู้ในตัวภาษาก็อาจไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก็ได้ ดังนั้นการศึกษารองคูประกอบต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจึงน่าจะเป็นสิ่งที่เชื่ออำนวยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยของเราเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ การทดสอบทางภาษาส่วนใหญ่ยังทดสอบภาษา เฉพาะในระดับย่อย (micro-language) โดยการแยกส่วนประกอบของภาษาออกเป็นส่วนย่อย ๆ แต่แท้ที่จริงแล้วการทดสอบทางภาษาน่าจะเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาจริง ๆ (language in use) มากกว่าการทดสอบส่วนย่อยของภาษา ทั้งนี้เพราะความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (communicative competence) มิใช่เป็นเพียงผลรวมของส่วนย่อยต่าง ๆ ของภาษาเท่านั้น นี่ย่อมแสดงว่าการทดสอบทางภาษาในระดับมหภาษา (macro - language) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่การจะทดสอบภาษาในระดับมหภาษาได้นั้นก็จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ทางภาษา เช่นกัน และองค์ประกอบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบทางภาษาในระดับนี้ก็คือน้องคูประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม

ดังนั้น การศึกษาองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม จึงนับว่ามีความสำคัญต่อ การเรียนการสอนภาษาอย่างยิ่ง และหากไม่ศึกษาองค์ประกอบในด้านนี้ของภาษาให้ดี การที่จะมุ่งหวังให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสภาพและบรรยากาศแบบไทย ๆ ของ เราประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายสูงสุดคง เป็นไปได้น่ายาก เพราะการเรียนการสอน ก็จะเป็นไปเป็นลักษณะของการลุ่มที่ขาดระบบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา อังกฤษว่า มีองค์ประกอบด้านใดบ้าง
- ๒. เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมแต่ละ องค์ประกอบ มีความ สำคัญและมีลำดับความสำคัญอย่างไร
- ๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบแต่ละด้านว่า มีความสัมพันธ์กันมาก น้อยเพียงใด และ เพื่อจัดกลุ่มสัมพันธ์ทาง สถิติขององค์ประกอบต่าง ๆ
- ๔. เพื่อหากลุ่มตัวทำนายนายความรู้ด้านวัฒนธรรมและ สังคมที่ดีที่สุด และ เพื่อสร้าง สมการทำนายความรู้ด้านวัฒนธรรมและ สังคม
- ๕. เพื่อสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษา
- ๖. เพื่อสร้างแบบทดสอบในการใช้ภาษาแบบมหภาษา (macro-language test)

ขอบเขตของการวิจัย

- ๑. การวิจัยนี้มีมุ่งวิจัย เฉพาะนิสิตระดับบัณฑิต และบัณฑิตศึกษาในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- ๒. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา เฉพาะองค์ประกอบทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม เท่านั้น มิได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เพศ วัย หรือระดับสติปัญญาของนิสิตที่เป็น ประชากรของการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. จะสามารถกำหนดได้ว่า ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทสนั้น ควรจะมีการเน้นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรม และสังคมด้านใดบ้าง และแต่ละด้านควรจะ เน้นมากน้อยเพียงใด
๒. จะได้มีติสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อประโยชน์ในการสอน และการทดสอบแบบมหภาษา
๓. จะได้สมการทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม
๔. จะได้แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ทางภาษาในระดับมหภาษา ซึ่งเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และแบบทดสอบนี้อาจใช้เป็นเครื่องมือกำหนดระดับความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิต อาจารย์ และข้าราชการอื่น ๆ ด้วย

นิยามที่ใช้ในการวิจัย

นิสิต หมายถึง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งระดับปริญญาตรี และปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๒๔ และเป็นประชากรของการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม หมายถึง กลุ่มของตัวแปรด้านวัฒนธรรม และสังคมจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในกลุ่มสูง และมีความสัมพันธ์กับ กลุ่มของตัวแปรอื่นต่ำ

B1 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Holidays and celebrations

B2 หมายถึง องค์ประกอบทาง วัฒนธรรมและสังคมด้าน Proper choice of words/sentences within certain situation

B3 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Association with places

B4 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Tones, feelings and attitudes

B5 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Sources of information

B6 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Role relationship

B7 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Various communicative functions

B8 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Distinguishing types of information

B9 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Rhetorical device in literature

B10 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Daily pastime use

B11 หมายถึง องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Cultural specificity about names

Macro-Test หมายถึง ข้อทดสอบระดับมหากาษาที่จัดอยู่ในแบบทดสอบรวมสรุป (global test) ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากแบบทดสอบจุดย่อย (discrete-point-test) ตรงที่ว่า เป็นการทดสอบภาษาหลาย ๆ ด้านรวมกัน (wholistic) แบบทดสอบระดับมหากาษานี้ ใช้สำหรับทดสอบความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative competence) กล่าวคือ เน้นหนักในการทดสอบ "การใช้ภาษา" (language use) และคำนึงถึงเรื่องความเที่ยงตรง (validity) มากกว่าคำอย่างอื่น

ตัวทำนาย หมายถึง องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมจำนวนหนึ่ง ที่สามารถใช้เป็นตัวพยากรณ์ความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนทุกคนต่างก็มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ได้ในชีวิตจริง แต่จุดเน้นและวิธีการสอนมักตกอยู่ที่อิทธิพลของทฤษฎีและแนวความคิดต่าง ๆ ทั้งทางด้านภาษาโดยตรง และด้านวิธีสอน ดังนั้น การเลือกหัวข้อเรื่องที่จะสอนและจะเน้นจึงแตกต่างกันไป บางท่านเชื่อว่าการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ ในขณะที่บางท่านก็เชื่อว่ากฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เป็นเพียงส่วนประกอบของการใช้ภาษาเท่านั้น ในปัจจุบันแนวความคิดในเรื่องนี้ส่วนใหญ่มักมีแนวโน้มไปในด้านการสอน หรือการเน้นองค์ประกอบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากองค์ประกอบภายในตัวภาษาเอง โดยเฉพาะการเน้นเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ดังรายละเอียดที่กล่าวไว้ในหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านมานุษยวิทยา (Anthropology) และด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics)
๒. ด้านความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative Competence)
๓. ด้านวิธีสอน
๔. ด้านการวัดผลทางภาษา
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural categories)

๑. ด้านมานุษยวิทยา (Anthropology) และด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics)

ในด้านสังคมภาษาศาสตร์นั้น ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เพราะภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ดังนั้น การใช้ภาษาจึงย่อมเป็นไปตามวัฒนธรรม Ronald W. Cassion^๑ กล่าวไว้ว่า ภาษากับวัฒนธรรมไม่ได้แยกเป็นอิสระจากกัน แต่วัฒนธรรมเป็นระบบที่กว้างขวางกว่าภาษา ภาษาเป็นเพียงระบบย่อย (subsystem) ของวัฒนธรรม ความสามารถทางภาษา (linguistic competence) เป็นรูปแบบหนึ่งของความสามารถด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม (cultural competence) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรม จึงเป็นความสัมพันธ์ในแบบส่วนที่เล็กที่สัมพันธ์กับส่วนใหญ่

นอกจากนี้ Edward Sapir^๒ ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับ Ronald W. Cassion ว่า ภาษามีได้เกิดแยกจากวัฒนธรรม และได้กล่าวว่า โดยปกติแล้ว นักมานุษยวิทยามักจะศึกษามนุษย์ในหัวข้อสำคัญ ๆ ๓ ประการ คือ ภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ภาษาเป็นสิ่งที่อาจแผ่ขยายไปได้ไกลกว่าถิ่นฐานดั้งเดิม อาจบุกรุกเข้าไปยังถิ่นใหม่ที่มีคนเชื้อชาติอื่น และวัฒนธรรมอื่น หรือภาษาอาจสูญในถิ่นกำเนิดเสียก็ได้ ภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กันเสมอไป แต่ทั้งนี้ก็ได้หมายความว่า ทั้ง ๓ สิ่งนี้จะไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ภาษาก็มิได้มีความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเหตุและเป็นผลซึ่งกันและกัน เพราะวัฒนธรรมหมายถึงสิ่งที่สังคมทำหรือคิด (what a society does or thinks) ภาษาเป็นเพียงสิ่งซึ่งช่วยบอกให้เราทราบว่า เขาคิดว่าอย่างไรเท่านั้น

^๑Ronald W. Cassion, Language, Culture and Cognition,

New York: Macmillan Publishing Co., Inc., 1981 p.19

^๒Edward Sapir, Language, New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1949 pp.207-215.

Robbins Burling^๑ กล่าวว่า โดยปกติถ้าจะพูดกันอย่างกว้าง ๆ แล้ว การใช้ภาษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ ความหมาย (meaning) เพราะต้องเลือกถ้อยคำ หรือรูปประโยคให้เหมาะสมเพื่อการสื่อความหมายที่ต้องการ องค์ประกอบที่สองคือ โครงสร้างทางสังคม เพราะว่าองค์ประกอบทางสังคม เช่น ชั้น (class) และฐานะของผู้พูด หรือสถานการณ์ที่พูด เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาเป็นอย่างยิ่ง และองค์ประกอบที่สำคัญประการที่สามก็ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างผู้พูดแต่ละคน

John Boman Adams^๒ กล่าวว่า การสื่อความหมายระหว่างคนที่มีความวัฒนธรรมแตกต่างกันนั้น มักจะมีการแปลความหมายผิดไปอย่างสิ้นเชิงได้ แต่ละวัฒนธรรมต่างก็มีวิธีการสื่อความด้านความหมายเป็นของตัวเอง เช่น อาจใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ เสียง หรือน้ำเสียง เพื่อบ่งบอกความหมายที่ต้องการ ดังนั้น เสียงหรือน้ำเสียงที่บอกความหมายอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง หรืออาจมีความหมายตรงกันข้ามในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เช่น ทำนอง (melody) และจังหวะ (rhythm) ในการออกเสียงที่บ่งบอกความจริงใจในหมู่คนชาวฮิปปี้ กลับเป็นเสียงที่แสดงถึงความโกรธ ความฉุนเฉียว หรือการชวนทะเลาะในหมู่คนชาวอเมริกัน และในทางตรงกันข้าม ทำนองหรือจังหวะในการออกเสียงที่แสดงถึงความมีคุณธรรมในภาษาอเมริกัน กลับกลายเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความไม่เป็นมิตร การแสดงความอาฆาตพยาบาท และการแสดงความโกรธเกรี้ยว สำหรับกลุ่มคนชาวฮิปปี้

^๑Robbins Burling, Man's Many Voices, New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970. p.3.

^๒John Boman Adams, "On Expressive Communication in an Egyptian Village", in Language in Culture and Society by Dell Hymes (ed), New York: Harper & Row, Publishers, 1964. p.273.

การใช้ภาษามีใช้เป็นสิ่งที่ผู้ใช้จะเลือกใช้ได้ตามใจชอบเสมอไป เพราะผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องใช้ตามแบบแผนหรือแนวทางที่ผู้อื่นใช้มาก่อน ดังที่ W. Nelson Francis^๑ กล่าวเกี่ยวกับธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษาไว้ว่า บางครั้งการใช้ภาษาก็ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับไว้ว่า จะต้องใช้ถ้อยคำอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอไป มนุษย์เราจึงเพียงคิดขึ้นมาว่าควรจะใช้คำใดก็ใช้ต่อ ๆ กันไป เช่น เราอาจเคยได้ยินคนพูดกันว่า "ชื่อจริง ๆ ของสิ่งเหล่านี้ก็คือ 'crullers' แต่ผมเองเรียกมันว่า 'doughnuts' เพราะว่าคนอื่น ๆ ในละแวกนี้ต่างก็เรียกอย่างนี้เหมือนกัน และ Francis ยังได้ยกตัวอย่างประกอบอีกว่า คนในสมัยก่อนมักจะถูกพันพฤติกรรมหรือความเชื่อต่าง ๆ อยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง คำกับสิ่งที่ต้องการกล่าวถึง (word and thing) เช่น การที่คนเราเชื่อว่า การรู้จักชื่อสิ่งของ บุคคล หรือเทพเจ้า จะช่วยให้สามารถควบคุมสิ่งเหล่านั้นได้ ตัวอย่างเช่นในเรื่อง "Ali Baba and the Forty Thieves" นั้น การกล่าวคำว่า "Open Sesame" ก็สามารถบังคับให้ประตูหินเปิดได้ ในทางตรงกันข้าม เทพเจ้าหรือผู้มีอำนาจต่าง ๆ มักไม่ชอบการที่มนุษย์เรียกชื่อของตนเอง ดังนั้น คำบางคำจึงเป็นสิ่งต้องห้าม จนทำให้มนุษย์คิดชื่ออื่น ๆ ขึ้นมาใช้แทนชื่อผู้มีอำนาจนั้น ๆ เช่น ใช้คำว่า "the little people" แทนคำว่า "fairies"

และแม้กระทั่งในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่เจริญแล้วก็ยังมีผู้คนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ชอบใช้คำว่า "death" หรือ "dying" แต่จะหันไปใช้คำว่า "passing away" แทน เป็นต้น

^๑W. Nelson Francis, "The Nature of Language" in Introductory Readings on Language (4th ed.), by Wallace L. Anderson and Norman C. Stageberg, (eds.), New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1975. pp. 15-16.

นอกจากนี้ Francis ยังได้กล่าวอีกว่า การใช้ภาษาเป็นประเพณีและมีการสืบทอดต่อเนื่องกันมา การจะใช้ภาษาอย่างใดย่อมเป็นการเห็นพ้องต้องกัน และเป็นสิ่งที่สังคมยินยอมหรือเห็นชอบด้วย เช่น กลุ่มสังคมหนึ่งเรียกสัตว์สี่เท้าอย่างหนึ่งว่า "horse" การที่คน ๆ หนึ่งอยากให้คนอื่น ๆ เข้าใจว่า ตนกำลังกล่าวถึงสัตว์ชนิดเดียวกันนั้น เขาก็จำเป็นต้องใช้คำว่า "horse" ตามไปด้วย

ภาษาแต่ละภาษานั้นต่างก็มีถ้อยคำที่ใช้แตกต่างกันไปตามลักษณะของวัฒนธรรมของชาติ และความแตกต่างของศัพท์ต่าง ๆ ก็มีกว้างไกลไปกว่าคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ Edward Sapir^๑ กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างในด้านศัพท์นั้นมีความแตกต่างที่ลึกซึ้งไปกว่าคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในวัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรม เช่น ปลายลูกธนู (arrow point) เสื้อเกราะ (coat of armor) หรือ เรือปืน (gunboat) ความแตกต่างในเรื่องคำศัพท์ยังกินความไปถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมองหรือความคิด เช่น ในบางภาษานั้นการบอกความแตกต่างระหว่าง "to kill" กับ "to murder" ก็กระทำไต่ยากมาก

Ronald W. Langacker^๒ กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเกี่ยวข้องของมนุษย์กับภาษาในหลายด้าน ในบางวัฒนธรรม การรู้จักชื่อจริงของเดกาหรือภูตผีปิศาจอาจจะทำให้สามารถมีอำนาจเหนือบุคคลหรือภูตผีปิศาจเหล่านี้ได้ ในชนชาวเขาของออสเตรเลียบางกลุ่มนั้น เมื่อมีคนตาย จะมีการนำชื่อที่คล้ายกับชื่อของผู้ที่ตายไปแล้วมาใช้ ภาษาที่ใช้ในพิธีการทางศาสนา มักจะเป็นสิ่งซึ่งถือกันว่าศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น การกล่าวถึงชื่อที่ใช้ในพิธีการนี้จึงต้องกล่าวอย่างถูกต้อง และออกเสียงให้ถูกต้อง การใช้คำผิดพลาดหรือ

^๑Edward Sapir, "Language" in Language, Culture and Society by Ben G. Blount (ed.), Massachusetts : Winthrop Publishers, Inc., 1974. pp. 62-63.

^๒Ronald W. Langacker, Language and Its Structure (2 nd.ed.) New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1973 pp. 6-7, 17.

ออกเสียงผิดพลาดย่อมมีผลต่อความศักดิ์สิทธิ์ของพิธีกรรมนั้น ๆ ด้วย ในวัฒนธรรมของชาวอเมริกันเองก็เช่นกัน ไม่มีข้อยกเว้นในเรื่องนี้ ในหนังสือ The Old Testament มีคำอธิบายเกี่ยวกับกำเนิดของภาษา เช่น มีข้อความที่ Adam ถูกกำหนดให้เป็นผู้ตั้งชื่อสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในโลกทุกชนิด และความสำคัญของถ้อยคำก็ยังคงเห็นได้ชัดเจนในปัจจุบันอีกเช่นกัน เช่น ในการตั้งชื่อสินค้าต่าง ๆ ก็จะต้องตั้งให้เหมาะสมกับสินค้าที่ออกใหม่ และในเรื่องเกี่ยวกับความประพุดหรือการกระทำที่เป็นมาตรฐานนั้น ถ้าคนผิวดำ คนที่ไว้ผมยาว และผู้ที่มีความเชื่อแบบโบราณกล่าวคำหยาบคาย (a four-letter word) ก็จะถูกจับกุม และ Langacker ยังได้กล่าวไว้อีกว่า ถ้อยคำที่บอกมโนทัศน์ (concept) เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น เป็นสิ่งที่ยากที่ชาวต่างชาติต่างวัฒนธรรมกันจะเข้าใจ

การใช้ภาษาของมนุษย์เรานั้น มิได้คงที่แน่นอนเสมอไป แต่จะเป็นการใช้ภาษาไปตามสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร (sender) กับผู้รับสาร (receiver) ดังที่ Joshua A. Fishman^๑ กล่าวไว้ว่า บทบาทของคนมิใช่จะเป็นสิ่งที่ตายตัวตลอดเวลา แต่จะเปลี่ยนแปลงไปตามขอบเขตและสิทธิ์ที่ควรจะเป็น เช่น คนขายของ กับลูกค้า ก็มิได้มีบทบาทเป็นคนขายของและเป็นลูกค้าเสมอไป แต่อาจกลายเป็นบทบาทแบบเพื่อนกันเพื่อน อาจเป็นคนรัก อาจเป็นญาติ ดังนั้น ภาษาที่ใช้จึงจำเป็นต้องเป็นภาษาที่จะต้องเหมาะสมกับบทบาทแต่ละบทบาทไป และโดยปกติลักษณะของความสัมพันธ์จะเป็นตัวกำหนดลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ (interaction) และอาจจะเป็นตัวกำหนดลักษณะของการใช้ภาษาอีกด้วย นอกจากนี้ Fishman ยังได้ยกตัวอย่างประกอบเรื่องไว้อีกด้วยว่า เมื่อชาวอเมริกันเดินทางไปยังต่างถิ่นนั้น มักจะรู้ภาษาของประเทศที่ไปเยือนเพียงแบบเดียว (only one variety of the language) จึงทำให้ชาวอเมริกันเหล่านี้ใช้ภาษาที่เรียนรู้มาใหม่นี้เพียงชนิดเดียวกับคนทุกระดับ เช่น ไม่ว่าจะพูดกับเด็ก ศาสตราจารย์ เด็กชักรองเท้า หรือเจ้าของร้าน ซึ่งการกระทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่แสดงความ

^๑Joshua A. Fishman, Sociolinguistics : A Brief Introduction, Rowley : Newbury House Publishers, 1970. pp. 44-47.

เป็นคนต่างชาติ แต่ยังคงถึงความเพิกเฉยต่อวิธีการที่เหมาะสมต่อการบ่งบอกลักษณะ บทบาท และความสัมพันธ์ของผู้คนในถิ่นนั้นอีกด้วย

ในการสื่อความหมายผู้ส่งสาร (sender) มีใช้เพียงต้องผูกประโยคให้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ แต่ผู้ส่งสารยังจำเป็นต้องเข้าใจกฎการพูด (rules of speaking) ให้ถูกต้อง จึงจะสามารถสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Karen Ann Watson^๑ กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา การเรียนรู้การผูกวลี หรือ ประโยคอย่างถูกต้องนั้นไม่เหมือนกับการเรียนรู้การใช้ภาษา (learning to use) ในการปฏิสัมพันธ์ (interaction) ในสังคม การที่จะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจะตีความภาษาได้อย่างฉลาด และการที่จะรับรู้กระบวนการทางสังคมที่เป็นสิ่งควบคุม การปฏิสัมพันธ์ได้นั้น จะต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ของการพูดของแต่ละชุมชน ทั้งนี้ก็เพราะว่า กฎของการพูดไม่ใช่กฎทางภาษา (linguistic rules) แต่เป็นกฎทางสังคม (social rules)

มักจะมีการกล่าวกันอยู่เสมอว่า ภาษาที่ใช้กันอยู่โดยทั่ว ๆ ไป มีอยู่ ๒ ประการ ใหญ่ ๆ คือ การใช้ภาษาแบบที่เป็นทางการ (formal) กับแบบที่ไม่เป็นทางการ (informal) ในเรื่องนี้ Basil Bernstein^๒ กล่าวไว้ว่า ภาษา หากจะแบ่ง ตามลักษณะการใช้ อาจแบ่งออกเป็นภาษาในแบบที่เรียกว่า "the pure form of a

^๑Karen Ann Watson, "Understanding Human Interaction: The Study of Everyday Life and Ordinary Talk" in Culture Learning: Concepts, Applications and Research by Richard W. Brislin (ed.), Honolulu: The East-West Center, 1979. pp. 101-110.

^๒Basil Bernstein, "Aspects of Language Learning in the Genesis of the Social Process", in Language in Culture and Society, by Dell Hymes (ed.), New York: Harper & Row Publishers, 1964. pp. 252-253.

formal language" และได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญ ๆ ของภาษาทั้ง ๒ แบบ ไว้ดังนี้

ก. ภาษาแบบที่ใช้กันโดยทั่วไป (public form) ซึ่งเป็นภาษาที่สำคัญ
ที่กรรมการหรือคนงานทั่ว ๆ ไปใช้ มีลักษณะดังนี้

๑. สั้น ใช้ไวยากรณ์แบบง่าย ๆ และมักจะเป็นแบบไม่จบประโยค
๒. ง่าย ไม่สลับซับซ้อน และมักจะใช้คำสันธานบ่อย ๆ (เช่น ใช้คำว่า so, then, and และ because)
๓. มักไม่มีใครมีอนุประโยคมาแทรก
๔. มักไม่สามารถที่จะกล่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนจบไปโดยตลอด แต่มักจะมีเรื่องอื่นคั่นอยู่
๕. การใช้คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ตายตัว และอยู่ในวงจำกัด
๖. มักไม่ใช้ impersonal pronoun เป็นประธานในอนุประโยคหรือประโยค
๗. มักจะใช้รูปประโยคบอกเล่าธรรมดา ๆ ในที่ ๆ ควรจะใช้รูปประโยคแบบบอกเหตุผล หรือการสรุปความ
๘. มีการใช้ประโยคหรือวลีเพื่อเป็นการย้ำถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วเป็นจำนวนมาก เช่น มีการใช้ "Wouldn't it?", "You see?", "You know?" เป็นต้น
๙. มักจะมีการเลือกถ้อยคำสำนวน (idiomatic phrases or sequence) มาใช้

๑๐. ประโยคที่นำมาใช้มักแฝงไว้ด้วยคุณสมบัติของผู้ใช้

ข. ภาษาที่ใช้เป็นทางการ (formal) ซึ่งเป็นภาษาที่คนชั้นกลางใช้มีลักษณะดังนี้

๑. มีการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องชัดเจน
๒. ใช้คำขยายมาก และใช้ complex sentence และโดยทั่ว ๆ ไปมักจะใช้คำสันธานและอนุประโยค

๓. มักจะใช้คำบุพบทที่บอกความสัมพันธ์ต่าง ๆ (logical relationships) มากพอ ๆ กับคำบุพบทที่บอกจังหวะและบอกตำแหน่ง

๔. มักมีการใช้ impersonal pronoun คำว่า "it" และ "one"

๕. มีการเลือกคำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์จากกลุ่มคำชุดเดียวกันเป็นอย่างดี

๖. คุณสมบัติของผู้พูดดูได้จากประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

๗. การใช้ถ้อยคำหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ มักเป็นการนำไปช่วยทำให้ความหมายกระจ่างขึ้นมากกว่าที่จะใช้เพื่อเน้นคำวลี

๘. ภาษาที่ใช้จะเป็นสิ่งบอกให้ทราบถึงความเป็นไปได้ต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในความคิดในระดับต่าง ๆ

คนต่างชาติ ต่างภาษา และต่างวัฒนธรรมกันนั้น มักมีโนทัศน์ (concept) หรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่างกัน ดังนั้น ภาษาที่ใช้เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับความคิดรวบยอดจึงแตกต่างกัน ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของ Charles O. Frake^๑ ได้กล่าวถึงในเรื่องการศึกษานโนทัศน์เรื่องโรค (Diseases concepts) ไว้ว่า แต่ละวัฒนธรรมต่างก็มีการตั้งคำถาม คำตอบ และแนวทางในการแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องโรคร้ายแตกต่างกัน คำตอบของคำถาม เช่น "Am I sick?" "What kind of disease do I have?" "What are my chances?" "What caused this disease?" "Why did it happen to me (of all people)?" ล้วนเป็นคำตอบด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่องโรคทั้งสิ้น คนใช้ใน Subanun ใน Mindanao ประเทศฟิลิปปินส์ มักไม่มีการตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องโรค แต่มักจะขอคำแนะนำจาก เพื่อน เพื่อนบ้าน

^๑Charles O. Frake, "The Diagnosis of Disease Among the Subanun of mindanao in Language in Culture and Society by Dell Hymes (ed.), New York: Harper & Row, Publishers, 1964 p. 194.

ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ จากเทพเจ้า (รูปปั้น) และจากนักชาติพันธุ์วิทยา (ethnographers) เนื่องจากการที่โรคภัยไข้เจ็บเป็นเรื่องที่พบกันอยู่เสมอ การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องโรคจึงเป็นไปได้อย่างกว้างขวางจนกระทั่งแม้แต่เด็ก ๆ ก็ยังสามารถเข้าใจถ้อยคำที่ใช้เกี่ยวกับโรคได้ การพูดคุยกันบ่อยครั้งและในวงกว้างเช่นนี้ก็เท่ากับเป็นการเรียนรู้เรื่องโรคต่าง ๆ ไปในตัวด้วย Frake กล่าวว่า แม้กระทั่งเด็ก ๆ ก็ยังสามารถบอกความแตกต่างระหว่าง buni กับ buyayag ซึ่งเป็นโรคที่เกิดจากเชื้อราบนผิวหนัง ซึ่ง Frake ยังมีความเชื่ออีกว่า คำนวณวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ของประเทศแถบตะวันตก ก็ยังไม่สามารถบอกความแตกต่างได้อย่างแน่ชัด

C. Crippen และ H.G. Widdowson^๑ กล่าวว่าไว้ว่า การที่จะกล่าวได้ว่า ผู้ใดผู้หนึ่งได้เรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งแล้ว ก็ต่อเมื่อผู้นั้นได้เรียนรู้กฎการใช้ภาษา (rules of use) มากเท่า ๆ กับได้เรียนรู้กฎทางภาษา (rules of formal linguistic system) และผู้นั้นจะต้องสามารถใช้ความรู้ทางภาษา หรือไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้นั้นก็ต้องทราบเป็นอย่างดีว่าจะใช้ภาษาแบบใด ในสถานการณ์แบบใด จะต้องสามารถปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลที่กำลังพูดคุย จะต้องทราบว่าพูดเมื่อใด หรือจะไม่พูดเมื่อใด และจะต้องทราบว่า จะใช้ท่าทางอย่างไรให้ถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งที่พูด

ดังได้กล่าวถึงมาบ้างแล้วว่า ในการเรียนการสอนภาษานั้น การมุ่งสอนไวยากรณ์เนื้อหาทางภาษาเท่านั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ดีขึ้น ได้แก่ การสอนด้าน

^๑C. Crippen and H.G. Widdowson, "Sociolinguistics and Language Teaching" in The Edinburgh Course in Applied Linguistics Vol.2 : Papers in Applied Linguistics by J.P.B. Allen and S. Pit Corder (eds.), London : Oxford University Press., 1975 p.156.

ชนมธรรมนิยม ประเพณี และวัฒนธรรมที่สำคัญ ๆ ดังที่ G.R. Tucker และ W.E. Lambert^๑ กล่าวไว้ว่า การจะสอนผู้เรียนภาษาต่างประเทศให้มีความสามารถที่จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้จริง ๆ นั้น การสอนเพียงด้านไวยากรณ์ไม่เป็นการเพียงพอ การสอนที่ควรจะเป็นเพิ่มเติมได้แก่ การสอนด้านค่านิยม และชนมประเพณีต่าง ๆ ของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าสิ่งสำคัญเหล่านี้กลับถูกมองข้ามไป หรือถ้าหากจะมีการสอนก็สอนกันแต่เพียงเพื่อให้ขึ้นชื่อว่าได้อสอนเท่านั้น นอกจากนี้ Tucker และ Lambert ยังได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมอีกด้วยว่า องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (sociocultural aspects) ของภาษาเป้าหมาย (TL) เป็นส่วนสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดีกว่าการเรียนด้านเนื้อหาทางภาษา (linguistic aspects)

ถ้าจะพิจารณาการเรียนรู้อาษาจากการเรียนภาษาแม่ก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเราไม่ได้ภาษามาเพียงว่าจะพูดออกมาอย่างไร แต่เราต้องคิดอีกว่า เราจะพูดประโยคนั้น ๆ เมื่อใด ดังที่ Janet Holmes และ Dorothy F. Brown^๒ กล่าวไว้ว่า เด็ก ๆ ไม่ได้เพียงรับรู้อาษามาว่าจะพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้อย่างไร แต่จะต้องรับรู้ว่าจะใช้ภาษานั้นให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์การพูดในชุมชนของเขาได้อย่างไร กล่าวคือเด็ก ๆ จะต้องเรียนรู้ว่า เขาจะพูดกับใคร (whom to speak to) จะพูดเมื่อไร

^๑G.R. Tucker and W.E. Lambert, "Sociocultural Aspects of Language study" in Focus on Learner by John W. Oller and Jack C. Richards (eds.), Massachusetts: Newbury House Publishers, Inc., 1973. p. 246.

^๒Janet Holmes and Dorothy F. Brown, "Sociolinguistic Competence and Second Language Learning", Topics in Culture Learning (August, 1977), p. 72.

(when to speak) จะพูดเรื่องใด (what to talk about) และจะเลือกใช้ภาษาแบบใดในฉากต่าง ๆ กัน (which varieties or codes to use in different settings)

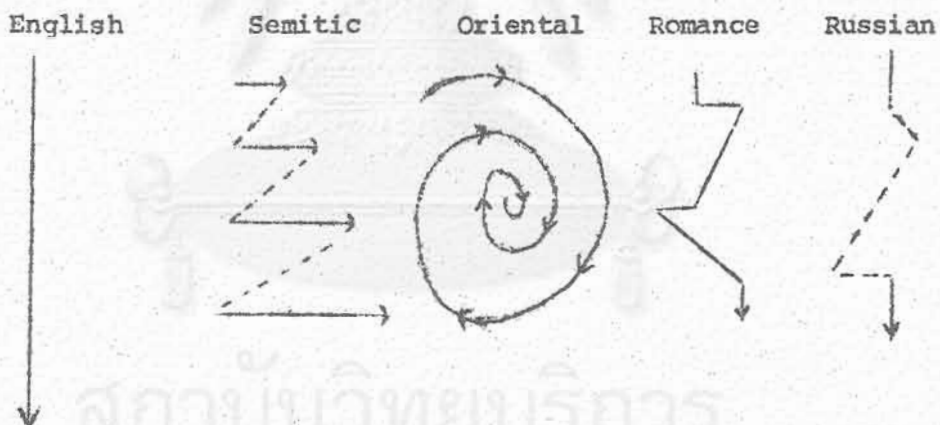
ดังนั้น เมื่อจะเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาริธีการใช้ (use) ของภาษาที่เรียนให้ถูกต้องเช่นกัน เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ย่อมยากที่จะเข้าใจเนื้อความที่เจ้าของภาษาต้องการจะสื่อ

การสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น แต่ในขณะที่เดียวกัน ผู้สอนก็มีข้อควรระมัดระวังเช่นกัน เพราะผู้เรียนอาจเกิดปฏิกิริยาต่อต้านก็ได้ ดังที่ Christina Bratt Paulston^๑ กล่าวไว้ว่า

การสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนต่างชาติจะเป็นเพียงการสอนในระดับพุทธิศึกษา (cognitive level) เท่านั้น เพราะเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนต่างชาติในสหรัฐอเมริกา การสอนวัฒนธรรมเพียงในระดับนี้อาจดูไม่สำคัญ คล้าย ๆ กับการบอกขามูสลิมว่า ทรายเท่าที่เขาซื้อเนื้อที่ใช้รับประทานได้ถูกต้องตามศาสนายิว (kosher meat) เขาก็ไม่ต้องกังวลว่า มันจะเป็นเนื้อหมู แต่ทว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในลักษณะนี้ ก็ช่วยลดความวิตกกังวลหรือลดความตกใจ (culture shock) ้วยกับวัฒนธรรมใหม่ลงได้...โดยปกติแล้ว นักเรียนต่างชาติมักจะมีความรู้สึกไม่มีใครชอบว่าผู้สอนกำลังจะครอบวัฒนธรรมใหม่ให้เขา แต่เขากลับไม่ค่อยรู้สึกถึงสาเหตุที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับความแปลกของท้องถิ่น ซึ่งอันที่จริงก็เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้คนนั่นเอง

^๑Christina Bratt Paulston, "Biculturalism: Some Reflections and Speculations," TESOL Quarterly 12 (December, 1978): 377-378.

ในด้านการเรียนการสอนนั้น Robert B. Kaplan^๑ กล่าวว่า การสอนอ่านและการสอนเขียนนักศึกษาต่างประเทศนั้นแตกต่างจากการสอนอ่านและสอนเขียนนักศึกษามอเมริกัน การสำคัญที่ทำให้การสอนแตกต่างกันก็ได้แก่ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักศึกษานั้นเอง แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าแม้นักภาษาศาสตร์ทั้งกลุ่ม prescriptivists) และกลุ่มนักภาษาศาสตร์เชิงบรรยาย (descriptivists) ซึ่งต่างก็เห็นความสำคัญของความแตกต่างด้านวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นตัวแปรสำคัญของการสอนภาษาที่สอง ต่างก็จำกัดขอบเขตของวัฒนธรรมอยู่เพียงแค่นี้ในระดับประโยคเท่านั้น แต่อันที่จริงแล้วกลุ่มนักสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาเห็นว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ ๆ เหนือกว่าระดับประโยค Kaplan ชี้ให้เห็นอีกด้วยว่า การเขียนเพื่ออธิบายความ (expository writing) แบบธรรมดา ๆ ก็ยังมีความแตกต่างกันในด้านการเรียงลำดับข้อความในภาษากลุ่มต่าง ๆ ดังเช่นภาพที่แสดงลักษณะการเขียนของภาษากลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

และ Kaplan ยังได้เสนอแนะไว้ด้วยว่า ในการสอนโครงสร้างของข้อความระดับย่อหน้า (paragraph structure) ไม่ว่าจะเป็นการสอนในการสอนอ่านหรือสอนเขียนก็ตาม ผู้สอนจะ "อิง" ให้ "อิง" เห็นลักษณะความแตกต่างนี้ด้วย

^๑Robert Kaplan, "Cultural Thought Patterns in Inter-Cultural Education" in Readings on English as a Second Language by Kenneth Croft (ed.), Massachusetts: Winthrop Publishers, Inc., 1972 pp. 245-257

Beverly McLeod^๑ กล่าวว่า ผู้สอนภาษานั้นมิใช่จะสอนเพียงเนื้อหาทางภาษา แต่ยังจำเป็นต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน และต้องรับผิดชอบในการช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมาย (communicative competence) เท่า ๆ กับการช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านความสามารถทางภาษา (linguistic competence) และ McLeod ยังได้กล่าวอีกว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เรียนได้ การเรียนวัฒนธรรมก็เหมือนกับการเรียนภาษา ดังนั้น เมื่อเรียนภาษาหนึ่งได้ก็ย่อมเรียนวัฒนธรรมหนึ่งได้เช่นกัน ซึ่งการเรียนรู้อวัฒนธรรมนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนเพื่อความสามารถในการสื่อความหมาย (communicative competence) เพราะเป็นการเรียนรู้ภาษาในลักษณะที่เป็นที่ยอมรับ แต่ทว่าการสอดแทรกเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่จริงจังนั้น เป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอ และการสอนก็ควรจะสอนอย่างชัดแจ้ง (explicit) มิใช่การสอนแบบให้ผู้เรียนคิดเอาเอง (implicit) ทั้งนี้ก็เพราะว่า

๑. ผู้เรียนจะไม่มีเวลามากพอที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมแบบที่ต้องคิดเอาเอง หรือค่อย ๆ เรียนรู้ไปเอง นักเรียนต่างชาติในสหรัฐอเมริกา หรือผู้เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศบ้านเกิดของตนเองมักไม่มีเวลาที่จะสัมผัสกับวัฒนธรรมต่าง ๆ มากพอ ประกอบกับการเรียนรู้วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาเรียนตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นไป จึงจะเข้าใจได้ดี แม้กระทั่งผู้อพยพมาอยู่ในอเมริกาเป็นเวลานานถึงครึ่งชีวิต ก็อาจถือว่าเรียนรู้ (master) วัฒนธรรมของอเมริกายังไม่ได้

๒. แม้การสอนภาษานั้น อันที่จริงก็เป็นการสอนวัฒนธรรมโดยทางอ้อมอยู่ในตัว อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้อยู่แล้ว แต่การสอนเช่นนี้อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน และไม่เข้าใจอย่างจริงจัง เหมือนกับการหยิบยกวัฒนธรรมมาสอนกันตรง ๆ

^๑Beverly McLeod, "The Relevance of Anthropology to Language Teaching", TESOL Quarterly 10(June, 1976) : 211-219.

Mari-Luci Jaramillo^๓ กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องสอนเรื่องวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ไว้ว่า ในการสอนภาษา ไม่ว่าจะเป็นการสอนภาษาที่สองในประเทศของตนเองหรือไปสอนในต่างประเทศก็ตาม ความเข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมมีความสำคัญเท่าเทียมกับการมีหลักสูตรชั้นดี หรือการมีวิธีการสอนที่ดี ๆ หรือการมีวัสดุการสอนดี ๆ และการสอนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมอย่างจริงจังมิใช่เข้าใจแบบผิวเผินก็มีความสำคัญเท่าเทียมกับการพยายามช่วยให้ผู้เรียนมีการตอบสนองที่ดีต่อเรื่องวัฒนธรรมเพื่อป้องกันการกระทบกระทั่งในเรื่องของวัฒนธรรมระหว่างบุคคล และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียน หรือเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ Jaramillo ยังได้กล่าวอีกว่า การที่หลายคนมักกล่าวว่าเป็นการยากที่จะรู้เรื่องในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมที่สอง อันที่จริงก็เป็นการยากที่จะเข้าใจทั้งหมด แต่นั่นก็ไม่ใช่เหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะไม่พยายามเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา Jaramillo กล่าวอีกว่า คนชาติต่างกันมักจะมีแนวทางหรือคิดต่างกันในเรื่องวัฒนธรรมเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น วันหยุด (Holidays) และการแสดงออกค่าน้ำท่าทาง (Gestures) ต่าง ๆ และไต่ยกตัวอย่างของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของคนกลุ่มลาตินอเมริกา (Latin-American culture) กับแองโกลอเมริกัน (Anglo-American culture) ในเรื่องต่าง ๆ ไว้ดังนี้

๑. Use of time กล่าวคือ ในกลุ่มผู้พูดภาษาสเปนนั้น การใช้เวลาส่วนใหญ่เขาใช้เพื่อผูกสัมพันธ์ไมตรีในขณะที่ของพวกแองโกลใช้เพื่อความสำเร็จ (achievement) จนมีคนกล่าวว่า "เวลาเป็นเงินเป็นทอง" (Time is money)

๒. Learn style กล่าวคือ กลุ่มคนผู้พูดภาษาสเปนส่วนใหญ่มีก้ม่งทำงานเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม เช่น ครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อนฝูง ในขณะที่กลุ่มแองโกลอเมริกันมักมีก้ม่งทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง

^๓Mari-Luci Jaramillo, "Cultural Differences in the ESOL Classroom", TESOL Quarterly7(March, 1973): 51-59.

๓. Sex roles ในเรื่องบทบาทของเพศชายและเพศหญิงนั้น กลุ่มลาตินอเมริกา มีชนิดของงานแบ่งแยกชายกับหญิงไว้เฉพาะ ในขณะที่กลุ่มแองโกลอเมริกา นั้น ผู้ชายกับผู้หญิง ต่างก็มีฐานะเท่าเทียมกัน ส่วนใหญ่เรื่องของงานมักเป็นเรื่องของความสามารถเป็นสำคัญ

๔. Teacher behavior ในกลุ่มลาตินอเมริกา นั้น ส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทมาก พฤติกรรมของครูจะต้องอยู่ในระเบียบอันดีงาม ครูจะเป็นผู้ที่มีความจำ ความรู้สูง และในขณะที่สอนก็จะไม่เปิดตำราดูบ่อย ๆ ครูจะเป็นผู้ที่รู้มากที่สุด แต่ในกลุ่มแองโกลอเมริกา นั้นครูอาจเปิดตำราดูได้ การสอนอาจไม่มีพิธีรีตองเท่ากับครูในกลุ่มลาตินอเมริกา

๕. Emotions ในกลุ่มลาตินอเมริกา นั้น มักมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างชัดเจน เช่น หัวเราะเสียงดัง ร้องเพลงดัง และร้องไห้อย่างเศร้าโศกเสียจริง ๆ แต่ในกลุ่มแองโกลอเมริกา นั้นมักไม่แสดงออกชัดเจนเท่ากับกลุ่มลาตินอเมริกา คนในกลุ่มหลังนี้ จึงดูเยือกเย็นกว่า เก็บความรู้สึกกว่า และที่สำคัญก็คือ ในกลุ่มลาตินอเมริกา นั้นมักไม่มีการสอนให้รู้จักเก็บอารมณ์ต่าง ๆ มากเท่ากับในกลุ่มแองโกลอเมริกา และสำหรับกลุ่มแองโกลอเมริกา แล้ว เรื่องของอารมณ์เป็นเรื่องส่วนตัว (personal) มิใช่เรื่องที่จะไปแสดงออกในที่สาธารณะ

๖. Active participants คนกลุ่มลาตินอเมริกา เป็นกลุ่มที่ชอบให้ความร่วมมืออย่างแข็งขัน มักไม่นั่งนิ่งมักจะมีการตบมือ เคาะเท้า ในขณะที่ฟังเพลง หรือในโอกาสอื่น ๆ ที่สามารถทำเช่นนี้ได้ และมักรู้สึกว่าได้เข้าร่วมในกิจการต่าง ๆ จริง ๆ จัง ๆ ในขณะที่คนกลุ่มแองโกลอเมริกา มักเป็นผู้ดู และเชียร์บ้างในตอนท้ายของการเล่น การแสดงที่น่าตื่นเต้น

๗. The use of space คนสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องระยะห่างระหว่างการพูดคุยกัน ในกลุ่มลาตินอเมริกา คนเข้าใกล้กันแคไหนก็ได้ ไม่มีการถือสาอะไร แต่ในกลุ่มแองโกลอเมริกา การเข้าใกล้มีขอบเขตจำกัด

๘. Body contact คนกลุ่มลาตินอเมริกา นั้น ไม่ถือสาเรื่องการถูกเนื้อต้องตัว เพราะต่างก็ได้รับการเลี้ยงดูและการอบรมมาแบบเดียวกัน แต่ก็อยู่ในขอบเขต ผิดกับคนกลุ่มแองโกลอเมริกา ซึ่งมักไม่ชอบการถูกเนื้อต้องตัว

๔. Hissing คนกลุ่มลาตินอเมริกันมักชอบทำเสียง "ซึ่ ๆ" (hissing) เพื่อเรียกร้องความสนใจ เช่น จะเรียกพนักงานเสิร์ฟ ก็จะทำเสียงเช่นนี้ ในขณะที่คนกลุ่มแองโกลอเมริกันไม่ชอบการทำเสียงเช่นนี้ เพราะถือว่าไม่ใช่สิ่งที่ดี ดังนั้น หากคนกลุ่มลาตินอเมริกันไปส่งเสียงเช่นนี้กับคนอเมริกันจริง ๆ พนักงานเสิร์ฟอาจไม่แยแส หรือไม่สนใจลูกค้าเหล่านี้เลยก็ได้

๒. ด้านความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย

๑. ทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative Competence) ที่อาศัยแนวทางจากสังคมภาษาศาสตร์ของ Hymes

ทฤษฎีนี้เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับปริบทเชิงสังคม Hymes^๑ อธิบายว่า ความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative Competence) ประกอบด้วยความรู้ ๔ ชนิดด้วยกัน คือ

- ๑. Whether (and to what degree) something is formally possible.
- ๒. Whether (and to what degree) something is feasible in virtue of the means of implementation available.
- ๓. Whether (and to what degree) something is appropriate in relation to a context in which it is used and evaluated.
- ๔. Whether something is in fact done, actually performed, and what its doing entails.

^๑D. Hymes "On Communicative Competence." in Sociolinguistics, ed. by J.B. Pride and J. Holmes Harmondsworth, Middlesex : Penguin Books, 1976:p. 281. . . .

ในความคิดของ Hymes ความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย คือ ความสัมพันธ์กันระหว่างระบบต่าง ๆ ของความรู้ (systems of competence) ในด้านไวยากรณ์ จิตภาษาศาสตร์ (psycholinguistics) วัฒนธรรมเชิงสังคม (socioculture) และความรู้ว่าเจ้าของภาษาจะพูดอย่างไรในบริบทต่าง ๆ (probability rules occurrence)

Hymes เน้นถึงความสามารถทางด้านวัฒนธรรมและสังคม (sociocultural competence) มาก เพราะถือว่า socioculture competence นี้เป็นตัวพื้นฐานความรู้ในการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมในบริบททางสังคม Hymes ได้ใช้คำ "ethnography of speaking" โดยหมายถึง ปัจจัยและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดโครงสร้างในการพูดหรือการสื่อความหมาย และเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับถ้อยคำต่าง ๆ ในการสื่อความหมายทางสังคม (social meaning) องค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งเกี่ยวกับ ethnography of speaking ที่ Hymes ได้เอ่ยถึง คือองค์ประกอบทางด้าน speech events ซึ่งได้แก่ คู่สนทนา เช่น ผู้พูด ผู้ฟัง เวลาสถานที่ ฉาก ข้อความที่ใช้ในการสื่อความหมาย หัวข้อเรื่อง (topic) จุดมุ่งหมาย ท่วงทำนองของผู้พูด (key) ช่องทางของการสื่อสาร (channel) ใช้ภาษามาตรฐานหรือภาษาถิ่น ตัวภาษา (code) เช่น ระดับการโต้ตอบ (norms of interaction) เช่น เสียงค่อยเสียงดัง การตีความหมายของระดับการโต้ตอบ (norms of interpretation) และประเภท (genre) เช่น เป็นคำพูดแบบกันเอง โคลงกลอน หรือ บทสวด

๒. ทฤษฎีของ Halliday^๑

Halliday ก็เป็นอีกคนหนึ่งเห็นว่า ความสามารถในการใช้ภาษานั้น ต้องอาศัยแนวทางจากทางสังคมภาษาศาสตร์

^๑M.A.K. Halliday, Explorations in the functions of language.

Halliday! ซึ่งทำการค้นคว้าวิจัยในด้านอรรถศาสตร์เชิงสังคมของภาษา (sociosemantics aspects of language) และการใช้ภาษาชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของ "meaning potential" approach เขากล่าวว่า ภาษาคือ ระบบที่ประกอบไปด้วยความหมายต่าง ๆ ที่ผู้ใช้สามารถหยิบยกเลือกใช้ได้ อีกนัยหนึ่ง Halliday^๑ เห็นว่า ภาษาคือ "sets of semantic options available to the language that relate what the user can do (in terms of social behavior) to what the user can say (in terms of grammar)"

งานของทั้ง Hymes และ Halliday นี้ มีความสำคัญต่อ Communicative approach ในแง่ที่ว่า งานนี้เน้นความสัมพันธ์กันระหว่างบริบททางสังคม (social context) ไวยากรณ์ และความหมายทางสังคม (social meaning)

๓. ทฤษฎีผสมผสานเกี่ยวกับความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Integrative theories of communicative competence)

ทฤษฎีนี้ก็คือ การรวบรวมเอาแนวความคิดจาก ๓ ด้านเข้าด้วยกัน คือ ความรู้ในด้านกฎเกณฑ์หลักทางไวยากรณ์ ความรู้ในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม เพื่อที่จะสื่อความหมายออกมาในรูปแบบของ functions ต่าง ๆ และความรู้ในการเรียบเรียงคำพูดออกมาตามหลัก discourse ได้อย่างถูกต้อง นักภาษาศาสตร์ที่เป็นเจ้าของทฤษฎีนี้ ได้แก่ Allen^๒ Allen และ Widdowson^๓ Candlin^๔

^๑M.A.K. Halliday, Language as Social Semiotic. London: Edward Arnold, 1978.

^๒J.P.B. Allen, New Developments in Curriculum : the National and the Structural Syllabus. Paper read at the TEAL Conference, Vancouver, B.C., mimeo. March, 1978.

^๓J.P.B. Allen and H.G. Widdowson. Grammar and Language Teaching, the Edinburgh Course in Applied Linguistics, ed. by J.P.B. Allen and S.P. Corder, Vol.2 London:Oxford University Press. 1975 pp. 45-97.

^๔C.N. Candlin, The Communicative Teaching of English. London: Longman, 1975.

Morrow^๑ Stern^๒ Widdowson^๓ และ Wilkins^๔ การที่เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีผสมผสาน (integrative) ก็เพราะว่า เน้นที่ทักษะการพูด ฟัง เขียน อ่าน ไปด้วยกันมากกว่าที่จะเน้นในทักษะย่อย ๆ เพียงทักษะเดียว

๔. ทฤษฎีของ Munby

Munby (๑๙๗๘)^๕ ได้เสนอรูปแบบกำหนด Communicative Competence ไว้ โดยอาศัยพื้นฐานจากองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ องค์ประกอบด้วยกัน คือ

๑. Sociocultural orientation ซึ่งใช้หลักจากงานของ Hymes
๒. Sociosemantic view of the linguistic knowledge ซึ่งอาศัยหลักการเดียวกันกับที่ Halliday ได้เสนอไว้
๓. Rules of discourse ซึ่งอาศัยผลงานของ Widdowson และ Halliday and Hasan เป็นหลัก

^๑K.E. Morrow. Techniques of Evaluation for a Notional Syllabus. Reading, England: Center for Applied Language Studies, University of Reading, 1977.

^๒H.H. Stern. The Formal-functional Distinction in Language Pedagogy: A Conceptual Clarification. Paper read at the 5th AILA Congress, Montreal, August, 1978.

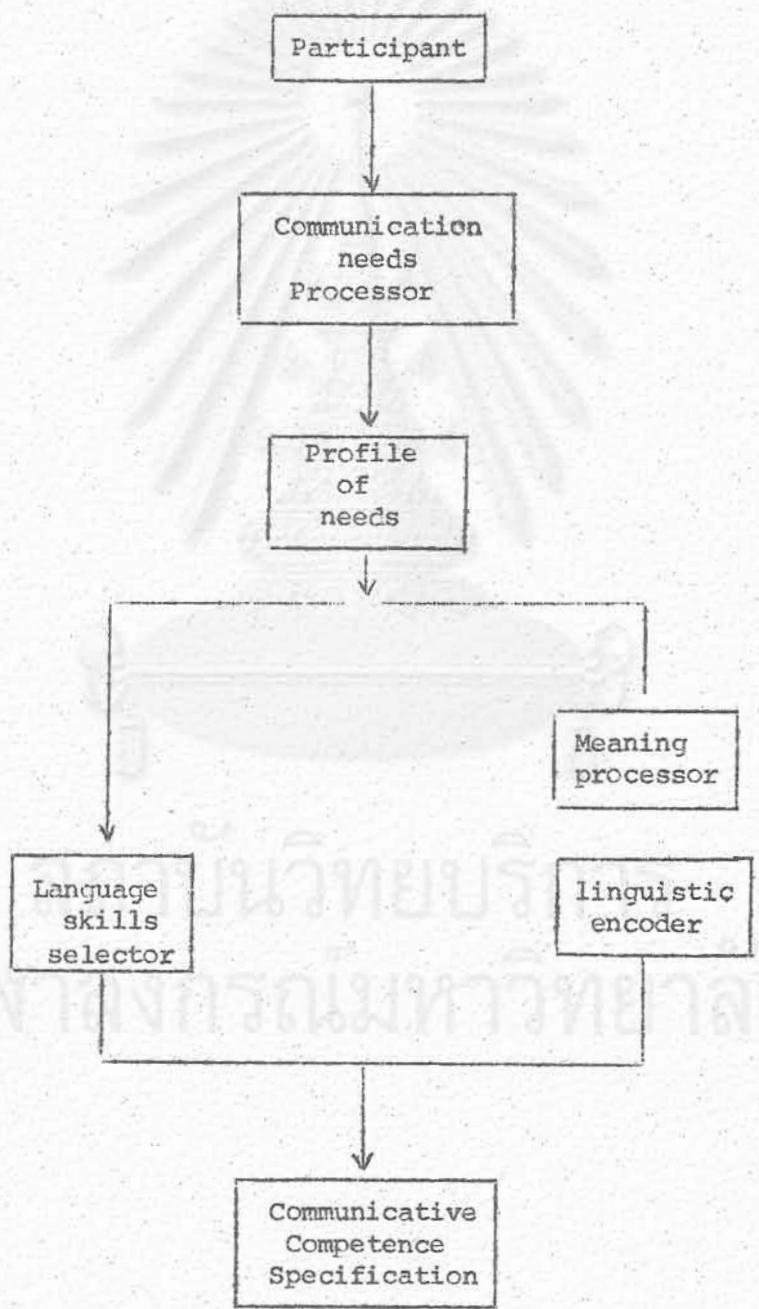
^๓H.G. Widdowson. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.

^๔D.A. Wilkins. Notional Syllabuses, London: Oxford University Press, 1976.

^๕Munby, J. Communicative Syllabus Design Cambridge, English: Cambridge University Press, 1978: p. 31.

รูปแบบที่ Munby เสนอสำหรับการกำหนด Communicative Competence

นั้น มีดังนี้

จากแผนภูมิดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า Munby ได้กำหนดขอบข่ายของแผนภูมิไว้หลายประการด้วยกัน คือ

๑. ความต้องการทางสังคมภาษาศาสตร์ของผู้เรียน (Sociolinguistic needs of the learner) ซึ่งเกี่ยวกับตัวแปรทางด้านต่าง ๆ เช่น รายละเอียดส่วนตัวต่าง ๆ ของผู้เรียนเกี่ยวกับ อายุ เพศ ภาษาแม่ ประวัติการศึกษาภาษาอังกฤษ บรรยุกาศและสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษา

- บทบาทต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ฝึกฝนภาษา
- ทักษะมาลาในการสื่อความหมาย เช่น สื่อสารโดยการพูด หรือการเขียน
- ภาษาอื่น (ถ้ามี) ที่เกี่ยวข้อง
- ระดับในการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น อยู่ในระดับที่ใช้ภาษาได้ดีมาก อยู่ในระดับที่ใช้ภาษาที่ผิดทางไวยากรณ์มาก
- หัวข้อเรื่องราวที่จะใช้ในการสื่อความหมาย (Communicative events) และ
- ท่าทีในการพูด

เมื่อได้ความต้องการต่าง ๆ ของผู้เรียนแล้ว ก็จะได้สิ่งที่ Munby เรียกว่า "Profile of Needs" ขึ้น

๒. การเลือกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาที่สัมพันธ์กับความต้องการทางสังคมภาษาศาสตร์ของผู้เรียน โดยจะระบุความต้องการนั้นออกมาเป็นโมทัศน์ต่าง ๆ (Concepts) หน้าที่ต่าง ๆ (Functions) และท่าทีสำหรับแต่ละกิจกรรมในแต่ละเรื่อง แต่ละหัวข้อที่จะใช้สื่อความหมาย ขบวนการนี้เรียกว่า meaning processor ผลลัพธ์ที่ได้จากขบวนการนี้จะถูกนำมาใส่รูปแบบทางไวยากรณ์ที่เหมาะสม เป็นต้นว่า ศัพท์ โครงสร้าง เสียงสูงต่ำ เครื่องหมายวรรคตอน ขึ้นตอนเช่นนี้เรียกว่า Linguistic encoder ทำให้ผลลัพธ์สุดท้ายจากขบวนการออกมาเป็นแบบจำแนกความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน หรือที่ Munby เรียกว่า Communicative Competence specification

จากทฤษฎีที่กล่าวมาแล้ว ๓ ทฤษฎีก็พอจะสรุปให้เห็นได้ว่า หลักสำคัญ ๆ ในการใช้วิธีนี้เพื่อการสื่อความหมาย (Communicative approach) ในโปรแกรมการสอนภาษานั้น มีอยู่ ๕ ประการด้วยกัน คือ

๑. ความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative Competence) ประกอบด้วยความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) และความสามารถทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ซึ่งประการหลังนี้รวมถึงกฎทางวัฒนธรรมและสังคม กฎทางด้าน discourse ซึ่งทั้งสององค์ประกอบนี้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน เนื่องจากยังไม่มีข้อพิสูจน์หรือทฤษฎีใด ๆ ที่จะอ้างได้สมเหตุสมผลว่า องค์ประกอบอันใดอันหนึ่งมีความสำคัญมากกว่าองค์ประกอบอีกอันหนึ่ง

๒. วิธีนี้เพื่อการสื่อความหมาย (Communicative approach) จะต้องขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้เรียน (learner's communication needs) ความต้องการของผู้เรียนดังกล่าวนี้จะต้องกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความรู้ทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic competence) และความรู้ทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical competence) ด้วย ผู้เรียนควรจะได้รับการศึกษาภาษาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งเป็นภาษาที่เขาจะได้ใช้ในสถานการณ์จริง ๆ

๓. ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้สื่อความหมายทางภาษากับเจ้าของภาษา

๔. ตั้งแต่เริ่มการเรียนภาษาที่สอง จะต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative competence) ซึ่งผู้เรียนได้มาจากการเรียนภาษาที่สอง หรือการใช้ภาษาแม่ได้มากที่สุด

๕. จุดประสงค์สำคัญในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยเน้นหนักในการสื่อความหมายนั้น คือว่าจะต้องให้ผู้เรียนได้ทั้งความรู้ การฝึกฝน ตลอดจนประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับเพื่อการสื่อความหมาย เพื่อสนองความต้องการของเขาในภาษาที่สองได้ ผู้เรียนควรจะได้รับการสอนเกี่ยวกับภาษาในระหว่างที่เรียนภาษาแม่ เช่น สอนเกี่ยวกับชนิดต่าง ๆ ของคำ และระเบียบในการใช้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Categories) หน้าที่ต่าง ๆ ใน

การสื่อความหมาย (Communicative Functions) สถานการณ์ที่เหมาะสม (Appropriacy conditions) กฎของ discourse และ registers นอกจากนั้น ผู้เรียนควรได้รับการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาที่สองในขณะที่กำลังเรียนวิชาสังคมศึกษาอยู่ เพื่อว่าเขาจะได้มีความรู้ทางวัฒนธรรมและสังคมเกี่ยวกับภาษาที่สองที่เขา กำลังจะเรียน

๕. Canale และ Swain^๑ ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative Competence) ไว้ ๕ ประการด้วยกัน คือ

๑. กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ (rules of grammar) ซึ่งรวมถึงความรู้ทางด้านศัพท์ (lexical items) หน่วยคำ (morphology) วากยสัมพันธ์ (Syntax) อรรถศาสตร์ (Semantics) และสัทศาสตร์ (Phonology)

๒. วิธีใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมและสังคม (sociocultural rules of use) กฎเกณฑ์วิธีใช้เหล่านี้จะช่วยกำหนดให้เห็นว่า ถ้อยคำต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องตามหลักของการสื่อความหมายได้อย่างไร

๓. กฎเกณฑ์ของ discourse (rules of discourse) ได้แก่ cohesion และ coherence ของถ้อยคำ

๔. ความรู้ที่ว่าเจ้าของภาษาจะพูดว่าอย่างไรในบริบทต่าง ๆ (probability rules of occurrence) ซึ่งเป็นกฎที่เกี่ยวกับ "ความซ้ำซ้อนทางภาษา" (redundancy aspect of language) เช่น ความรู้เกี่ยวกับลำดับของเสียงของตัวอักษรของคำชนิดต่าง ๆ หรือความรู้ที่ทำให้เขาได้ว่า ควรใช้ Communicative functions ใดในบริบทที่กำหนดมา นอกจากนี้ กฎข้อนี้ยังเสริมว่า บทเรียนที่ใช้สอนควรเป็นบทเรียนที่ใช้ภาษาแม้ ตั้งแต่เริ่มต้นการเรียนรู้ก็ตาม

^๑M. Canale and M. Swain, Approaches to Communicative Competence, Occasional Papers No. 14 SEAMEO Regional Language Centre: Singapore, April, 1980 pp. 40-42.

๕. ยุทธวิธีในการสื่อความหมาย (Communication strategies)

มี ๒ ชนิดคือ ด้านที่เกี่ยวข้องกับรูปลักษณะทางไวยากรณ์ (grammatical code) และด้านที่เกี่ยวข้องกับการโต้ตอบเพื่อสื่อความหมาย (communicative interaction)

๖. วิจัยที่เกี่ยวกับ Communicative Competence

กล่าวถึงการศึกษาของ Savignon (1972) Tucker (1974) และ Upshur and Palmer (1974) ซึ่งว่า การเน้นที่ Grammatical competence ในห้องเรียนนั้นไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนา Communicative Competence หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ Grammatical Competence ไม่ใช่เป็นตัวชี้บ่ง (predictor) ของ Communicative Competence ที่ดี

Savignon^๑ ได้ทำการศึกษานี้เรื่องนี้จากนักศึกษา ๓ กลุ่ม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา introductory - audio - lingual French Course ในมหาวิทยาลัยในสาขาวิชา ทั้ง ๓ กลุ่มมีเวลาเรียนเท่ากันในด้านกฎไวยากรณ์ (Grammar) แต่มีอยู่กลุ่มหนึ่งมีชั่วโมงพิเศษเพิ่มขึ้นอีก ๑ ชม. สำหรับฝึก Communicative tasks อีกกลุ่มหนึ่งใช้เวลา ๑ ชม. พิเศษในการทำ cultural-lab และอีกกลุ่มหนึ่งใช้เวลา ๑ ชม. ในการทำ language lab คือ ฝึกไวยากรณ์เพิ่มเติมนั่นเอง ผลปรากฏว่า แม้จะไม่มี ความแตกต่างมากนักของกลุ่มในด้าน การทดสอบ grammatical competence กลุ่มที่ได้ฝึก Communicative task เพิ่มเติม ได้คะแนนสูงกว่าอีก ๒ กลุ่ม เมื่อลองทำข้อทดสอบ Communicative test ที่เธอทดลอง ๔ ชนิดด้วยกัน ข้อทดสอบอันแรกเป็นการอภิปรายกันเป็นภาษาฝรั่งเศสระหว่างนักศึกษาและเจ้าของภาษาฝรั่งเศส ในหัวข้อ ๑ ใน ๓ ที่ให้มา ข้อทดสอบอันที่สอง เป็นการสัมภาษณ์โดยที่นักศึกษาจะต้องหาข้อมูลให้มากที่สุด

^๑S.J. Savignon , Communicative Competence: An Experiment in Foreign-Language Teaching, Philadelphia: Center for Curriculum Development, 1972.

เท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับผู้อ่านสัมภาษณ์ (ซึ่งเป็นเจ้าของภาษา) โดยการถามคำถามข้อทดสอบ
อันที่ ๓ เป็นการเสนอรายงาน ซึ่งจะต้องพูดเป็นภาษาอังกฤษก่อนแล้ว จึงพูดเป็นภาษาฝรั่งเศส
สำหรับข้อทดสอบอันที่ ๔ นั้น นักศึกษาจะต้องบรรยายกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ เวลาที่ใช้ใน
การทดสอบทั้งหมด คือ ๓๐ นาที Savignon เน้นว่า จากผลของการทดลองครั้งนี้ทำให้
เห็นถึงความสำคัญของการฝึกฝนในด้านทักษะการสื่อสารตั้งแต่เริ่มเรียนโปรแกรมภาษา
ต่างประเทศ

Tucker^๑ และนักศึกษาหลายคนได้ทำการทดลองแบบเดียวกับ Savignon
ในโตโรและเบรต กลุ่มที่เขาใช้ทดลองนี้มี ๒ กลุ่ม ผลปรากฏว่า ในการวัดความสามารถ
ทางภาษา (proficiency in English language) กลุ่มทดลองกลุ่มหนึ่งได้คะแนน
สูงมาก (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๔๕) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งได้คะแนนต่ำกว่า (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๖๐)
แต่ผลจากแบบทดสอบที่เป็น communicative test ๓ ใน ๔ แบบทดสอบนี้ ไม่ปรากฏ
ความแตกต่างในระหว่างผู้ที่อยู่ในกลุ่มทดลองเลย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้ที่ได้คะแนนค่อนข้าง
ต่ำในข้อสอบวัดความสามารถทั่ว ๆ ไปทางด้านภาษา ก็สามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว
และได้ผลในภาษาอังกฤษเท่า ๆ กับผู้ที่ได้คะแนนสูงในข้อสอบวัดความสามารถทั่ว ๆ ไป
ทางด้านภาษา

Upshur และ Palmer^๒ ได้ทำการทดลองกับนักศึกษาไทย และได้ผลเช่นเดียว
กันกับ Savignon และ Tucker

^๑G.R. Tucker, "The Assessment of Bilingual and Bicultural Factors of Communication." Bilingualism, Biculturalism and Education, ed., by S.T. Carey. Edmonton: University of Alberta Press, 1969.

^๒J.A. Upshur and A. Palmer. "Measures of Accuracy, Communicativity, and Social Judgements for Two Classes of Foreign Language Speakers." in AILA Proceedings, Copenhagen 1972, volume III: Applied Sociolinguistics, ed. by A Verdoodt. Heidelberg: Julius Groos Verlag, 1974.

Schulz^๑ ได้ศึกษากับกลุ่มทดลอง ๒ กลุ่ม ซึ่งเป็นนักศึกษาในวิชา introductory French กลุ่มหนึ่งทดสอบโดยใช้ Communicative test กลุ่มที่สองทดสอบโดยใช้ Grammatical test ผลปรากฏว่า ในด้าน Overall Communication ครั้งหลัง กลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ทำคะแนนไม่ได้ดีกว่ากัน แต่กลุ่มที่ ๑ ได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่ ๒ เมื่อวัดผลการสอบ overall grammar ครั้งหลัง ผลการทดลองครั้งนี้แสดงว่า การใช้ Communicative Approach เพียงแต่การทดสอบโดยไม่ใช้ในวิธีการสอน หรือวางหลักสูตร จะไม่ได้ผลดีไปกว่าการใช้ Grammatical approach ในอันที่จะช่วยพัฒนา Communicative Competence และได้ผลน้อยกว่าการใช้ Grammatical Approach ในการพัฒนา Grammatical Competence

๓. ด้านวิธีสอน

D.A. Wilkins^๒ กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มีความสำคัญก็จริง แต่นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดเพียงสิ่งเดียว ลำพังความรู้ด้านไวยากรณ์ไม่อาจช่วยให้เราสามารถสื่อความหมายอย่างได้ผล ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาต้องใช้ให้เหมาะสมกับบริบท (context) และการเลือกถ้อยคำและรูปประโยคมาใช้ก็ต้องเลือกให้เข้ากับหัวข้อเรื่อง (topic) ที่จะกล่าวถึงอีกด้วย

^๑R.A. Schulz. Discrete-point Versus Simulated Communication Testing in foreign languages. The Modern Language Journal 61:3 - 94-100. 1977

^๒D.A. Wilkins, Second-Language Learning and Teaching, London: Edward Arnold, 1976. p. 16.

นอกจากนี้ Wilkins^๑ ยังกล่าวไว้อีกด้วยว่า ภาษาเป็นกิจกรรมทางสังคมอย่างหนึ่ง การใช้ภาษาขึ้นอยู่กับหน้าที่ด้านสังคม (social function) และความตั้งใจของผู้ใช้ภาษา การสอนภาษาควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักการ เลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ภาษา จุดมุ่งหมาย วิธีสอน หรือวัสดุการสอน ขึ้นอยู่กับฐานะของภาษาที่จะสอน เช่น การสอนภาษานั้นในฐานะภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

Joan Rubin^๒ มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกับ Wilkins โดยกล่าวไว้ว่า ผู้เรียนภาษาที่เรียนรู้ภาษาใดค่านั้นมักคำนึงถึง เรื่องความหมาย เป็นสำคัญ ผู้เรียนประเภนี้ ทรบว่าการที่จะเข้าใจสาระหรือเนื้อหาของข้อความนั้น การจะอาศัยเพียงความรู้ด้าน ไวยากรณ์หรือจากโครงสร้างผิว ซึ่งเป็นรูปลักษณะภายนอกของภาษานั้นไม่เป็นการเพียงพอ การที่จะเข้าใจภาษาได้อย่างจริงจังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจ the context of the speech act จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่สื่อความจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ การพูดว่า การพูดลักษณะใดควรจะใช้เมื่อใด และจะต้องเข้าใจ the mood of the speech act

ในการศึกษาภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นบ่งชี้ความสำคัญมาก Mary Finnochiaro^๓ กล่าวสนับสนุน ความคิดเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า

^๑D.A. Wilkins, Linguistics in Language Teaching, London: The English Language Book Society and Edward Arnold (Publishers) Ltd., 1978 p. 159.

^๒Joan Rubin, "What the 'Good Language Learner' Can Teach Us" in Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching by J.B. Pride (ed.), Oxford: Oxford University Press, 1979. p. 23.

^๓Mary Finnochiaro, Teaching English as a Second Language (revised and enlarged ed.), New York: Harper & Row, Publishers, 1969. p. 29.

"จุดมุ่งหมายหลักสองประการสำหรับผู้เรียนในโปรแกรมของเรามีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีจนยากที่จะกล่าวได้อย่างชัดเจนว่า จุดมุ่งหมายอันใดควรจะมาก่อนหรือมาหลัง จุดมุ่งหมายอันแรกเป็นจุดมุ่งหมายในการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาพอที่จะสื่อความหมายได้ จุดมุ่งหมายที่สองเป็นจุดมุ่งหมายในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์จากความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ของชุมชนที่พูดภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายที่สองนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เมื่อภาษาที่ใช้เป็นสื่อในการสอนในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และตัวผู้เรียนเองก็อยู่ในชุมชนชาวอังกฤษ"

Helene Z. Loew^๑ เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมไว้ว่า ในการสอนภาษาที่สองนั้น การสอนจะต้องเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของภาษานั้นด้วย แต่การที่จะหวังว่าผู้เรียนจะเข้าใจวัฒนธรรมของต่างชาติได้ดีนั้น เป็นเรื่องที่ยากหากผู้เรียนก็ยังไม่เข้าใจวัฒนธรรมของตนเองเป็นอย่างดีเสียก่อน ดังข้อความว่า

ด้านที่พิเศษด้านหนึ่งของการศึกษาด้านภาษาได้แก่ การสอนเรื่องวัฒนธรรม ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้เสนอแนะว่า เราควรจะใช้วัฒนธรรมของผู้เรียน (student's native culture) เป็นบันไดไปสู่การเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาที่ผู้เรียนต้องการจะเรียน แต่การที่จะหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่นี้ได้ดี เป็นเรื่องที่ยากหากผู้เรียนเองก็ยังไม่เข้าใจวัฒนธรรมของตนเอง

ดังนั้น Loew จึงได้เสนอแนะวิธีสอนวัฒนธรรมของอเมริกัน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของผู้เรียนเอง โดยใช้ประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และเพลง

^๑Helene Loew, Tuning In: "Popular Culture in the Second Language Classroom", Foreign Language Annals 12(September, 1979): 271-272.

เป็นสื่อในการสอน และในขณะที่เดียวกันก็เสนอแนะให้ผู้สอนใช้สื่อต่าง ๆ เหล่านี้จากประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมาย (target language) มาใช้ในการสอนวัฒนธรรมใหม่ด้วย

การศึกษาภาษาต่างประเทศนั้น สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งได้แก่ การที่ผู้ศึกษาจะสามารถบอกได้ว่า ข้อความที่ฟังหรืออ่านเป็นข้อความที่ผู้สื่อความต้องการอะไร เช่น การปรับทุกข์ การต่อว่า หรือการชม Nessa Wolfson^๑ กล่าวว่า การชมเป็นสิ่งที่ยากต่อการเข้าใจ หากผู้อ่านหรือผู้ฟังไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ทั้งนี้ก็เพราะถ้อยคำที่ใช้พูดในแต่ละภาษาแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม การพูดแม้จะมีถ้อยคำที่คล้ายกันแต่หน้าที่ด้านการสื่อความหมายของถ้อยคำเหล่านั้นก็แตกต่างกัน เช่น ในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) นั้น การชมเชย (compliments) เกิดขึ้นได้ในหลาย ๆ สถานการณ์ นอกจากนี้ การชมอาจทำหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือไปจากการชมธรรมดา ๆ ก็ได้ เช่น อาจใช้การชมในการทักทาย (greetings) การขอบคุณ (thanking) การขอโทษ (apologizing) หรือแม้กระทั่งการเริ่มต้นการสนทนา

นอกจากนี้ Nessa Wolfson ยังได้กล่าวอีกว่า ความถี่ในการชมของแต่ละวัฒนธรรมก็ไม่เหมือนกัน เช่น คนที่ไม่ใช่คนพูดภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเป็นภาษาแม่มักจะกล่าวว่า คนอเมริกันชอบกล่าวคำชมเชยอย่างห้วนเหี้ย ซึ่งการชมเช่นนี้ทำให้ผู้ถูกชมที่อยู่ในวัฒนธรรมที่ผู้คนไม่พูดจาแบบเปิดเผย เหมือนคนอเมริกันมักได้รับความขวยเขิน

Nelson Brooks^๒ กล่าวว่า การสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นสิ่งสำคัญ และกล่าวว่า ผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ประสบผลสำเร็จมักจะเริ่มต้นการสอนแต่ละครั้งด้วยการพูดเป็นภาษาต่างประเทศประมาณ ๕ นาที เรื่องที่พูดถึง

^๑Nessa Wolfson, "Compliments in Cross-Cultural Perspective", TESOL Quarterly 15 (June, 1981): 119-123.

^๒Nelson Brooks, Language and Language Learning (2 nd.ed.), New York:Harcourt, Brace & World Inc., 1964 pp. 83-95.

จะเป็นเรื่องที่ไม่เคยพูดมาก่อน เนื้อเรื่องที่น่ามาพูดควรจะง่าย หัวข้อเรื่องที่ควรนำมาสอน ควรเป็นเรื่องลักษณะประจำชาติ ความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนกำลังจะเรียน ตัวอย่างหัวข้อเรื่องที่น่านำมาใช้ได้ก็มี เช่น เรื่อง Holidays เช่น กล่าวถึงความคล้ายคลึงของเทศกาล Easter ในฝรั่งเศสและในอเมริกาว่าเป็นไปในทำนองเดียวกัน แต่เทศกาล Christmas ในสองประเทศนี้ก็ต่างกันเป็นอย่างมากในหลายเรื่อง และวันขอบคุณพระเจ้า (American Thanksgiving) ก็ไม่มีปรากฏอยู่ในปฏิทินของฝรั่งเศสอีกด้วย เรื่องที่ควรนำมาสอนอย่างยิ่งควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน และเป็นเรื่องชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป มิใช่จะนำเอาเรื่องเทพเจ้าต่าง ๆ มาใช้สอน นอกจากนี้ Brooks ได้เสนอแนะหัวข้อเรื่องที่น่านำมาใช้สอนไว้จำนวนมาก เช่น Numbers, Festivals, Holidays, Games, Music, Errands, Pets, Medicine and doctors, Competitions, Invitation and dates, Traffic, Sports, Radio and television programs, Books, Other reading matter, Hobbies, Learning in schools, museums, Exhibitions, Zoos, Getting from place to place, Vacation and resort areas และ Careers

การที่คนต่างชาติและต่างวัฒนธรรมกันก็มีส่วนทำให้วิธีการใช้ภาษาแตกต่างกันไป ความแตกต่างนี้อาจรวมทั้งการใช้ภาษา (Code) ที่แตกต่างกันไปจนถึงความแตกต่างในการใช้ภาษาเดียวกัน ดังเช่นที่จะเห็นได้อย่างชัดเจนในเรื่องของความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน และภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ นอกจากนี้ ภาษาใด ๆ ก็ตามย่อมเป็นสิ่งที่ผูกพันอยู่กับกลุ่มชนผู้ใช้ภาษานั้น และโดยปกติแล้วคน ๆ เดียว หรือคนจำนวนน้อยมักไม่อาจทำให้การใช้ภาษาเปลี่ยนไปได้มากนักเท่าใด ดังที่ S. Pit Corder^๑ กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า

^๑S. Pit Corder, Introducing Applied Linguistics, Middlesex: Penguin Books, 1973 p. 72

คนแต่ละคนมีอิทธิพลต่อความเป็นไปของสังคมและวัฒนธรรมของสังคมนั้นน้อย และในขณะเดียวกันก็ไม่มีอิทธิพลสำคัญต่อโครงสร้างของภาษาแต่อย่างใด การที่บุคคลที่กล่าวถึงนี้พยายามจะฝ่าฝืนระเบียบวัฒนธรรมในเรื่องนี้ย่อมรังแต่จะทำให้การสื่อความหมายไม่ได้ผล

ดังนั้น ย่อมจะเห็นได้ชัดเจนว่า ในการใช้ภาษานั้นจำเป็นต้องใช้ให้ถูกต้องตามวัฒนธรรมและสังคมของกลุ่มเจ้าของภาษา การไม่ใส่ใจเรื่องวัฒนธรรมและสังคมต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้ภาษานั้นอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแน่นอน

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ศึกษาภาษา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การเรียงคำ การผูกประโยค ไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมก็คือ การที่ผู้ศึกษาภาษาขาดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการสื่อความหมาย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร (sender) กับผู้รับสาร (receiver) ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบ (form) ของภาษา ดังเช่นที่ Geoffrey Leech และ Jan Svartvik^๑ กล่าวไว้ว่า

"เมื่อเรารู้จักใครคนใดคนหนึ่งเป็นอย่างดี หรือมีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดี เรามักจะไม่ใช้ภาษาที่เป็นภาษาสุภาพ (polite form) ตัวอย่างเช่น แทนที่จะใช้คำเรียกชื่ออย่างสุภาพว่า "คุณบราวน์" (Mr. Brown) เราก็มักจะเรียกชื่อแรกแทนว่า "ปีเตอร์" (Peter) หรืออาจเรียกสั้น ๆ ว่า "พีท" (Pete) หรืออาจเรียกชื่อเล่นแทนก็ได้ เช่นเรียกว่า "เตี้ย" (Shortie)"

ถึงแม้ในปัจจุบันจะเน้นการเรียนการสอนภาษาไปในลักษณะเพื่อนำภาษาไปใช้งานได้จริง ๆ ก็ตาม ก็มีได้หมายความว่า จะไม่มีการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เสียทีเดียว

^๑Geofrey Leech and Jan Svartvik, A Communicative Grammar of English, London:Longman, 1979. pp. 25-26.

การสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ยังคงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ดังที่ Suzanne Salimbine^๑ กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาโดยวิธี Functional Approach ก็มีได้ปฏิเสธความสำคัญของการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของภาษา หากแต่การสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นเป็นการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้ใช้ภาษาสามารถสื่อความหมายได้

Charles J. Fillmore^๒ กล่าวไว้ว่า ในการเรียนการสอนภาษานั้น สมควรที่จะศึกษาองค์ประกอบด้านสังคมภาษาศาสตร์ (sociolinguistics) ด้วย โดยกล่าวว่า ในเค้าโครงการสื่อความหมายแบบสังคมภาษาศาสตร์นั้น สมควรที่จะระบุให้แน่ชัดลงไปว่า มี communication event ใบบ้าง และจะต้องจัด typology of the settings ที่การสื่อความหมายเกิดขึ้น บทบาทของผู้ร่วมในการสื่อความหมายและหน้าที่ต่าง ๆ ที่การสื่อความหมายของบุคคลจะพึงมีใน settings

๔. ด้านการทดสอบทางภาษา

Robert Lado^๓ กล่าวเกี่ยวกับการสอนและการวัดผล องค์ประกอบของภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมไว้ว่า คนเราไม่สามารถจะเรียนภาษาต่างประเทศได้ดี หากไม่เรียนเกี่ยวกับประสบการณ์และความเชื่อของเจ้าของภาษา ตัวอย่างเช่น ชาวตะวันตกจะไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้ดีหากไม่เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นและชาวญี่ปุ่น เพราะในภาษามักจะมีการอ้างอิงเกี่ยวกับความสำเร็จ ความรุ่งเรือง เกี่ยวกับวีรบุรุษ ผลงานทางศิลปกรรม นิทานพื้นเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี

^๑Suzanne Salimbine, "From Structurally Based to Functional Based Approaches to Language Teaching" English Teaching Forum 21 (January 1983): 2.

^๒Charles Fillmore, "A Grammarian Looks to Sociolinguistics" in Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching by J.B. Pride (ed.), 1979 p. 2.

^๓Robert Lado, Language Testing, London:Longman, 1977 p.275.

นอกจากนี้ Brendan J. Carroll^๑ ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเน้นการสอนเนื้อหาทางภาษา กับการเน้นการสอนการใช้ภาษาไว้อย่างชัดเจนว่า

"สำหรับผู้เขียนคนนี้แล้วแทบจะไม่มีข้อสงสัยเลยว่า สิ่งใด (usage หรือ use) ควรจะมีความสำคัญมากกว่า การใช้ภาษา(use) เป็นเป้าหมาย และ การศึกษาความรู้ของรูปแบบ หรือไวยากรณ์ (usage) ของภาษาเป็นเพียงแนวทางที่จะช่วยให้บรรลุผลสัมตังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพราะฉะนั้น เกณฑ์สูงสุดที่ควรนำมาใช้วัดความสามารถทางภาษาที่คือ ความสำเร็จในการสื่อความหมายตามโอกาสที่ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษานั้น"

นอกจากนี้ Rebecca M. Valette^๒ ก็กล่าวไว้ว่า การที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะสามารถเข้าใจการสนทนา หรือสามารถอ่านบทความต่าง ๆ ได้ นั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ทางวัฒนธรรมด้วย ทั้งข้อความรายละเอียดต่อไปนี้

"เพื่อที่จะเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษา เป้าหมาย (target language) หรือเพื่อที่จะเข้าใจบทความในนิตยสารซึ่งเขียนเป็นภาษาเป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัยการตีความการอ้างอิงทางวัฒนธรรมในแง่ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น คำว่า The State of Florida ก็มีได้มีความหมายเพียงการเป็นรัฐหนึ่งใน ๕๐ รัฐของประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังหมายถึงสถานที่ ๆ ผู้ปลดเกษียณแล้วอยู่ และสถานที่ ๆ บรรดานักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยไปพักผ่อนระหว่างการปิดภาคเรียนในฤดูใบไม้ผลิ เพราะฉะนั้น ชาวอเมริกันเองจึงย่อมจะให้ความหมายคำว่า Florida แตกต่างไปจากคำว่า Alabama หรือ South Carolina

^๑Brendan J. Carroll, Testing Communicative Performance, Oxford : Pergamon Press, 1980, p.7

^๒Rebecca M. Valette, Modern Language Testing (2 ed.), New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1977, p.273

John A. Upshur^๑ กล่าวไว้ว่า การทดสอบทางภาษาในส่วนที่เกี่ยวกับการทดสอบข้ามวัฒนธรรมนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ แต่ข้อควรคำนึงสำคัญ ๓ ประการ ก็คือ

๑. การวัดผลนั้นเป็นการพยายามที่จะทราบว่า ผู้เรียนจะมีพฤติกรรมอย่างไร และจะเข้าใจอะไรบ้างเมื่อเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ การวัดอาจทำได้โดยการกำหนดสถานการณ์ (situations) ต่าง ๆ ขึ้นแล้วตั้งคำถามด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น

๒. การวัดผลเป็นความพยายามในอันที่จะคาดคะเนว่า เมื่อผู้เรียนเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่นั้นไปแล้ว จะสามารถปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องเหมาะสมในสังคมของวัฒนธรรมใหม่หรือไม่

๓. การวัดผลเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมนั้น ผู้วัดต่างก็มีความเชื่อว่า ผู้เรียนจะต้องมี "ความสังเกตในเรื่องของวัฒนธรรม" (cultural awareness) จึงจะสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมตามวัฒนธรรมของภาษาที่ผู้เรียนเรียน การวัดนี้ก็มีใช้เพียงการวัดว่า ผู้เรียนทราบวัฒนธรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น แต่รวมไปถึงการที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมนั้นได้อีกด้วย

๔. งานวิจัย

Elizabeth C. Gatlinton and G. Richard Tucker^๒ ทำการวิจัยการอ่านเรื่องสั้นของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทำการทดสอบกับนักเรียนมัธยมที่ประเทศฟิลิปปินส์ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ หรือนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโรงเรียน

^๑John A. Upshur, "Cross-cultural Testing: What to Test", in Teaching English as a Second Language (2nd ed.) by Harold B. Allen and Russell N. Campbell (eds.), Bombay: TATA McGraw-Hill Publishing Company Ltd., 1972. pp. 358-359.

^๒Elizabeth C. Gatlinton and G. Richard Tucker, "Cultural Orientation and the Study of Foreign Literature", TESOL Quarterly 5 (June, 1971): 137-143.

ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนไม่เข้าใจ เรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง ซึ่งย่อมแสดงว่าความไม่เข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมมีผลต่อความเข้าใจ และความซาบซึ้งวรรณคดีอเมริกัน

ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้อภิปรายผลการวิจัยว่า ความเข้าใจที่ผิดพลาดเช่นนี้อาจนำไปสู่ความเบื่อหน่าย และความไม่สนใจการเรียนภาษา

Patricia Johnson^๑ ทำการวิจัยเรื่อง "Effects on Reading Comprehension of Language Complexity and Cultural Background of a Text" ประชากรการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชาวอิหร่าน จำนวน ๔๖ คน และนักศึกษาชาวอเมริกันจำนวน ๑๙ คน ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกให้อ่านเรื่องที่เขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบธรรมดา ส่วนกลุ่มหลังอ่านเรื่องเดียวกันกับกลุ่มแรก แต่ภาษาที่ใช้เขียนเรื่องเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย (simplified) เรื่องที่อ่านทั้ง ๒ เรื่องนั้น เรื่องแรกเป็นนิทานพื้นบ้านของประเทศอิหร่าน ส่วนเรื่องหลังเป็นนิทานพื้นบ้านของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลปรากฏว่า ความสลับซับซ้อนด้านวัฒนธรรมของเรื่องมีผลต่อการอ่านมากกว่าความสลับซับซ้อนด้านไวยากรณ์และความหมาย และสำหรับกลุ่มนักศึกษาชาวอเมริกันนั้นพบว่า ความสลับซับซ้อนทั้ง ๒ ด้านมีผลต่อการอ่าน และในกลุ่มเจ้าของภาษานี้ยังพบอีกว่า นักศึกษาเข้าใจภาษาแบบง่ายมากกว่าภาษาแบบธรรมดา และนักศึกษามีความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับชาวอเมริกันเองมากกว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอิหร่าน

Phan Banpho^๒ ทำการวิจัยเรื่อง Interpersonal Interaction: On Saying "No" ณ ประเทศสิงคโปร์ เมื่อปี ๒๕๒๒ ประชากรการวิจัยเป็นบุคคลทั้ง

^๑Patricia Johnson, "Effects on Reading Comprehension of Language Complexity and Cultural Background of a Text", TESOL Quarterly 15 (June, 1981): 169.

^๒Phan Banpho, "Interpersonal Interaction: On Saying 'No'", Mimeographed, 1979. pp. 22-25.

เพศชายและหญิง ที่มีอาชีพต่าง ๆ นับตั้งแต่โกเรียการ นักศึกษา เสมียน พนักงานในร้าน และห้างสรรพสินค้า นักท่องเที่ยว รวมทั้งสิ้น ๔๔ คน เป็นชาย ๓๔ คน และเป็นหญิง ๑๐ คน ประชากรการวิจัยนอกจากจะแตกต่างกันในเรื่องอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ก็ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องวัยอีกด้วย การวิจัยทำโดยการตั้งคำถามใน ๔ หัวข้อเรื่อง คือ การขอร้อง (requests) การเสนอความช่วยเหลือหรือให้บริการ (offers) การอนุญาต (permission) และการเชื้อเชิญ (invitations) การเก็บข้อมูลกระทำด้วยการแอบบันทึกเสียงการสนทนาโต้ตอบ โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ถามคำถาม โดยตลอด จากนั้นจึงทำการถอดเทปออกมาเป็นตัวหนังสือ ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า การสื่อความหมายโดยตรง (face-to-face) นั้น เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน แม้กระทั่งการกล่าวคำปฏิเสธก็ยังมีแบบแผน จากการวิจัยพบว่า เพศชาย กล่าวปฏิเสธโดยใช้คำว่า "No" ตรง ๆ ส่วนเพศหญิง มักใช้วิธีอ้อม ๆ คนวัยกลางคนและวัยชรา กล่าวปฏิเสธมักกล่าวปฏิเสธอย่างอ้อม ๆ มากกว่าที่จะใช้คำว่า "No" ตรง ๆ แต่คนวัยเด็กมักกล่าวปฏิเสธ โดยขึ้นต้นประโยคด้วย "No" อย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้พบว่า ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มักกล่าวคำปฏิเสธอ้อมค้อมกว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำกว่า เช่น เสมียน และพนักงาน เป็นต้น

Brent Berlin และ Paul Kay^๑ ทำการวิจัยเรื่อง "Basic Color Terms" และได้เสนอผลงานวิจัยนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ภาษาที่นำมาศึกษาครั้งนี้เป็นภาษาในกลุ่มภาษาต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละกลุ่มต่างไม่มีความเกี่ยวข้องกัน จำนวน ๔๔ ภาษา ผลการวิจัยพบว่า คนต่างวัฒนธรรมต่างภาษากันมีการเรียกชื่อสีไม่เหมือนกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ทุกภาษามีชื่อสีขาวกับสีดำ
๒. ถ้าหากภาษานั้น ๆ จะมีการเรียกชื่อสีเกิน ๓ สีแล้ว สีที่สามจะเป็นสีแดง

^๑Brent Berlin and Paul Kay, Basic Color Terms, Berkeley: University of California Press, 1969. pp. 45.

๓. ถ้าภาษานั้นมี ๔ สี แล้วสีที่ ๔ อาจเป็นสีเขียว หรือสีเหลือง (แต่ไม่ใช่ทั้ง ๒ สีพร้อม ๆ กัน)

๔. ถ้าภาษานั้นมีเรียกชื่อสี ๔ สี ก็จะมีการเรียกชื่อทั้งสีเขียวและสีเหลือง

๕. ถ้าภาษานั้นมีการเรียกชื่อสี ๖ สี สีที่ ๖ จะเป็นสีฟ้า (blue)

๖. ถ้าภาษานั้นมีการเรียกชื่อสี ๗ สี ก็จะมีการเรียกชื่อสีน้ำตาลด้วย

๗. ถ้าภาษานั้นมีการเรียกชื่อสี ๘ สี หรือมากกว่า ๘ สีแล้ว ก็จะมีคำที่ใช้เรียกชื่อสีต่าง ๆ คือ สีม่วง (purple) สีชมพู สีส้ม สีเทา หรือสีอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มสี ๔ สีนี้

Sandra Johnson Forsythe^๑ ทำการวิจัยเรื่อง "The Effect of Vocabulary-Related Cultural Difference on Inferential Comprehension Between British and American Students" เมื่อปี ๒๕๒๔ จุดมุ่งหมายของการวิจัย มุ่งเพื่อศึกษาความแตกต่างในการอ่านเอาความจากการอ้างอิง (inferential reading comprehension) ของนักเรียนอเมริกันและนักเรียนอังกฤษ เมื่อเด็กทั้งสองกลุ่มนี้อยู่ในโรงเรียนอเมริกันในต่างประเทศ เพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความรู้เรื่องศัพท์แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนอังกฤษก็มีความรู้ศัพท์ในแบบ British - English และนักเรียนอเมริกันก็มีความรู้ศัพท์ในแบบ American-English ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ประชากรการวิจัยมีความสามารถในการอ่านเอาความจากการอ้างอิงไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจากกลุ่มต่อกลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมต้น (primary) ชั้นประถมตอนกลาง (middle) และมีมัธยมต้น (junior high) แล้ว พบว่ากลุ่มนักเรียนอังกฤษและนักเรียนอเมริกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

^๑Sandra Johnson Forsythe, "The Effect of Vocabulary-Related Cultural Difference on Inferential Comprehension Between British and American Students", Dissertation Abstracts International (April 1982), p. 2589-A.

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อาจมีผลต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย โดยเน้นการศึกษาองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม เป็นสำคัญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบวัดความรู้ความเข้าใจภาษาทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ

๒. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบในแนว macro language ที่แบ่งออกเป็น socio-cultural categories ต่าง ๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

การดำเนินการสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อให้เป็นเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาข้อทดสอบมหภาษา (macro language test)

ในการสร้างข้อทดสอบมหภาษานั้น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ คือ ได้ค้นคว้าเกณฑ์การกำหนดเนื้อหาของข้อทดสอบจากแหล่งสำคัญ ๓ แหล่งด้วยกัน คือ

๑. Munby* ได้กำหนด Communicative needs profile โดยแยกตามรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

*John Munby, Communicative Syllabus Design, Cambridge:Cambridge University Press, 1978. pp. 191-198.

๑. จุดประสงค์ (purposive domain) หมายถึงว่า ผู้ทดสอบมีจุดประสงค์ที่จะเรียนในด้านไหน คือ เรียนเพื่ออาชีพ (occupational purpose) หรือเรียนเพื่อการศึกษา (educational purpose) เป็นต้น

๒. ฉาก (setting) ได้แก่ สถานที่ ฉาก หรือที่เรียกว่า Spatial physical setting เกี่ยวกับเวลาที่เรียกว่า temporal physical setting และเกี่ยวกับจิตวิทยาหรือสังคม ที่เรียกว่า psychosocial setting

๓. ปฏิสัมพันธ์ (interaction) ซึ่งครอบคลุมตำแหน่ง (position) บทบาทที่กำหนดให้ (role set) รายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทนั้น ๆ (role-set identity) และความสัมพันธ์ทางสังคม (social relationships)

๔. รูปแบบที่ใช้สื่อ (instrumentality) ได้แก่ medium ต่าง ๆ ที่จะใช้ เช่น spoken productive หรือ written receptive mode เช่น ใช้ dialogue ซึ่งเขียนไว้ให้อ่าน และ channel เช่น โดยทางโทรศัพท์ โดยสิ่งพิมพ์ หรือเป็นแบบเผชิญหน้ากัน

๕. ภาษาถิ่น (dialect) ของผู้ทดสอบ

๖. ระดับเป้าหมาย (target level) ระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้ทดสอบ

๗. เหตุการณ์และเนื้อหาที่จะใช้ทดสอบ (Communicative level)

๘. กิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นตามเหตุการณ์ในข้อ ๗ (Communicative key)

ส่วนทักษะต่าง ๆ ด้านภาษา (language skills) Munby ได้แยกไว้เป็นอีกหัวข้อต่างหาก

๒. Roger Hawkey^๑ ได้กำหนด Communicative test specification สำหรับ English for Business Studies ไว้ดังนี้

๑. purposive domain
๒. setting
๓. interaction
๔. instrumentality
๕. dialect
๖. target level
๗. communicative events activities
๘. communicative key
๙. language/communication skills

รายละเอียดต่าง ๆ ของ Hawkey เหมือนกับ profile ของ Munby

๓. Brendan J. Carroll^๒ ได้กำหนด Communicative test specification ซึ่งเตรียมไว้สำหรับ The Royal Society of Arts ดังนี้

๑. Level ระดับของผู้ทดสอบในวงกว้าง คือ ระดับเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง
๒. Mode ซึ่งหมายถึง การฟัง การพูด การเขียน การอ่าน หรือหึ่ง สัมผัสรวมกัน
๓. Performance criterion ซึ่งคล้าย ๆ กับ target level ของ Munby และ Hawkey เช่น กำหนด accuracy, speed, appropriacy ในการวัดความสามารถในการใช้ภาษาของผู้ทดสอบ

^๑Roger Hawkey's "Communication Needs Profile" in P.J. Carroll Testing Communicative Performance An Interim Study, Pergamon Press, Oxford 1980, pp. 106-122

^๒Brendan J. Carroll, Testing Communicative Performance An Interim Study, Pergamon Press, Oxford 1980, pp.123-133

๕. Event ซึ่งเหมือนกับ Communicative event ของ Munby และ Hawkey

๕. Activity รายการกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน โดยละเอียด เช่น ในหัวข้อ travels มีกิจกรรม เช่น understand road signs and symbols, read maps and diagram เป็นต้น

๖. Topic area หัวข้อสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ event ในข้อ ๕ Carroll รวบรวมไว้ได้ ๑๑ หัวข้อใหญ่ด้วยกัน คือ social, places of interest, shopping, travel, medical, meals and drinks, media, studying, reading, correspondence, และ officials

๗. Notions/functions กำหนดหน้าที่การใช้ภาษาต่าง ๆ ไว้ภายใต้หัวข้อสำคัญทั้ง ๑๑ ข้อนั้น

๘. Attitudinal tones Carroll ได้แยกพูดถึงท่าที และทัศนคติในการใช้ภาษาออกมาเป็นหัวข้อต่างหาก

๙. Language skills

๑๐. Miscellaneous aspects ซึ่ง Carroll ได้รวม channels, social relationships และ dialect ไว้ภายใต้หัวข้อนี้

จากเกณฑ์การกำหนดแบบทดสอบที่มุ่งการใช้ภาษาที่กล่าวมาทั้ง ๓ แบบนี้ จะเห็นได้ว่า มีความคล้ายคลึงกันมากในหลักการใหญ่ ๆ จึงขอสรุปเกณฑ์และวิธีในการสร้างแบบทดสอบมหภาษาที่เน้นการใช้ภาษาตามที่ Carroll เสนอไว้ดังนี้

Information banks	Procedural guide
๑. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เข้าสอบ (Participant identification)	บรรยายถึงผู้เข้าทดสอบอย่างกว้าง
๒. จุดมุ่งหมายของการใช้ภาษา (Purpose of language use)	อธิบายการใช้ภาษาอังกฤษ โดยแยกออกตามหัวข้อ ESP ต่าง ๆ เพื่อการศึกษา (academic) เพื่ออาชีพ (occupational) และเพื่อการอยู่รอดในสังคม (Social survival)
๓. เหตุการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ (Events/activities)	กำหนดเรื่องราวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในเรื่องราวนั้น ๆ
๔. รูปแบบที่ใช้สื่อความหมาย (Instrumentality)	กำหนดทักษะต่าง ๆ ที่จะใช้ทดสอบ รวมทั้งช่องทาง (channel) ที่จะใช้
๕. องค์ประกอบเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural)	กำหนดปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคมและวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม และภาษาถิ่นที่ใช้ (ถ้ามี)
๖. ระดับความสามารถ (Performance level)	กำหนดเกณฑ์ในการวัดความสามารถในระดับต่าง ๆ
๗. หัวข้อสำคัญ (Topic areas)	ระบุเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่กำหนดไว้แล้วว่า จะทดสอบ
๘. ทักษะทางภาษา (Language skills)	เลือกทักษะที่จำเป็น หรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ และที่เหมาะสมตามเกณฑ์ความสามารถที่กำหนดไว้

Information banks	Procedural guide
๙. หน้าที่และท่าทีในการใช้ภาษา (Language function tones units)	ระบุหน้าที่ของภาษา และทัศนคติ หรือท่าที ในการใช้ภาษา
๑๐. แบบฟอร์มข้อทดสอบ (Test format)	กำหนดชนิดของข้อทดสอบที่จะใช้ เช่น ชนิด closed-ended หรือ open- ended หรือ restricted response

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อรวบรวมองค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม (sociocultural categories) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบ โดยรวบรวมจากแบบเรียนภาษาอังกฤษจากต่างประเทศ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. Breakthrough ของ J.C. Richards และ MN Long
๒. English Alfa ของ Kenton Sutherland
๓. Broader Context English ของ Colin white และ Paul Davies
๔. Kernel Lesson Plus ของ Robert O'Neill
๕. Communicate 1-2 ของ Keith Morrow และ Keith Johnson
๖. Strategies ของ Brian Abbs, Angela Ayton, Ingrid Freebain
๗. Over to You ของ Roy Boardman
๘. World English (Series) ของ The HBJ English Programs
๙. English for Life (Series) ของ Vivian Cook
๑๐. Mainline (Series) ของ L.G. Alexander
๑๑. In and About English ของ Ian Dynlop และ Heinrich Schrand
๑๒. Functions of English ของ Leo Jones
๑๓. To the Point ของ Sue Lake และ Chris Ttofi
๑๔. Approaches ของ Keith Johnson และ Keith Morrow
๑๕. Developing Communicative Competence in English as a Second Language ของ Mary Newton Bruder

ก. จากการศึกษาเอกสารในข้อ ๒ พบว่า องค์ประกอบทางภาษาด้านวัฒนธรรม และสังคม (sociocultural categories) ที่พบบ่อย ๆ มีจำนวน ๑๑ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๑. Various communicative functions ซึ่งเกี่ยวกับการสื่อความหมายที่ออกมาในรูป function ต่าง ๆ เช่น การขอโทษ (apologizing) การถามทาง (asking for direction)

๒. Proper choice of words/sentences within certain situation ได้แก่ การรู้จักเลือกใช้คำ หรือกลุ่มคำ หรือแม้แต่ประโยคให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น อาจจะพูดทักทายกันด้วยคำว่า Hello ไม่ใช่ So long

๓. Holidays and Celebrations ได้แก่ ความรู้ในด้านเทศกาลงานฉลองต่าง ๆ ในแง่ที่ว่า วันไหนฉลองเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น พงจะรู้ว่า วันคริสมาส เป็นวันที่เกี่ยวข้องกับพระเยซู ไม่ใช่วันเกี่ยวกับเรื่องของความรัก ซึ่งเป็นวันวาเลนไทน์

๔. Distinguishing types of information คือ ความสามารถที่จะแยกแยะประมวลสิ่งที่ได้อ่านได้ฟังได้พบเห็นว่า เป็นข้อความประเภทไร เช่น อ่านแล้วรู้ว่าเป็นฉลากยาบ้าง เป็นประกาศโฆษณาบ้าง

๕. Tones feelings attitudes คือ สามารถตีความหมายของข้อความนั้นได้ว่า มีท่วงทำนองเป็นอย่างไร เช่น มีลักษณะเป็นทางการมาก หรือมีลักษณะเป็นกันเอง

๖. Daily pastime Use รู้จักว่าในยามว่างนั้น เจ้าของภาษาได้ใช้เวลาทำอะไรบ้าง ในด้านการกีฬา การสนทนา การงานอดิเรกต่าง ๆ เช่น อาจจะพักผ่อนดูโทรทัศน์บ้าง

๗. Association with places หรือ ฉาก (setting) ของเรื่อง ระบุได้ว่า จากรูปที่ให้ว่าควรจะเป็นรูปสถานที่แห่งไหน หรือเป็นบทสนทนาซึ่งให้ระบุว่า ผู้พูดควรจะอยู่ที่ไหน เช่น มีรูปที่ถามเกี่ยวกับห้องสมุด

๘. Sources of information รุ้แหล่งที่มาของข้อความต่าง ๆ ที่คัดลอกมาให้ดู เช่น รู้ว่าเป็นฉลากยา เพราะมีรายละเอียดให้ไว้ว่า ยานี้มีส่วนผสมของอะไรบ้าง

๙. Role Relationship รู้ว่า ในข้อความที่ใช้สื่อความหมายกันอยู่นั้น ผู้พูดทั้งสองอยู่ในฐานะอะไรต่อกัน เช่น อาจจะสื่อความหมายกันในบทบาทต่าง ๆ เช่น ระหว่างครูและศิษย์ หรือระหว่างเจ้านายและลูกน้อง

๑๐. Rhetorical device in literature ในการอ่านความที่เป็นร้อยกรอง ผู้อ่านสามารถเดาข้อความได้หรือไม่ โดยอาศัยความคล้องจอง หรือสัมผัสในทางร้อยกรองเข้ามาเป็นเครื่องช่วย

๑๑. Cultural specificity about names ความสามารถที่จะโยงความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ เข้ากับชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของในวัฒนธรรมนั้น ๆ ได้ เช่น เขาได้ว่า ถ้าชื่อมีคำว่า "เหงยีน" อยู่ด้วย ก็ควรเป็นเชื้อสายญวน หรือถ้าชื่อ Juanita แสดงว่า ต้องมีเชื้อสายไปทางสเปน

๔. สร้างข้อทดสอบเพื่อนำไปทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้ทดสอบจริง ข้อทดสอบนี้ถามเกี่ยวกับองค์ประกอบดังกล่าวทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ จำนวน ๔๗ ข้อด้วยกัน โดยเป็นข้อทดสอบแบบปรนัยทั้งหมด กล่าวคือ ให้จับคู่บ้าง ให้เลือกคำตอบหนึ่งในสี่ที่ให้มีบ้าง หรือให้เติมคำเพียงหนึ่งคำบ้าง

องค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ ได้กระจายอยู่ตามข้อต่าง ๆ ดังนี้ คือ

๑. องค์ประกอบเกี่ยวกับ holidays and celebrations อยู่ในข้อ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕

๒. องค์ประกอบเกี่ยวกับ proper choice of words/sentences within certain situation อยู่ในข้อ ๘, ๑๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๑

๓. องค์ประกอบเกี่ยวกับ association with places อยู่ในข้อ ๗, ๑๖, ๒๐, ๓๐, ๓๒

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับ tones, feelings, attitudes

อยู่ในข้อ ๖, ๑๑, ๑๓, ๑๔, ๒๕, ๒๗

๕. องค์ประกอบเกี่ยวกับ sources of information

อยู่ในข้อ ๒๑, ๒๒

๖. องค์ประกอบเกี่ยวกับ role relationship อยู่ในข้อ

๘, ๑๔, ๑๕, ๓๓

๗. องค์ประกอบเกี่ยวกับ various communicative functions

อยู่ในข้อ ๑๒, ๑๗, ๒๔, ๓๑, ๔๐, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕

๘. องค์ประกอบเกี่ยวกับ distinguishing types of information อยู่ในข้อ ๑๐, ๒๓, ๒๖

๙. องค์ประกอบเกี่ยวกับ rhetorical device in literature

อยู่ในข้อ ๒๘, ๒๙

๑๐. องค์ประกอบเกี่ยวกับ daily pastime use อยู่ในข้อ

๓๔, ๔๖

๑๑. องค์ประกอบเกี่ยวกับ cultural specificity about

names อยู่ในข้อ ๓๔, ๔๗

๕. นำแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ด้านการทดสอบภาษา และการสอนภาษา ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา โดยลักษณะของการสุ่มขอความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามเป็นหลัก (ดูภาคผนวก ก)

ผลของแบบสอบถามที่กลับมา จำนวน ๒๒ ฉบับ ปรากฏในตารางต่อไปนี้

ข้อ	เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ	ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ
๑	๑๐๐	-
๒	๑๐๐	-
๓	๑๐๐	-
๔	๑๐๐	-
๕	๑๐๐	-
๖	๘๕.๘	๕.๖
๗	๑๐๐	-
๘	๘๖.๓	๑๓.๗
๙	๑๐๐	-
๑๐	๘๖.๓	๑๓.๗
๑๑	๘๕.๘	๕.๖
๑๒	๑๐๐	-
๑๓	๘๕.๘	๕.๖
๑๔	๘๕.๘	๕.๖
๑๕	๘๐.๙	๙.๑
๑๖	๑๐๐	-
๑๗	๑๐๐	-
๑๘	๑๐๐	-
๑๙	๑๐๐	-
๒๐	๑๐๐	-
๒๑	๑๐๐	-
๒๒	๑๐๐	-

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ	ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ
๒๓	๙๐.๙	๙.๑
๒๔	๑๐๐	-
๒๕	๙๕.๙	๔.๖
๒๖	๑๐๐	-
๒๗	๑๐๐	-
๒๘	๙๕.๙	๔.๖
๒๙	๙๕.๙	๔.๖
๓๐	๙๐.๙	๙.๑
๓๑	๑๐๐	-
๓๒	๑๐๐	-
๓๓	๑๐๐	-
๓๔	๘๑.๘	๑๘.๒
๓๕	๘๖.๓	๑๓.๗
๓๖	๘๖.๓	๑๓.๗
๓๗	๙๕.๙	๔.๖
๓๘	๑๐๐	-
๓๙	๙๕.๙	๔.๖
๔๐	๑๐๐	-
๔๑	๙๐.๙	๙.๑
๔๒	๙๐.๙	๙.๑
๔๓	๙๐.๙	๙.๑

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ	ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ
๔๔	๘๖.๓	๑๓.๗
๔๕	๙๐.๙	๙.๑
๔๖	๘๑.๘	๑๘.๒
๔๗	๙๕.๕	๔.๖

จากตารางจะเห็นได้ว่า มีผู้เห็นด้วยในข้อสอบเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ค่าความ
 เพียงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแต่ละข้อจะอยู่ระหว่างร้อยละ ๘๐.๙
 ถึง ๑๐๐ เมื่อหาค่าเฉลี่ยของข้อสอบทุกข้อแล้ว จะได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ
 Congruency Coefficient เท่ากับ .๘๑ ซึ่งแสดงว่า ข้อสอบชุดนี้มีความเพียงตรงสูง

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปรับปรุงแบบทดสอบ

๑. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มประชากรตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างชนิด stratified random sampling จากนิสิตจุฬาฯ คณะต่าง ๆ จำนวน ๑๐๐ คน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อวิเคราะห์อำนาจจำแนก (power of discrimination)
๒. เพื่อวิเคราะห์ระดับความยาก (level of difficulty)
๓. เพื่อพิจารณาว่า ควรจะเลือกหรือปรับปรุงแก้ไข เป็นแบบสอบจริง

ได้ก็ข้อ

๔. เพื่อพิจารณากำหนด เวลาในการทดสอบจริงได้เหมาะสม

๒. วิเคราะห์อำนาจจำแนกและระดับความ ยากของแบบทดสอบ โดยใช้ item analysis จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ปรากฏว่า การกระจายของความยากของข้อสอบ เป็นตามตาราง ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A SAMPLE TEST

DISTRIBUTION OF DIFFICULTIES

PLOTTED OVER 20 EQUAL INTERVALS OF 0.050

MIN	MEDIAN																		MAX	
-0.001	0.100	0.200	0.300	0.400	0.500	0.600	0.700	0.800	0.900	1.001										
* 0.050	* 0.150	* 0.250	* 0.350	* 0.450	* 0.550	* 0.650	* 0.750	* 0.850	* 0.950	*										
* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *										
* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *										
8 32	0 0	15 28	26 14	40 10	47 6	12 19	43 17	30 1	9 3											
0 0	0 0	0 0	29 34	0 11	0 23	25 27	0 22	37 33	21 4											
0 0	0 0	0 0	0 0	0 13	0 0	0 0	38 0	24 41	0 31	5										
0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	35 45	0 39	7										
0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	36 0	0 44	16										
0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	42 0	0 0	18										
0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	20										
0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	46										
COL 1 1	0 0	1 1	2 2	1 3	1 2	2 2	3 1	6 4	2 5	8										
TOTALS																				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนการกระจายของอำนาจจำแนกของข้อสอบ ที่ได้จากรางข้างล่างนี้

A SAMPLE TEST

DISTRIBUTION OF BISERIALS

PLOTTED OVER 20 EQUAL INTERVALS OF 0.051

MIN	MEDIAN																			MAX	
-0.346	-0.242	-0.140	-0.038	0.064	0.166	0.268	0.370	0.472	0.574	0.677											
*	-0.293	-0.191	0.089	0.113	0.115	0.217	0.319	0.421	0.523	0.625	*										
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
8	46	0	0	28	32	16	14	7	17	11	6	23	9	12	3	1	13	0	24		
0	0	0	0	0	0	25	15	0	22	18	35	26	38	33	4	10	45	0	36		
0	0	0	0	0	0	47	0	0	27	19	39	30	0	37	0	21	0	0	42		
0	0	0	0	0	0	0	0	0	29	0	31	0	0	0	41	0	0	0	43		
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	34	0	0	0	0	0	0	0		
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	40	0	0	0	0	0	0	0		
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	44	0	0	0	0	0	0	0		
COL	1	1	0	0	1	1	3	2	1	3	4	3	7	22	3	2	4	2	0	4	
TOTALS																					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบ โดยปรับปรุงแก้ไขในข้อต่อไปนี้

- ข้อ ๔ ปรับปรุงข้อที่เกี่ยวกับ Christmas
- ข้อ ๕ ปรับปรุงข้อที่เกี่ยวกับ Valentine
- ข้อ ๗ ปรับปรุงรูป
- ข้อ ๘ ปรับปรุง choice a
- ข้อ ๙ ปรับปรุง " a
- ข้อ ๑๐ ปรับปรุง " a
- ข้อ ๑๑ ปรับปรุง " d
- ข้อ ๑๔ ปรับปรุง " d
- ข้อ ๑๕ ปรับปรุง " b, c, d
- ข้อ ๑๖ ปรับปรุง " a, d
- ข้อ ๑๗ ปรับปรุง " c, d
- ข้อ ๑๘ ปรับปรุง " a, d
- ข้อ ๑๙ ปรับปรุง " c, d
- ข้อ ๒๐ ปรับปรุง " d
- ข้อ ๒๑ ปรับปรุง " a, d
- ข้อ ๒๒ ปรับปรุง " a, d
- ข้อ ๒๔ ปรับปรุง " b, d
- ข้อ ๒๗ ปรับปรุง " b
- ข้อ ๒๘ ปรับปรุง " c, d
- ข้อ ๒๙ ปรับปรุง " a
- ข้อ ๓๐ ปรับปรุงรูป และ choice c, d
- ข้อ ๓๑ ปรับปรุง choice b
- ข้อ ๓๒ ปรับปรุง " d

๔. นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนิสิตระดับบัณฑิต และบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๒๕ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๖๐ คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified random sampling โดยแยกเป็นระดับบัณฑิต จำนวน ๒๓๐ คน และระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑๓๐ คน นิสิตในระดับบัณฑิตนั้น ได้สุ่มตัวอย่างมาจากทุกคณะ และทุกชั้นที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ในชั้นปีที่ ๑ เป็นกลุ่มของนิสิตคณะต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับ Foundation English จำนวน ๑๕๐ คน ในชั้นปีที่ ๒ เป็นกลุ่มของนิสิตคณะต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับ English for Academic Purposes จำนวน ๕๐ คน ในชั้นปีที่ ๓ เป็นกลุ่มของนิสิตคณะต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับ Advanced English จำนวน ๓๐ คน

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนให้เป็นผู้ดำเนินการสอบ และเก็บรวบรวมข้อมูลตามคณะต่าง ๆ ดังนี้

คณะแพทยศาสตร์	อาจารย์สิทธิพร ยอดนิล
คณะทันตแพทยศาสตร์	อาจารย์อาวุธ วาจาสิทธิ์
คณะสัตวแพทยศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงพร อิศโรฎกุล
คณะเภสัชศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโรจน์ พานิชกิจ
คณะวิศวกรรมศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงแก้ว เทศวิศาล
คณะวิทยาศาสตร์	อาจารย์จันทร์พนิต สุระศิลป์
คณะอักษรศาสตร์	อาจารย์ Robert Fuderich
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิภาพร รัตนพฤกษ์
คณะรัฐศาสตร์	อาจารย์ฉัตรชัย กิตติสาเรศ
คณะเศรษฐศาสตร์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดวงฤดี กาญจนพันธ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	อาจารย์วัลยาพร นาวิการ
คณะนิเทศศาสตร์	อาจารย์นิภาพรรม ชูรัตนสิทธิ์

คณะนิติศาสตร์ อาจารย์ยั่วลัยภรณ์ ประกอบสุข
 คณะครุศาสตร์ อาจารย์พูลสุข รัตโนทยานนท์

ส่วนนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาได้มอบหมายให้ทางบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินการ เก็บข้อมูลให้

๒. เพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างในการดำเนินการสอบ ผู้วิจัยจึงทำความเข้าใจกับผู้ร่วมดำเนินการสอบทุกคนให้ปฏิบัติแนวเดียวกันดังนี้

- ๒.๑ ชี้แจงให้นิสิต เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอบ
- ๒.๒ แจกกระดาษคำตอบให้นิสิต เขียนชื่อ ชื่อสกุล คณะที่สังกัด
- ๒.๓ แจกแบบสอบและให้นิสิตตรวจดูความเรียบร้อยของแบบทดสอบ
- ๒.๔ ชี้แจงวิธีตอบแบบทดสอบ
- ๒.๕ เมื่อทุกคนเข้าใจดีแล้ว จึงให้ลงมือทำและเริ่มจับเวลา

๓. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่าง ๆ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมของ SPSS ที่สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อ

๓.๑ หาค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความโค้ง และค่าความเบ้ของคะแนนของตัวแปร หรือองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้านต่าง ๆ ทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ

๓.๒ นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม หรือตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัวนี้ มาจัดกลุ่มทางสถิติแบบ Varimax rotated factor matrix

๓.๓ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ pearson product moment correlation

๓.๔ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression)

๓.๕ หากกลุ่มตัวทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมจากตัวแปร
๑๑ ตัว และสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือตัวแปรเหล่านี้

๓.๖ ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร

การตรวจสอบความคงที่ของแบบทดสอบ

หลังจากการทดสอบครั้งแรก ๖ เดือน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบชุดเดียวกันนี้ไปทดสอบ
กับประชากรกลุ่มเดิม จำนวน ๓๔ คน เพื่อหาความคงที่ (stability) ของแบบทดสอบ
เพื่อวัดความเข้มมาตรฐานของแบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความคงที่กระทำโดย
ใช้วิธีการแบบ "test and re-test method" โดยใช้สูตรการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และค่า
t-test จากสูตรต่อไปนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

เมื่อ X = คะแนนจากการสอบครั้งแรก

Y = คะแนนจากการสอบครั้งหลัง

$$t = \frac{\bar{X} - \bar{Y}}{\sqrt{\frac{s_x^2}{n-1} + \frac{s_y^2}{n-1} - 2r(s_x)(s_y)}}$$

t = ความคงที่ของแบบทดสอบ

เมื่อ X = คะแนนจากการสอบครั้งแรก

Y = คะแนนจากการสอบครั้งหลัง

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

จากการนำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนิสิตระดับบัณฑิตและ
บัณฑิตศึกษา จากทุกคณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๖๐ คน นำมาตรวจ
ให้คะแนน และนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS
(Statistical Package for the Social Sciences) ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น
๗ ตอน ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือการวิจัย
๒. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความโค้ง และค่าความเบ้ของ
คะแนนของตัวแปรต่าง ๆ
๓. การแบ่งกลุ่มตัวแปร
๔. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
๕. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณและการหาสมการการทำนาย
๖. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร
๗. แบบทดสอบมาตรฐาน

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือการวิจัย

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความโค้ง และค่าความเบ้
ของคะแนนที่ได้จากเครื่องมือการวิจัย

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๔๗	๓๐.๕๔๗	๔.๖๓๖	๐.๐๗๓	-๐.๔๖๑

จากตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากเครื่องมือการวิจัยคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๑ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นบวกแสดงว่า คะแนนของนิสิตเกาะกลุ่มกัน ค่า Skew เป็นลบแสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ค่อนข้างดี (Skew = -๐.๔๖๑) จากข้อมูลนี้อาจพอสรุปได้ว่า แบบทดสอบที่ใช้ เป็นเครื่องมือของการวิจัยครั้งนี้ไม่ยากเกินระดับความรู้ของนิสิตที่เป็นตัวอย่าง ประชากร

๒. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความโค้ง และค่าความเบ้ของคะแนนของตัวแปรต่าง ๆ

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Holidays and celebrations (B1)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๔	๔.๒๕๐	๐.๕๒๔	๑.๓๔๗	-๑.๒๕๖

จากตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยของคะแนนของตัวแปรด้าน Holidays and celebrations เท่ากับ ๔.๒๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๕ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นบวก (Kur = ๑.๓๔๗) และค่าความโค้งค่อนข้างสูง แสดงว่านิสิตทำคะแนนได้ไม่แตกต่างกัน ค่า Skew เป็นลบ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี จากข้อมูลนี้อาจพอสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็นตัวอย่าง ประชากรของการวิจัย ทั้งระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ทางภาษาในคำวันหยุด วันสำคัญ งานฉลอง หรือเทศกาลต่าง ๆ มาก

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทาง
วัฒนธรรมและสังคมด้าน Proper choice of words/sentences
within certain situation (B2)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๗	๔.๘๑๙	๑.๔๑๐	๐.๔๓๖	-๐.๕๔๕

จากตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยของคะแนนของตัวแปรนี้เท่ากับ ๔.๘๑๙ คิดเป็น ร้อยละ ๖๘.๘๕ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นบวก (Kur = ๐.๔๓๖) แสดงว่า นิสิตทั้งกลุ่ม บัณฑิตและบัณฑิตศึกษา ทำคะแนนได้ไม่แตกต่างกัน ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๕๔๕) แสดงว่า นิสิตเกินครึ่งทำคะแนนได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย ดังนั้น จึงอาจพอสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็น ตัวอย่างประชากรของการวิจัยครั้งนี้มีความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำ และประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์สูงกว่าปานกลางค่อนข้างมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทาง
วัฒนธรรมและสังคมด้าน Association with places (B3)

คะแนน เดิม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๔	๔.๐๐๘	๐.๕๑๔	-๐.๐๓๐	-๐.๖๘๔

จากตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยของคะแนนของตัวแปรนี้เท่ากับ ๔.๐๐๘ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๖ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๐๓๐) แสดงว่า นิสิตมีความรู้ทางภาษาในส่วนของสถานที่ย่อยๆ กระจาย ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๖๘๔) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี ดังนั้นจึงอาจพอสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็นตัวอย่างประชากรของการวิจัยมีความรู้ทางภาษา เกี่ยวกับสถานที่สูง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทาง
วัฒนธรรมและสังคมด้าน Tones, feelings และ attitudes (B4)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๖	๒.๔๓๖	๑.๑๕๓	-๐.๓๓๖	๐.๐๐๕

จากตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากตัวแปรนี้เท่ากับ ๒.๔๓๖ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๓ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๓๓๖) แสดงว่าความรู้ทางภาษาของนิสิตค่อนข้างกระจาย ค่า Skew เท่ากับ ๐.๐๐๕ แสดงว่าคะแนนของนิสิตเกือบ เป็นรูปโค้งปกติ ดังนั้นจึงอาจพอสรุปได้ว่า นิสิตมีความรู้ทางภาษาในส่วนที่เกี่ยวกับ Tones, feelings และ attitudes ดังนี้ คือ นิสิตประมาณ ๑๕.๖๔% ทำคะแนนได้ดี นิสิต ๖๔.๒๖% ทำคะแนนได้ปานกลาง ส่วนนิสิตอีก ๑๕.๖๔% ทำคะแนนได้ไม่ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Sources of information (B5)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๒	๑.๒๗๕	๐.๖๕๔	-๐.๗๕๔	-๐.๓๖๓

จากตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๑.๒๗๕ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เท่ากับ -๐.๗๕๔ แสดงว่า มีการกระจายของคะแนนค่อนข้างสูง ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๓๖๓) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี ดังนั้นจึงอาจพอสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็นตัวอย่างประชากรของการวิจัยครั้งนี้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลสูงกว่าระดับปานกลาง

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทาง
วัฒนธรรมและสังคมด้าน Role relationship (B6)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๔	๓.๐๖๗	๐.๗๗๓	-๐.๕๕๔	-๐.๓๗๐

จากตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๖๗ คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๖๗ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ ($Kur = -๐.๕๕๔$) แสดงว่า ค่าความโค้งค่อนข้างสูง แสดงว่าการกระจายของคะแนนค่อนข้างมาก ค่า Skew เท่ากับ -๐.๓๗๐ แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทหรือหน้าที่ของบุคคลค่อนข้างสูง

ตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Various communicative functions (B7)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๘	๖.๒๔๔	๑.๖๗๑	-๐.๑๔๗	-๐.๖๒๕

จากตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๖.๒๔๔ คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔๓ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๑๔๗) แสดงว่า มีการกระจายของคะแนนค่อนข้างมาก ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๖๒๕) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็นตัวอย่างประชากรของการวิจัยมีความรู้ทางภาษาในส่วนที่เกี่ยวกับการบอกหน้าที่ด้านการสื่อความหมายของข้อความต่าง ๆ ค่อนข้างดี

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Distinguishing types of information (๒๘)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๓	๑.๒๗๒	๐.๙๐๖	-๐.๔๙๒	๐.๑๔๐

จากตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๑.๒๗๒ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๔๙๒) แสดงว่า ความโค้งค่อนข้างสูง นั่นคือ ความรู้ของนิสิตในเรื่องนี้กระจายมาก จากค่า Skew ที่เป็นบวก (Skew = ๐.๑๔๐) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนไม่ค่อยได้ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า นิสิตทั้งสองระดับมีความรู้ทางภาษาในด้านนี้ต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทาง
 วัฒนธรรมและสังคมด้าน Rhetorical device in literature
 (B9)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๒	๐.๕๙๔	๐.๖๓๑	-๐.๖๐๓	๐.๕๗๘

จากตารางที่ ๑๐ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๐.๕๙๔ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗
 ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๖๐๓) แสดงว่า ความโค้งค่อนข้างสูง
 แสดงว่ามีการกระจายของคะแนนค่อนข้างมาก ค่า Skew เป็นบวก (Skew =
 ๐.๕๗๘) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนไม่ค่อยได้ ดังนั้นจากข้อมูลนี้อาจสรุปได้
 ว่า นิสิตส่วนใหญ่ยังมีความรู้ด้านการสัมผัสของโคลงกลอนที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษน้อย

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Daily pastime use (B10)

คะแนนเต็ม	\bar{Y} N=360	S.D	Kur	Skew
๒	๑.๑๐๖	๐.๗๔๓	-๑.๑๖๕	-๐.๑๗๒

จากตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๑.๑๐๖ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ และมีความโค้งสูงถึง -๑.๑๖๕ แสดงว่ามีการกระจายของคะแนนมาก ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๑๗๒) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนจากแบบสอบถามนี้ได้ดี ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า นิสิตมีความรู้ทางภาษาในด้านการใช้เวลาในยามว่างได้ดี

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมด้าน Cultural specificity about names (B11)

คะแนนเต็ม	\bar{X} N=360	S.D	Kur	Skew
๒	๑.๑๘๖	๐.๕๗๔	-๐.๒๗๒	-๐.๐๓๘

จากตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ ๑.๑๘๖ คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓ ของคะแนนเต็ม ค่า Kur เป็นลบ (Kur = -๐.๒๗๒) แสดงว่า นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับชื่อค่อนข้างกระจาย ค่า Skew เป็นลบ (Skew = -๐.๐๓๘) แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดี ดังนั้นจึงอาจพอสรุปได้ว่า นิสิตที่เป็นตัวอย่างประชากรของการวิจัยมีความรู้ทางภาษา เกี่ยวกับ เรื่องชื่อค่อนข้างสูง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. การแบ่งกลุ่มตัวแปร

เมื่อนำตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัว (B1 - B11) มาจัดกลุ่มทางสถิติ โดยใช้การจัดแบบ Varimax rotated factor matrix โดยทำการจัด ๓ ครั้ง คือ

๑. จัดจากคะแนนที่ได้จากนิสิตกลุ่มบัณฑิต (N = 230)
๒. จัดจากคะแนนที่ได้จากนิสิตกลุ่มบัณฑิตศึกษา (N = 130)
๓. จัดจากคะแนนที่ได้จากนิสิตกลุ่มบัณฑิตและบัณฑิตศึกษารวมกัน (N = 360)

ผลการจัดกลุ่มจากตัวแปรทั้ง ๓ วิธี สามารถจัดกลุ่มได้ ๔ กลุ่มในแต่ละวิธี ดังข้อมูลในตารางที่ ๑๓ ตารางที่ ๑๔ และตารางที่ ๑๕ ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม
(Sociocultural categories) จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิต
(N=230)

	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3	FACTOR 4
B1	-๐.๐๐๒๔๖	๐.๐๖๑๐๖	๐.๒๘๑๑๑	๐.๑๓๖๖๖
B2	๐.๔๗๔๒๑	๐.๒๔๔๔๔	๐.๓๕๔๓๔	-๐.๐๒๕๔๗
B3	๐.๑๘๑๒๔	๐.๒๕๑๔๑	๐.๓๒๙๐๔	๐.๐๘๖๔๔
B4	๐.๑๔๕๕๐	-๐.๐๔๓๒๐	๐.๕๖๐๓๗	-๐.๑๑๓๑๔
B5	๐.๒๐๙๒๐	-๐.๐๕๑๕๒	๐.๐๒๖๔๓	๐.๔๑๕๖๘
B6	๐.๐๖๑๑๒	๐.๑๐๕๐๒	๐.๓๑๖๐๒	-๐.๐๒๕๗๘
B7	๐.๐๙๓๐๔	๐.๗๘๕๕๔	๐.๓๕๐๘๘	๐.๐๖๔๔๒
B8	-๐.๐๓๓๔๔	๐.๐๙๙๖๖	๐.๑๑๒๘๒	๐.๒๙๕๗๖
B9	๐.๐๗๒๐๘	๐.๑๒๓๕๔	-๐.๒๐๕๓๖	๐.๕๒๘๕๒
B10	๐.๕๑๗๐๗	๐.๑๓๕๗๔	๐.๐๙๑๘๘	๐.๑๘๐๒๓
B11	๐.๐๙๙๙๑	๐.๓๑๒๑๕	-๐.๐๐๗๖๑	๐.๐๘๖๔๘

จากตารางที่ ๑๓ เป็นผลจากการจัดกลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural categories) โดยใช้โปรแกรม Varimax rotated factor matrix จากคะแนนที่ได้จากนิสิตกลุ่มบัณฑิต (ปริญญาตรี) B1 ถึง B11 หมายถึง องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมในด้านต่าง ๆ จากตารางนี้ factor loading ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ FACTOR ทั้ง ๔ มากที่สุด คือ

FACTOR 1 คือ B2 (๐.๔๗๔๒๑) และ B10 (๐.๕๑๗๐๗)

FACTOR 2 คือ B7 (๐.๗๘๕๕๔) และ B11 (๐.๓๑๒๑๕)

FACTOR 3 คือ B1 (๐.๒๘๑๐๑)

B3 (๐.๓๒๕๐๕)

B4 (๐.๕๖๐๓๗)

B6 (๐.๓๑๖๐๒)

FACTOR 4 B5 (๐.๕๑๕๖๘)

B8 (๐.๒๕๕๓๖)

B9 (๐.๕๒๘๕๒)

จากข้อมูลในตารางที่ ๑๓ นี้ แสดงว่า หากจะจัดองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและ
สังคมออกเป็นกลุ่ม ๆ แล้ว องค์ประกอบที่เหมาะสมที่จะอยู่ในกลุ่มเดียวกันมากที่สุด มีดังนี้

กลุ่ม ๑ - Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Daily pastime use

ในกลุ่มนี้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้าน

Use of time

กลุ่ม ๒ - Various communicative functions

- Cultural specificity about names

ในกลุ่มนี้ Various communicative functions เป็น

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด

กลุ่ม ๓ - Holidays and celebrations

- Association with places

- Tones, feelings and attitudes

- Role relationship

ในกลุ่มนี้ Tones, feelings and attitudes เป็นองค์ประกอบ

ที่มีอิทธิพลมากที่สุด

กลุ่ม ๔ - Sources of information

- Distinguishing types of information
- Rhetorical device in literature

ในกลุ่มนี้องค์ประกอบด้าน Rhetorical device in literature มีอิทธิพลมากที่สุด

ตารางที่ ๑๔ กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (N = 130)

	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3	FACTOR 4
B1	๐.๓๑๓๗๔	๐.๑๗๗๖๔	๐.๐๕๒๑๑	๐.๒๔๗๖๒
B2	๐.๖๕๓๔๔	๐.๐๙๖๔๗	-๐.๐๓๗๖๒	-๐.๐๓๓๓๖
B3	๐.๑๖๙๑๑	-๐.๐๒๖๐๗	-๐.๐๓๖๖๖	๐.๕๐๔๔๔
B4	-๐.๐๑๗๗๔	๐.๑๖๘๓๔	๐.๑๖๓๖๖	-๐.๐๕๕๐๖
B5	๐.๕๕๗๔๔	๐.๐๐๑๔๔	๐.๑๔๒๙๖	-๐.๑๐๘๓๗
B6	๐.๐๑๓๖๐	๐.๑๗๕๓๔	๐.๐๕๔๙๐	๐.๐๗๕๕๖
B7	๐.๕๑๓๐๗	๐.๐๓๖๗๔	-๐.๐๕๐๐๐	๐.๑๒๗๐๗
B8	๐.๑๒๒๗๔	-๐.๐๒๕๐๒	๐.๖๑๗๑๔	๐.๑๓๑๖๒
B9	๐.๑๙๓๗๔	-๐.๒๑๕๕๓	๐.๐๘๗๑๔	๐.๐๘๕๐๘
B10	๐.๒๓๗๗๔	๐.๓๗๓๑๐	-๐.๑๗๐๕๓	๐.๐๙๙๕๔
B11	๐.๐๕๐๓๔	-๐.๐๕๑๑๐	-๐.๐๐๕๑๔	-๐.๓๐๑๓๓

ตารางที่ ๑๔ เป็นผลจากการจัดกลุ่มสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) โดยใช้โปรแกรม Varimax rotated factor matrix จากตารางนี้ factor loading ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับ FACTOR ต่าง ๆ มากที่สุดมีดังนี้

<u>FACTOR 1</u>	คือ	B1	(๐.๓๖๓๗๔)
		B2	(๐.๖๔๓๔๔)
		B5	(๐.๔๔๗๘๔)
		B7	(๐.๔๖๓๐๗)
		B9	(๐.๑๔๓๗๔)
<u>FACTOR 2</u>		B4	(๐.๑๖๔๓๔)
		B10	(๐.๓๗๓๑๐)
<u>FACTOR 3</u>		B8	(๐.๖๖๗๑๔)
<u>FACTOR 4</u>		B3	(๐.๔๐๔๘๔)
		B6	(๐.๐๗๔๕๖)

จากข้อมูลที่แสดงมานี้ อาจกล่าวได้ว่า หากจะจัดองค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรม และสังคมออกเป็นกลุ่ม ๆ แล้ว องค์ประกอบที่เหมาะสมที่จะจัดรวมกันในระดับบัณฑิตศึกษาคงจะจัดกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ ๑ - Holidays and celebrations
 - Proper choice of words/sentences within certain situations
 - Sources of information
 - Various communicative functions
 - Rhetorical device in literature
 ในกลุ่มนี้องค์ประกอบด้าน proper choice of words/sentences within certain situation เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด

กลุ่มที่ ๒ - Tones, feelings and attitudes
 - Daily pastime use
 ในกลุ่มนี้องค์ประกอบด้าน Daily pastime use เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด

กลุ่มที่ ๓ - Distinguishing types of information

กลุ่มนี้มองค้ประกอบ เพียงองค์ประกอบ เดียว

กลุ่มที่ ๔ - Association with places

- Role relationship

ในกลุ่มนี้มองค้ประกอบด้าน Association with places

เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด

ตารางที่ ๑๔ กลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนน
ของนิสิตระดับบัณฑิต และบัณฑิตศึกษารวมกัน

	FACTOR 1	FACTOR 2	FACTOR 3	FACTOR 4
B1	๐.๒๒๒๐๐	๐.๑๓๓๒๕	๐.๐๙๙๑๓	๐.๑๑๙๗๑
B2	๐.๓๔๑๒๓	๐.๓๐๒๒๙	๐.๓๐๒๓๕	๐.๑๕๕๖๙
B3	๐.๒๖๐๗๒	๐.๒๔๙๕๕	๐.๑๓๖๒๓	๐.๐๓๘๙๙
B4	๐.๕๔๘๙๕	๐.๐๑๘๕๐	-๐.๐๒๗๓๖	๐.๐๐๕๓๒
B5	๐.๐๙๑๑๒	๐.๐๕๒๙๑	๐.๑๙๖๔๘	๐.๕๐๐๘๑
B6	๐.๓๑๕๖๓	๐.๐๘๐๕๓	๐.๑๒๖๙๕	๐.๐๒๘๐๓
B7	๐.๑๘๓๗๖	๐.๘๐๕๖๐	๐.๑๔๕๖๑	๐.๐๕๖๔๔
B8	๐.๐๗๑๕๐	๐.๐๘๗๔๗	-๐.๐๖๕๕๓	๐.๓๑๒๒๘
B9	-๐.๑๙๖๕๗	๐.๑๑๑๒๒	๐.๑๑๒๕๖	๐.๒๗๘๓๒
B10	๐.๑๐๐๓๔	๐.๐๙๕๘๓	๐.๕๘๓๕๒	๐.๐๘๓๗๕
B11	๐.๐๐๐๐๖	๐.๒๐๓๖๖	๐.๐๐๗๔๑	๐.๐๘๖๐๓

ตารางที่ ๑๕ เป็นผลจากการจัดกลุ่มสัมพันธ์ทางสถิติขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรม
และสังคม จากคะแนนของนิสิตทั้งระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา โดยใช้โปรแกรม Varimax
rotated factor matrix จากตารางนี้ factor loading ขององค์ประกอบด้าน
วัฒนธรรมและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ FACTOR ต่าง ๆ มากที่สุด มีดังนี้

FACTOR 1 คือ B1 (๐.๒๒๒๐๐)

B2 (๐.๓๔๑๒๓)

B4 (๐.๕๔๘๘๕)

B6 (๐.๓๑๕๖๓)

FACTOR 2 คือ B3 (๐.๒๔๘๕๔)

B7 (๐.๘๐๕๖๐)

B11 (๐.๒๐๓๖๖)

FACTOR 3 คือ B10 (๐.๕๘๓๕๒)

FACTOR 4 คือ B5 (๐.๕๐๐๘๑)

B8 (๐.๓๑๒๒๘)

B9 (๐.๒๗๘๓๒)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างนี้แสดงว่า หากจะจัดองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม
ของ เป็นกลุ่ม ๆ แล้ว ก็อาจจะจัดได้ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ - Holidays and celebrations

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Tones, feelings and attitudes

- Role relationship

ในกลุ่มแรกนี้องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบ

ในส่วนที่เกี่ยวกับ Tones, feelings and attitudes (ค่า

factor loading = ๐.๕๔๘๘๕)

กลุ่มที่ ๒ - Association with places

- Various communicative functions

- Cultural specificity about names

ในกลุ่มนี้องค์ประกอบด้าน Various communicative functions

เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลสูงสุด (๐.๘๐๕๖๐)

กลุ่มที่ ๓ - Daily pastime use

กลุ่มนี้มียอดใช้ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมเพียงองค์ประกอบเดียว

กลุ่มที่ ๔ - Sources of information

- Distinguishing types of information

- Rhetorical device in literature

ในกลุ่มนี้องค์ประกอบด้าน Sources of information เป็น

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลสูงสุด (๐.๕๐๐๘๑)

๔. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ pearson product moment correlation จากคะแนนของนิสิตทั้งระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา รวมกัน

(N=360)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม (Pearson Correlation Coefficients)

	TOT	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	B10	B11
TOT	๑.๐๐๐๐**	๐.๔๓๗๖*	๐.๖๒๘๗*	๐.๕๖๖๕*	๐.๓๕๑๗*	๐.๓๖๖๖*	๐.๓๖๖๐*	๐.๖๘๗๕**	๐.๓๑๕๑*	๐.๒๑๑๗*	๐.๔๑๗๕*	๐.๒๓๗๕*
B1	๐.๔๓๗๖**	๑.๐๐๐๐**	๐.๑๕๓๗*	๐.๑๕๕๕*	๐.๑๑๑๑*	๐.๐๘๓๑*	๐.๐๘๗๓*	๐.๑๖๗๖**	๐.๐๗๖๓*	๐.๐๒๖๒*	๐.๑๐๓๐*	๐.๐๑๖๗*
B2	๐.๖๒๘๗**	๐.๑๕๓๗*	๑.๐๐๐๐**	๐.๑๕๐๕*	๐.๑๕๕๑*	๐.๑๕๗๖**	๐.๑๖๕๕**	๐.๓๖๐๘*	๐.๐๕๗๓*	๐.๐๓๐๒*	๐.๒๕๕๗**	๐.๑๑๒๕*
B3	๐.๕๖๖๕**	๐.๑๕๕๕*	๐.๑๕๐๕**	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๘๗๕*	๐.๐๖๕๒*	๐.๑๒๕๗*	๐.๒๗๖๐*	๐.๐๖๕๖*	๐.๐๐๕๗*	๐.๑๕๓๗*	๐.๐๐๗๕*
B4	๐.๓๕๑๗**	๐.๑๑๑๑*	๐.๑๕๕๑**	๐.๐๘๗๕*	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๓๐๕*	๐.๑๗๖๖**	๐.๑๑๑๑*	๐.๐๓๖๗*	๐.๑๑๖๑*	๐.๐๕๐๕*	๐.๐๐๕๓*
B5	๐.๓๖๖๖**	๐.๐๘๓๑*	๐.๑๕๗๖**	๐.๐๖๕๒*	๐.๐๓๐๕**	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๐๓๓*	๐.๐๕๐๗*	๐.๑๕๗๑*	๐.๑๕๗๕**	๐.๑๖๗๓**	๐.๐๗๕๕*
B6	๐.๓๖๖๐**	๐.๐๘๗๓*	๐.๑๖๕๕**	๐.๑๒๕๗*	๐.๑๗๖๖**	๐.๐๐๓๓*	๑.๐๐๐๐**	๐.๑๓๑๕*	๐.๐๕๒๕*	๐.๐๒๕๕*	๐.๑๑๗๕*	๐.๐๐๕๕*
B7	๐.๖๘๗๕**	๐.๑๖๗๖**	๐.๓๖๐๘**	๐.๒๗๖๐**	๐.๑๑๑๑*	๐.๐๕๐๗*	๐.๑๓๑๕*	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๕๕๕*	๐.๐๘๗๕*	๐.๑๕๖๗**	๐.๑๕๒๐**
B8	๐.๓๑๕๑**	๐.๐๗๖๓*	๐.๐๕๗๓*	๐.๐๖๕๖*	๐.๐๓๖๗*	๐.๑๕๗๑*	๐.๐๕๒๕*	๐.๐๕๕๕**	๑.๐๐๐๐**	๐.๕๗๖๒*	๐.๐๓๖๖*	๐.๐๑๐๕*
B9	๐.๒๑๑๗**	๐.๐๒๖๒*	๐.๐๓๐๒*	๐.๐๐๕๗*	๐.๑๑๖๑*	๐.๑๕๗๕*	๐.๐๒๕๕*	๐.๐๘๗๕*	๐.๐๕๗๓*	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๘๕๗*	๐.๐๒๕๒*
B10	๐.๔๑๗๕**	๐.๑๐๓๐*	๐.๒๕๕๗**	๐.๑๕๓๗*	๐.๐๕๐๕*	๐.๑๖๗๓**	๐.๑๑๗๕*	๐.๑๕๗๑*	๐.๐๐๑๖*	๐.๐๘๕๗*	๑.๐๐๐๐**	๐.๐๑๕๐*
B11	๐.๒๓๗๕**	๐.๐๑๖๗*	๐.๑๑๒๕*	๐.๐๐๗๕*	๐.๐๐๕๓*	๐.๐๗๕๕*	๐.๐๐๕๕*	๐.๑๕๒๐**	๐.๐๑๐๕*	๐.๐๒๕๒*	๐.๐๑๕๐*	๑.๐๐๐๐**

** P < .001

* P < .05

ตารางที่ ๑๖ เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านวัฒนธรรม และสังคม จากตารางนี้จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมขององค์ประกอบทุกด้าน (TOF) กับองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ ส่วนใหญ่สูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ เมื่อนำมาจับคู่กัน เช่น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง TOF กับ B2 เท่ากับ ๐.๖๒๘๗ และ TOF กับ B7 เท่ากับ ๐.๖๘๓๔ ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละคู่มีค่าสูงสุดเพียง ๐.๓๖๐๘ (ค่า r ของ B7 กับ B2) นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่าง TOF กับ B7 เป็นค่าที่สูงที่สุด ($r = ๐.๖๘๓๔$) และค่าที่รองลงมาได้แก่ ค่าความสัมพันธ์ระหว่าง TOF กับ B2 ($r = ๐.๖๒๘๗$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดมากขึ้นก็จะพบว่า

๑. คะแนนรวม (TOF) มีความสัมพันธ์กับคะแนนขององค์ประกอบในด้านต่าง ๆ (B) ในทางบวกในระดับปานกลาง ($๐.๖๘๓๔ < r > ๐.๓๑๔๑$) ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่าง TOF กับ B9 ($r = ๐.๒๑๑๗$) และ TOF กับ B11 ($r = ๐.๒๓๘๕$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกและต่ำ

๒. องค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์กัน เป็นคู่ ๆ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกและต่ำ ($๐.๒๗๖๐ < r > ๐.๐๐๕๓$) ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่าง B7 กับ B2 ($r = ๐.๓๖๐๘$) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

๓. มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบแต่ละคู่ จำนวน ๔ คู่ ที่มีความสัมพันธ์กันในทางลบและต่ำ คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง

๓.๑ B4 กับ B9 มีค่า $r = -๐.๑๑๖๑$ โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๓.๒ B5 กับ B6 มีค่า $r = -๐.๐๐๓๓$ แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญ

๓.๓ B6 กับ B9 มีค่า $r = -๐.๐๒๔๔$ แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญ

๓.๔ B8 กับ B10 มีค่า $r = -๐.๐๐๑๖$ แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญ

๔. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณและการหาสมการการทำนาย

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ เพิ่มตัวแปร เป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression) ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ ๑๗ การวิเคราะห์ความสำคัญของตัวแปรและการหา กลุ่มตัวทำนายความรู้ทาง ภาษาคำนวณวัฒนธรรมและสังคมจากตัวแปร ๑๑ ตัว จากคะแนนของนิสิต กลุ่มบัณฑิต (N=230)

ตัวทำนาย	Multiple R	R ²	R ² change	F
B ₇	๐.๓๐๘	๐.๕๐๑	๐.๕๐๑	๒๒๙.๒๕๕*
B ₇ B ₂	๐.๘๑๒	๐.๖๖๐	๐.๑๕๘	๒๑๙.๙๐๘*
B ₇ B ₂ B ₁	๐.๘๕๔	๐.๗๒๘	๐.๐๖๐	๒๐๒.๘๖๖*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅	๐.๘๘๗	๐.๗๘๗	๐.๐๕๘	๒๐๘.๐๕๘*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃	๐.๘๑๕	๐.๘๓๘	๐.๐๕๐	๒๓๑.๑๑๕*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄	๐.๘๓๕	๐.๘๗๕	๐.๐๓๗	๒๖๐.๒๓๖*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄ B ₈	๐.๘๕๔	๐.๙๑๑	๐.๐๓๖	๓๒๖.๓๕๐*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄ B ₈ B ₁₀	๐.๙๖๖	๐.๙๓๘	๐.๐๒๓	๓๘๗.๘๓๘*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄ B ₈ B ₁₀ B ₆	๐.๙๗๘	๐.๙๕๘	๐.๐๒๘	๕๕๑.๐๖๗*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄ B ₈ B ₁₀ B ₆ B ₉	๐.๙๘๘	๐.๙๗๖	๐.๐๑๘	๘๘๖.๖๑๐*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₅ B ₃ B ₄ B ₈ B ₁₀ B ₆ B ₉ B ₁₁	๐.๙๙๓	๐.๙๘๖	๐.๐๑๐	๑๓๖๑.๗๗๕*

* P < .01

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R²) เมื่อใช้ B₇ เป็นตัวทำนายมีค่าเท่ากับ ๐.๕๐๑ และเมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₂ เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายมีค่าเท่ากับ ๐.๖๖๐ แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ ๐.๑๕๘ ซึ่งทดสอบแล้วพบว่า ความแตกต่าง (R² change) มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₁

พบว่า คำสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้น เป็น .๐๗๐ ค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ทดสอบความแตกต่างแล้ว มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₅, B₃, B₄, B₈, B₁₀, B₆, B₉ และ B₁₁ เข้าไปตามลำดับพบว่า คำสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้น และค่าความแตกต่างก็มี นัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ทุกค่า และเป็นที่น่าสนใจ เกิดว่า ค่าความแตกต่าง (R^2_{change}) ของสัมประสิทธิ์การทำนายลดลงอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า ซึ่งย่อมแสดงว่าตัวแปรที่เพิ่มเข้าไปไม่มีอิทธิพลเหนือตัวแปรที่ใส่เข้าไปก่อนอย่างแน่นอน แสดงว่าการจัดลำดับของตัวแปร เรียงจากที่มีลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย มีดังนี้

1. Various communicative functions (B₇)
2. Proper choice of words/sentences within certain situation (B₂)
3. Holidays and celebrations (B₁)
4. Source of information (B₉)
5. Association with places (B₃)
6. Tones, feelings and attitudes (B₄)
7. Distinguishing types of information (B₈)
8. Daily pasttime use (B₁₀)
9. Role relationship (B₆)
10. Rhetorical device in literature (B₉)
11. Cultural specificity about names (B₁₁)

และจากตารางนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ของความรู้ทาง ภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม กับตัวทำนายที่เพิ่มขึ้นทีละตัวจนครบ ๑๑ ตัว พบว่ามีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๑ ($R = .๗๐๘, .๘๑๒, .๘๕๕, .๘๘๗, .๙๑๕, .๙๓๕, .๙๕๕, .๙๖๖, .๙๗๕, .๙๘๘$ และ $.๙๙๓$ ตามลำดับ) แสดงว่า ตัวทำนายทั้ง ๑๑ ตัว สามารถใช้ทำนาย ความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้

ในบรรดาตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัวนี้ ตัวแปรที่สามารถใช้เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้แก่ ตัวแปร B₇ (Various communicative functions) เพราะตัวทำนาย B₇ เพียงตัวเดียวสามารถทำนายความรู้ทางภาษาคำานวัฒนธรรมและสังคมได้ถึงร้อยละ ๕๐ (R² = ๐.๕๐๑) แต่หากจะทำนายให้ใกล้เคียงมากขึ้นจำเป็นต้องใช้ตัวทำนายต่าง ๆ ร่วมกันดังนี้

65% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain situation

$$(R^2_{b_7 b_2} = 0.660)$$

75% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain situation
- Holidays and celebrations
- Sources of information

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_5} = 0.787)$$

90% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain situation
- Holidays and celebrations
- Sources of information
- Association with places
- Tones, feelings and attitudes
- Distinguishing types of information

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_5 b_3 b_4 b_8} = 0.911)$$

- 99% - Various communicative functions
- Proper choice of words/sentences within certain situation
 - Holidays and celebrations
 - Sources of information
 - Association with places
 - Tones, feelings and attitudes
 - Distinguishing types of information
 - Daily pastime use
 - Role relationship
 - Rhetorical device in literature
 - Cultural specificity about names

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_5 b_3 b_4 b_8 b_{10} b_6 b_9 b_{11}} = 0.986)$$

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ วิเคราะห์ความสำคัญของตัวแปรและการหากลุ่มตัวทำนายความรู้คลื่น
วัฒนธรรมและสังคม จากตัวแปร ๑๑ ตัว จากคะแนนของนิสิตกลุ่มบัณฑิต
ศึกษา (N=130)

ตัวแปร	Multiple R ²	R ²	R ² change	F
B ₇	๐.๖๓๘	๐.๔๐๗	๐.๔๐๗	๘๗.๗๘๑ *
B ₇ B ₂	๐.๗๖๖	๐.๕๘๗	๐.๑๘๐	๙๐.๒๘๖ *
B ₇ B ₂ B ₁	๐.๘๓๖	๐.๖๙๔	๐.๑๑๒	๙๗.๗๑๕ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄	๐.๘๗๖	๐.๗๖๗	๐.๐๖๗	๑๐๒.๗๙๕ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅	๐.๙๐๓	๐.๘๑๕	๐.๐๔๘	๑๐๙.๓๒๐ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆	๐.๙๒๘	๐.๘๖๑	๐.๐๔๖	๑๒๗.๓๗๓ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆ B ₃	๐.๙๔๘	๐.๘๙๘	๐.๐๓๗	๑๕๕.๐๓๒ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆ B ₃ B ₈	๐.๙๖๔	๐.๙๒๙	๐.๐๓๑	๑๙๘.๓๓๙ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆ B ₃ B ₈ B ₁₀	๐.๙๗๕	๐.๙๕๑	๐.๐๒๒	๒๕๖.๙๑๕ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆ B ₃ B ₈ B ₁₀ B ₁₁	๐.๙๘๔	๐.๙๖๘	๐.๐๑๗	๓๖๑.๑๓๓ *
B ₇ B ₂ B ₁ B ₄ B ₅ B ₆ B ₃ B ₈ B ₁₀ B ₁₁ B ₉	๐.๙๙๓	๐.๙๘๕	๐.๐๑๗	๕๒๖.๓๒๗ *

* p < .01

จากตารางที่ ๑๘ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R²) เมื่อใช้ B₇ เป็นตัวทำนาย มีค่าเท่ากับ ๐.๔๐๗ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₂ เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ ๐.๑๘๐ ซึ่งทดสอบแล้วพบว่า ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₁ เข้าไป ก็พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นอีกเท่ากับ ๐.๑๑๒ เมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วพบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₄, B₅, B₆, B₃, B₈, B₁₀, B₁₁ และ B₉ เข้าไปก็พบว่า สัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นตามลำดับทุกตัว

ทำนาย จากการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การทำนายพบว่า เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกค่า และจากการพิจารณาค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2_{change}) พบว่า เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B_2 เข้าไปหลัง B_7 นั้น ค่าความแตกต่างลดลง และลดลงไปตลอดเวลาที่เพิ่มตัวทำนายตัวอื่น ๆ เข้าไป (ค่า R^2_{change} ของ $B_{11} = ๐.๐๑๗๔๔$ และ $B_9 = ๐.๐๑๗๓๔$)

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปไม่มีอิทธิพลเหนือตัวทำนายตัวที่อยู่ก่อนหน้านั้น และดังนั้นจึงอาจจัดลำดับตามความสำคัญของตัวทำนายจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. Various communicative functions (B_7)
2. Proper choice of words/sentences within certain situation (B_2)
3. Holidays and celebrations (B_1)
4. Tones, feelings and attitudes (B_{11})
5. Sources of information (B_5)
6. Role relationship (B_6)
7. Association with places (B_3)
8. Distinguishing types of information (B_9)
9. Daily pastime use (B_{10})
10. Cultural specificity about names (P_{11})
11. Rhetorical device in literature (B_9)

และจากตารางนี้พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม กับตัวทำนายที่เพิ่มขึ้นทีละตัวจนครบ ๑๑ ตัว มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($R = .๖๓๗, .๗๖๖, .๘๓๖, .๘๗๖, .๙๐๓, .๙๒๘, .๙๔๘, .๙๖๔, .๙๗๕, .๙๘๔$ และ $.๙๙๓$ ตามลำดับ) แสดงว่า ตัวทำนายทั้ง ๑๑ ตัวสามารถทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้

ในบรรดาตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัวนี้ ตัวแปรที่สามารถใช้เป็นตัวทำนายได้ดีที่สุดได้แก่
ตัวแปร B₇ (Various communicative functions) เพราะตัวแปร B₇ เพียง
ตัวเดียวสามารถใช้ทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้ถึงร้อยละ ๔๐
(R² = ๐.๔๐๘) แต่หากจะทำนายให้ใกล้เคียงมากขึ้นจำเป็นต้องใช้ตัวแปรหลาย ๆ ตัว
เป็นตัวทำนายร่วมกันดังนี้

58% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

$$(R^2_{b_7 b_2} = 0.587)$$

75% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Holidays and celebrations

- Tones, feelings and attitudes

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_4} = 0.767)$$

90% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Holidays and celebrations

- Tones, feelings and attitudes

- Sources of information

- Role relationship

- Association with places

- Distinguishing types of information

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_4 b_5 b_6 b_3 b_8} = 0.929)$$

- 998 - Various communicative functions
- Proper choice of words/sentences within certain situation
 - Holidays and celebrations
 - Tones, feelings and attitudes
 - Sources of information
 - Role relationship
 - Association with places
 - Distinguishing types of information
 - Daily pastime use
 - Cultural specificity about names
 - Rhetorical device in literature

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_4 b_5 b_6 b_8 b_{10} b_{11} b_9} = 0.985)$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ การวิเคราะห์ความสำคัญของตัวแปรและการหากลุ่มตัวทำนายความรู้อ่าน
วัฒนธรรมและสังคมจากตัวแปร ๑๑ ตัว จากคะแนนของนิสิตกลุ่มบัณฑิตและ
บัณฑิตศึกษา (N=360)

ตัวแปร	Multiple R	R ²	R ² change	F
B ₇	๐.๖๘๓	๐.๔๖๗	๐.๔๖๗	๓๑๓.๖๔๔*
B ₇ B ₂	๐.๗๔๗	๐.๖๓๕	๐.๑๖๘	๓๑๐.๓๕๓*
B ₇ B ₂ B ₁	๐.๘๔๗	๐.๗๑๗	๐.๐๘๒	๓๐๐.๗๓๑*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈	๐.๘๗๗	๐.๗๖๘	๐.๐๕๒	๒๙๘.๙๐๗*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄	๐.๙๐๕	๐.๘๑๘	๐.๐๕๙	๓๑๗.๑๙๑*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀	๐.๙๒๙	๐.๘๖๓	๐.๐๕๕	๓๖๙.๕๖๕*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀ B ₃	๐.๙๕๘	๐.๙๑๙	๐.๐๕๖	๔๕๖.๓๗๙*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀ B ₃ B ₅	๐.๙๖๕	๐.๙๒๙	๐.๐๓๐	๕๗๑.๐๕๓*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀ B ₃ B ₅ B ₆	๐.๙๗๗	๐.๙๕๕	๐.๐๒๖	๘๑๒.๑๕๓*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀ B ₃ B ₅ B ₆ B ₉	๐.๙๘๖	๐.๙๗๒	๐.๐๑๘	๑๒๒๖.๘๓๐*
B ₇ B ₂ B ₁ B ₈ B ₄ B ₁₀ B ₃ B ₅ B ₆ B ₉ B ₁₁	๐.๙๘๖	๐.๙๘๕	๐.๐๑๓	๒๐๖๑.๕๕๒*

*P < .01

จากตารางที่ ๑๔ ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R²) เมื่อใช้ B₇ เป็นตัวทำนาย
มีค่าเท่ากับ ๐.๔๖๗ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₂ เข้าไปค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเป็น ๐.๖๓๕
ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การทำนาย (R² change) เป็น ๐.๑๖๘ ทดสอบความแตกต่าง
แล้วพบว่า เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₁ เข้าไป
ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ ๐.๗๑๗ ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ
๐.๐๘๒ และพบว่า เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย B₈, B₄,
B₁₀, B₃, B₅, B₆, B₉, และ B₁₁ เข้าไปพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นเมื่อ

เพิ่มตัวทำนายใหม่เข้าไป แต่ความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การทำนายลดลง ๆ เมื่อเพิ่มตัวทำนายใหม่เข้าไป จากการทดสอบพบว่า ความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า และจากการที่ค่าความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2_{change}) ลดลงทีละน้อยแสดงว่า ตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปใหม่แต่ละตัวไม่มีอิทธิพลเหนือตัวทำนายเดิม ดังนั้นจึงอาจจัดลำดับความสำคัญของตัวทำนายทั้ง ๑๑ ตัว ตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. Various communicative functions (B_7)
2. Proper choice of words/sentences within certain situation (B_2)
3. Holidays and celebrations (B_1)
4. Distinguishing types of information (B_8)
5. Tones, feelings and attitudes (B_4)
6. Daily pastime use (B_{10})
7. Association with places (B_3)
8. Sources of information (B_5)
9. Role relationship (B_6)
10. Rhetorical device in literature (B_9)
11. Cultural specificity about names (B_{11})

และจากตารางนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม กับตัวทำนายที่เพิ่มขึ้นทีละตัวจนครบ ๑๑ ตัว พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ($R = .๖๘๓, .๗๙๗, .๘๔๗, .๘๗๗, .๘๙๑, .๙๑๑, .๙๑๘, .๙๔๘, .๙๖๔, .๙๗๗, .๙๘๖$ และ $.๙๙๒$ ตามลำดับ) แสดงว่าตัวทำนายทั้ง ๑๑ ตัวสามารถทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้

นอกจากนี้ จากข้อมูลในตารางพบว่า ตัวแปรที่อาจใช้เป็นตัวทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้ดีที่สุดในบรรดาตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัว คือ B_7 (Various communicative functions) เพราะตัวทำนาย B_7 เพียงตัวเดียวสามารถทำนายได้ถึงร้อยละ ๕๖.๗

(ค่า $R^2 = .๔๖๗$) ส่วนตัวทำนายอื่น ๆ เป็นตัวเสริมช่วยให้การทำนายแม่นยำขึ้น หากจะ
ทำนายให้ได้ผลมากขึ้นจะต้องใช้ตัวทำนายต่าง ๆ ร่วมกันดังนี้

63% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

$$(R^2_{b_7 b_2} = 0.635)$$

75% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Holidays and celebrations

- Distinguishing types of information

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_8} = 0.769)$$

90% - Various communicative functions

- Proper choice of words/sentences within certain
situation

- Holidays and celebrations

- Distinguishing types of information

- Tones, feelings and attitudes

- Daily pastime use

- Association with places

- Sources of information

- Role relationship

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_8 b_4 b_{10} b_3 b_5 b_6} = 0.929)$$

- 99% -- Various communicative functions
- Proper choice of words/sentences within certain situation
 - Holidays and celebrations
 - Distinguishing types of information
 - Tones, feelings and attitudes
 - Daily pastime use
 - Association with places
 - Sources of information
 - Role relationship
 - Rhetorical device in literature
 - Cultural specificity about names

$$(R^2_{b_7 b_2 b_1 b_8 b_4 b_{10} b_3 b_5 b_6 b_9 b_{11}} = 0.985)$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๖. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร

ข้อมูลที่ี้ได้จากการคำนวณต่อไปนี้ เป็นผลจากการคำนวณ Pooled variance estimate เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรของการวิจัย ๒ กลุ่มคือ กลุ่มบัณฑิต (Group 1) จำนวน ๒๓๐ คน และกลุ่มบัณฑิตศึกษา (Group 2) จำนวน ๑๓๐ คน ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ ๒๐ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๐ การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร โดยใช้ Pooled variance estimate

ตัวแปร	กลุ่มประชากร	\bar{X}	S.D	S.E	POOLED VARIANDE		ESTIMATE 2-TAIL PROB
					t-value	df	
TOT	Group 1	๓๐.๓๕๕	๕.๗๕๕	๐.๓๖๓	-๑.๓๖	๓๕๘	๐.๑๗๕
	Group 2	๓๑.๐๓๕	๕.๕๐๑	๐.๓๖๖			
B ₁	Group 1	๕.๒๕๐	๐.๕๒๕	๐.๐๖๑	-๐.๓๐	๓๕๘	๐.๗๖๘
	Group 2	๕.๖๖๕	๐.๕๓๐	๐.๐๖๒			
B ₂	Group 1	๕.๗๑๗	๑.๕๕๓	๐.๐๕๕	-๑.๘๓	๓๕๘	๐.๐๖๘
	Group 2	๕.๐๐๐	๑.๓๓๕	๐.๑๑๗			
B ₃	Group 1	๓.๕๕๖	๐.๕๑๓	๐.๐๖๐	-๐.๓๕	๓๕๘	๐.๗๒๘
	Group 2	๔.๐๓๑	๐.๕๓๑	๐.๐๖๒			
B ₄	Group 1	๒.๕๒๖	๑.๑๖๕	๐.๐๗๗	-๒.๕๒	๓๕๘	๐.๐๑๖
	Group 2	๓.๑๓๑	๑.๑๐๒	๐.๐๕๗			
B ₅	Group 1	๑.๒๒๒	๐.๖๖๐	๐.๐๕๕	-๒.๐๕	๓๕๘	๐.๐๔๑
	Group 2	๑.๓๖๕	๐.๖๕๕	๐.๐๕๗			
B ₆	Group 1	๓.๐๓๐	๐.๗๖๑	๐.๐๕๐	-๑.๑๘	๓๕๘	๐.๒๓๗
	Group 2	๓.๑๓๑	๐.๗๕๑	๐.๐๖๕			
E ₇	Group 1	๖.๒๕๓	๑.๖๕๖	๐.๑๑๒	-๐.๑๘	๓๕๘	๐.๘๕๘
	Group 2	๖.๓๑๕	๑.๖๓๓	๐.๑๕๓			

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่มประชากร	\bar{X}	S.D	S.E	POOLED VARIANCE		ESTIMATE 2-TAIL PROB
					t-value	df	
B ₈	Group 1	๑.๒๔๘	๐.๗๗๓	๐.๐๔๑	-๐.๗๖	๓๕๘	๐.๔๕๖
	Group 2	๑.๓๓๕	๐.๘๖๓	๐.๐๗๖			
E ₉	Group 1	๐.๖๔๔	๐.๖๕๐	๐.๐๔๓	-๑.๔๗	๓๕๘	๐.๐๕๐*
	Group 2	๐.๕๐๘	๐.๕๘๗	๐.๐๕๒			
B ₁₀	Group 1	๑.๑๗๐	๐.๗๔๓	๐.๐๕๔	-๒.๑๔	๓๕๘	๐.๐๒๙*
	Group 2	๐.๙๔๒	๐.๗๓๑	๐.๐๖๔			
B ₁₁	Group 1	๑.๑๕๗	๐.๖๐๗	๐.๐๕๐	-๑.๒๔	๓๕๘	๐.๑๔๘
	Group 2	๑.๒๓๙	๐.๕๒๕	๐.๐๔๖			

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นได้ว่า เมื่อคิดคะแนนรวม (TOT) ของตัวแปรทั้ง ๑๑ ตัวรวมกัน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มบัณฑิตเท่ากับ ๓๐.๓๕๘ คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๗ ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มบัณฑิตศึกษาเท่ากับ ๓๑.๐๓๙ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๔ ของคะแนนเต็ม แสดงว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มทำคะแนนจากแบบสอบที่เป็นเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ได้ในระดับใกล้เคียงกัน และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนน โดยใช้ pooled variance estimate พบว่า ค่า t เท่ากับ -๑.๓๖ และ ๒-TAIL PROB เท่ากับ ๐.๑๗๕ ซึ่งย่อมแสดงว่า คะแนนที่ได้จากนิสิตทั้ง ๒ กลุ่มไม่แตกต่างกัน (เมื่อ $P < .๐๕$) แสดงว่า นิสิตทั้งระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา มีความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมทั้ง ๑๑ ด้านไม่แตกต่างกัน

และจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มในองค์ประกอบด้านวัฒนธรรม และสังคมแต่ละด้าน ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

๑. นิสิตทั้ง ๒ กลุ่ม มีความรู้ไม่แตกต่างกันในองค์ประกอบ ๗ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- 1.1 Holidays and celebrations (B_1) โดยมี 2-TAIL
PROB = .768
- 1.2 Proper choice of words/sentences within certain
situation (B_2) โดยมี 2-TAIL PROB = .068
- 1.3 Association with places (B_3) โดยมี 2-TAIL
PROB = .728
- 1.4 Role relationship (B_6) โดยมี 2-TAIL PROB = .237
- 1.5 Various communicative functions (B_7) โดยมี
2-TAIL PROB = .858
- 1.6 Distinguishing types of information (B_8) โดยมี
2-TAIL PROB = .446
- 1.7 Cultural specificity about names (B_{11}) โดยมี
2-TAIL PROB = .198

๒. นิสิตทั้ง ๒ กลุ่ม มีความรู้ทางภาษาต้นวัฒนธรรมและสังคม แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ในองค์ประกอบต่อไปนี้

2.1 Tone, feelings and attitudes (B_4) โดยมี 2-TAIL
PROB = .016 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มบัณฑิตเท่ากับ ๒.๘๒๖ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๑๐ ของ
คะแนนเต็ม และของกลุ่มบัณฑิตศึกษาเท่ากับ ๓.๑๓๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๘ ของคะแนนเต็ม
แสดงว่า นิสิตกลุ่มบัณฑิตศึกษาทำคะแนนได้มากกว่ากลุ่มบัณฑิต

2.2 Sources of information (B_5) โดยมี 2-TAIL PROB = .041
ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มบัณฑิตเท่ากับ ๑.๒๒๒ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๐ ของคะแนนเต็ม
และค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มบัณฑิตศึกษาเท่ากับ ๑.๓๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๕ ของ
คะแนนเต็ม แสดงว่ากลุ่มบัณฑิตศึกษาทำคะแนนได้มากกว่ากลุ่มบัณฑิต

2.3 Rhetorical device in literature (B_9) โดยมี 2-TAIL PROB = .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มบัณฑิตเท่ากับ ๖๔.๔ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒ ของคะแนนเต็ม และของกลุ่มบัณฑิตศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๔ ของคะแนนเต็ม แสดงว่ากลุ่มบัณฑิตทำคะแนนได้มากกว่ากลุ่มบัณฑิตศึกษา

2.4 Daily pastime use (B_{10}) โดยมี 2-TAIL PROB = .029 ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มบัณฑิตเท่ากับ ๑.๑๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕ ของคะแนนเต็ม และค่าเฉลี่ยของกลุ่มบัณฑิตศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖ ของคะแนนเต็ม แสดงว่ากลุ่มบัณฑิตศึกษาทำคะแนนได้มากกว่ากลุ่มบัณฑิต

๗. แบบทดสอบมาตรฐาน

หลังจากที่นำแบบสอบซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรแล้วเป็นเวลา ๖ เดือน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบชุดเดิมไปทดสอบกับประชากรกลุ่มเดิม จำนวน ๓๕ คน ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ในการหาความคงที่ของแบบสอบ โดยใช้วิธี test และ retest และเพื่อการคำนวณค่าความคงที่ของแบบสอบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการทดสอบทั้งสองครั้งของประชากรเดิมมาคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และค่า t-test การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่า t-test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ ความคงที่ของแบบทดสอบ

\bar{X}	\bar{Y}	S.D (x)	S.D (y)	r_{xy}	t
๓๐.๒๒๙	๓๒.๔๒๙	๔.๖๘๕	๓.๖๖๖	๐.๔๑๘	๐.๘๐๕*

*p < .05

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ($\bar{X} = 30.229$ และ $\bar{Y} = 32.429$) จากการทดสอบ t-test พบว่า แบบทดสอบนี้มีความคงที่ ($t = 0.805$) และความคงที่อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.418$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญ และลำดับความสำคัญขององค์ประกอบ
ด้านวัฒนธรรมและสังคม

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังที่กล่าวไว้ในเรื่องการดำเนินการสร้าง
แบบทดสอบ (หน้า ๔๔-๕๐) และจากการที่กำหนดองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม
เพื่อนำมาศึกษา จำนวน ๑๑ องค์ประกอบ ดังรายละเอียดหน้า ๕๑-๕๒ นั้น ผลการวิจัย
พบว่า

๑.๑ ในบรรดาองค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบนี้ องค์ประกอบที่มี
ความสำคัญมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้าน Various communicative functions
(B7) และองค์ประกอบที่สำคัญน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบด้าน cultural specificity
about names (B11) ดังที่ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในเรื่องการวิเคราะห์
การถอดอรรถพหูสม และการหาสมการการทำนาย บทที่ ๔ หัวข้อที่ ๔ (หน้า ๔๔-๔๕) ลำดับ
ความสำคัญจากมากไปน้อยขององค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ เป็นดังนี้

๑. Various communicative functions
๒. Proper choice of words/sentences within certain situation
๓. Holidays and celebrations
๔. Distinguishing types of information

๕. Tones, feelings, and attitudes
๖. Daily pastime use
๗. Association with places
๘. Sources of information
๙. Role relationship
๑๐. Rhetorical device in literature
๑๑. Cultural specificity about names

การที่องค์ประกอบด้าน various communicative functions มีความสำคัญเป็นอันดับแรก อาจเป็นเพราะในการเรียนการสอนภาษานั้น การมีความสามารถด้านตัวภาษา (grammatical หรือ linguistic competence) นั้น ยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนยังต้องมีความสามารถที่เรียกว่า communicative competence อีกด้วย

ดังเช่นที่ Widdowson^๑ กล่าวว่า "To begin with, it will be generally acknowledged that the ultimate aim in language learning is to acquire communicative competence, to interpret, whether this is made overt in talking or corresponding or whether

^๑H.G. Widdowson, Teaching Language as Communication.

it remains covert as a psychological activity underlying the ability to say, listen write and read."

และว่า^๑

"In my view, the communicative competence which this presupposes does not come of itself, especially not to those learners outside the European cultural tradition. Rules of use have to be taught with as much care as do rules of grammar --- This is a need to shift our attention away from an almost exclusive concentration on grammatical competence and to give equal attention to communicative competence. Knowledge of a language involves both, and whether we are concerned with the description or the teaching of language, we must concern ourselves with both."

และการที่จะมีความสามารถในการใช้ภาษา หรือ language use ได้นั้น ปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึง คือ การเรียนรู้และเข้าใจถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมและสังคม เช่น ผู้เรียนต้องรู้จักการเลือกใช้ถ้อยคำในสถานการณ์ต่าง ๆ ต้องรู้จักและใช้ถ้อยคำเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ตามธรรมเนียมของเจ้าของภาษา การใช้

^๑ H.G. Widdowson, "The Teaching of Rhetoric to Students of Science and Technology" in Perren, G. (ed.) Science and Technology in a Second Language. CILT Reports and Papers 7, 1971, p. 36.

เวลาในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษา และยังต้องเข้าใจบทบาทของผู้พูด ผู้ฟัง ตลอดจนท่าทีและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด ผู้ฟัง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษา

นอกจากนี้ การสื่อความหมายทางภาษาก็มิได้ขึ้นอยู่กับความหมายด้านภาษาศาสตร์ (linguistic meaning) เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับค่านิยมทางสังคม หรือ วัฒนธรรมอื่น ๆ ที่ติดมากับภาษาเหล่านั้นด้วย ดังเช่นที่ ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร^๑ ได้กล่าวว่า

"Language occurs in the social setting and language use varies cross - culturally. Language use receives more emphasis than language usage. Language is seen as the activity of a speech community. Effective communication will not occur unless the transmitter and the receiver agree both in the linguistic meanings and on the social values attached to choice of expression".

^๑Achara Wangsothorn, Lectures presented at the seminar on French Language Testing and Evaluation organized by the Thai Association of Teachers of French 6-15 May 1980 Bangkok.

Finocchiaro^๑ ก็เห็นด้วยเช่นกันว่า การสื่อความหมายนั้น มีความเกี่ยวพันอยู่กับสภาวะการณ์ทางสังคมอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้น ปัจจัยทั้งทางด้านภาษา และที่ไม่ใช่ทางด้านภาษา เป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา ได้แก่ บทบาททางสังคมของผู้สนทนา เวลา และสถานที่ทำการสนทนา ซึ่งทั้งหมดนี้จะมีส่วนกำหนดรูปแบบและท่าทีของภาษาที่จะแสดงออกไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือเขียน

Since, as anthropologists and sociologists have pointed out, oral communication takes place in a definite sociolinguistic situation, both linguistic and extralinguistic factors must be considered. Not only will linguistic forms vary in meaning in different contexts, but the units of discourse into which the forms are integrated must be appropriate to and acceptable in the social situations in which they used. Extralinguistic factors, such as the social roles of the participants in a conversation and the place and time of the communication act, will determine to a large extent the form, tone, and appropriateness of any oral or written message.

^๑Mary Finocchiaro, "Developing Communicative Competence" in A TEFL Anthology Compiled by Donald L. Bouchard, Louis J. Spaventa, English Teaching Division Washington D.C. 1980. p. 2.

๑.๒ และนอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เมื่อพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญ
ขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม จากคะแนนของนิสิตทั้ง ๒ กลุ่ม แยกจากกันนั้น
มีองค์ประกอบ ๓ อันดับแรกร่วมกัน คือ

๑. Various communicative functions
๒. Proper choice of words/sentences within certain situations
๓. Holidays and celebrations

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ไม่ว่าจะเป็นนิสิตระดับใด ทุกครั้งที่สื่อ
ความหมายทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นการสื่อความหมายโดยการพูด เขียน หรือ ฟัง อ่าน
การสื่อความหมายในแต่ละครั้งย่อมกระทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง หรืออาจ
เพื่อหลายจุดมุ่งหมายก็ได้ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้าน communicative
functions นี้ จะสอดแทรกอยู่ในทุกสถานการณ์ที่มีการสื่อความหมายทางภาษา จึงทำ
ให้มีลำดับความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยกัน

ดังเช่นที่ Widdowson* กล่าวไว้ว่า

"Communication only takes place when we make use
of sentences to perform a variety of different acts of an
essentially social nature thus we do not communicate by composing

* H.G. Widdowson, "The Teaching of English as Communication"
English Language Teaching 27 (October, 1972): 16.

sentences, but by using sentences to make statements of different kinds, to describe, to record, to classify and so on, or to ask questions, make requests, give orders."

และการที่จะใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายให้ตรงกับจุดประสงค์มากที่สุดนั้น ผู้ใช้จำเป็นต้องเลือกใช้ถ้อยคำ หรือประโยคให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย และสถานการณ์ เพราะแม้จะมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน แต่หากใช้คำ/ประโยค ผิด หรือไม่เหมาะสมก็จะทำให้เนื้อความที่ต้องการจะสื่อเน้นผิดเพี้ยนไปได้ การสื่อและการรับสารนั้นจึงจะได้ผลสม ความเป้าหมาย

ตามที่ Malinowski* กล่าวไว้ว่า

"Each verbal statement by a human being has the aim and function of expressing some thought or feeling actual at that moment and in that situation, and necessary for some reason or other to be made known to another person or persons in order either to serve purpose of common action, or to establish ties of purely social communion, or else to deliver the speaker of violent feelings or passions".

*Bronislaw Malinowski, "The Problem of Meaning in Primitive Languages" in Meaning of Meaning by L. Order and I.A. Richards 10th ed. London, Routledge and Kegan Paul P.349 P.307

และที่ Franklin Fearing* กล่าวไว้

"Communication may be conceived as a pattern of interpersonal relationships occurring in a social field possessing certain specific properties. The important characteristic of these relationships is that both the communicator and the interpreter must be able to perceive the other as capable of reacting in certain ways to a particular kind of stimulus material (symbols) produced by one of them. Further, the individuals participating in this transaction must perceive each other in specific ways. The communicator, for example, must perceive the potential interpreter as an entity who can be moved by the produced content, and the interpreter must perceive the content as produced by a human agent. In other words, it is here postulated that for communication to occur both the producer of the communication and the interpreter must be in each other's field, if not physically at least psychologically."

*Franklin Fearing, "An Examination of the Conceptions of Benjamin Whorf in the Light of Theories of Perception and Cognition." In Language in Culture edited by Harry Hoijer 7th ed. The University of Chicago Press, Chicago 1971 p.76

นอกจากนี้ การที่องค์ประกอบด้าน Holidays and celebrations มีความสำคัญเป็นอันดับ ๓ ทั้งในกลุ่มบัณฑิต บัณฑิตศึกษา และในกลุ่มบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา รวมกัน อาจเป็นเพราะว่า เทศกาลงานฉลองต่าง ๆ นี้เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดค่านิยมป็นทางสังคมต่าง ๆ และสะท้อนออกมาให้เห็น ในภาษา ทั้งนี้เพราะว่า วัฒนธรรมประเพณีนั้น ไม่สามารถแยกออกจากภาษาได้โดยเด็ดขาด ภาษาเป็นสิ่งสะท้อนของสังคมที่เป็นเจ้าของภาษานั้น ๆ ดังที่ Sapir กล่าวไว้ในหนังสือรวบรวมข้อเขียนของเขาโดย Mandelbaum^๑

"Language is a guide to social reality.....Human beings do not live in the objective world alone, nor alone in the world of social activity as ordinarily understood, but are very much at the mercy of the particular language which has become the medium of expression for their society....."

The understanding of a simple poem, for instance, involves not merely an understanding of the single words in their average significance, but a full comprehension of the whole life of the community as it is mirrored in the words, or as it is suggested by their overtones."

^๑David G. Mandelbaum (ed) Selected Writings of Edward Sapir. Berkeley and Los Angeles, University of California Press. 1949, p. 162

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ

๒.๑ องค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ เมื่อนำมาจับคู่กันเป็นคู่ ๆ ส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกและต่ำ ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้าน Various communicative functions กับ Proper choice of words/ sentences within certain situations ซึ่งมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r = 0.3602$) และมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

๒.๒ องค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ เมื่อนำมาจับคู่กันเป็นคู่ ๆ มีความสัมพันธ์ ๔ คู่ ที่มีความสัมพันธ์ทางลบและต่ำ ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้าน Tones, feelings and attitudes กับ Rhetorical device in literature ($r = -0.1969$) และเป็นความสัมพันธ์ทางลบที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้าน Sources of information กับ Role relationship ($r = -0.0033$) แต่เป็นความสัมพันธ์ทางลบที่ไม่มีนัยสำคัญ ($r = 0.474$)

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้าน Role relationship กับ Rhetorical device in literature ($r = -0.0244$) แต่เป็นความสัมพันธ์ทางลบที่ไม่มีนัยสำคัญ ($r = 0.322$)

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้าน Distinguishing types of information กับ Daily pastime use ($r = -0.0096$) แต่เป็นความสัมพันธ์ทางลบที่ไม่มีนัยสำคัญ ($r = 0.444$)

๔. สมการการทำนาย^๑

จากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด เมื่อนำมาสร้างสมการทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม โดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้ง ๑๑ องค์ประกอบ โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์ถดถอย และค่าคงที่ ได้สมการการทำนายที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

จากสมการทั่วไป

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 \dots b_nX_n$$

เมื่อ Y' = คะแนนรวมของคะแนนดิบของผู้สอบคนที่ i

a = constant

b_1 = ค่า B (Beta)

X_1 = คะแนนขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ตัวที่ 1 (B_1)

b_2 = ค่า B

X_2 = คะแนนขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ตัวที่ 2 (B_2)

๔.๑ สมการที่สามารถทำนายได้ ๔๔^๖

$$Y' = 0.3021 + 1.0850X_1 + 0.8593X_2 + 0.9953X_3 + \\ 0.8963X_4 + 1.1489X_5 + 1.0165X_6 + 0.9807X_7 + \\ 1.0622X_8 + 1.0156X_9 + 1.0171X_{10} + 0.9165X_{11}$$

^๑ดูค่า Constant และค่า Beta จากภาคผนวก ก. หน้า ๑๕๑-๑๕๖

๔.๒ สมการที่สามารถทำนายได้ ๗๕%

สมการที่ ๔.๑ เป็นสมการที่สามารถทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคมได้ถึง ๕๔ ก็จริง แต่ก็ เป็นสมการที่จำเป็นต้องใช้คะแนนดิบขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมทุกองค์ประกอบ ดังนั้น หากต้องการทราบผลที่จะเกิดจากการสอบแบบสอบชุดนี้เพียง ๗๕% ก็สามารถทำได้โดยอาศัยคะแนนจากการสอบเกี่ยวกับองค์ประกอบเพียง ๔ องค์ประกอบ คือ คะแนนจากองค์ประกอบด้าน Various communicative functions (B_7), Proper choice of words/sentences (B_2), Holidays and celebrations (B_1) และ Distinguishing types of information (B_8) โดยใช้สมการต่อไปนี้

$$Y' = a + b_7X_7 + b_2X_2 + b_1X_1 + b_8X_8$$

ซึ่งจะได้สมการสำเร็จรูป ดังนี้

$$Y' = 8.4134 + 1.2975X_7 + 1.3355X_2 + 1.3899X_1 + 1.3149X_8$$

๕. การสร้างมิติสัมพันธ์ของการทดสอบภาษา (Language matrix)

ในการกำหนดมิติสัมพันธ์ของการทดสอบทางภาษาเท่าที่เป็นอยู่ มักจะอาศัยการกำหนดโดยหลักของภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง คือ มักจะแยกภาษาออกเป็น ๔ ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น ส่วนประกอบทางด้านศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ซึ่งสามารถวัดความสามารถทางภาษา (linguistic competence) ของผู้สอบได้แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในอันที่จะวัดความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (communicative competence) นั้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาในเชิงสังคมวัฒนธรรม จิตวิทยา และปรับของผู้ใช้ภาษาด้วย

Finocchiaro^๑ เอง ได้เน้นถึงเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนภาษาว่า มิใช่จะมีองค์ประกอบทางด้านตัวภาษาเท่านั้น แต่องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคมด้วย

"We must provide the learner with a knowledge of the variables to which he will have to respond in any meaningful act of communication, These variables must be presented gradually, in brief logical steps, and they must reoccur continuously in language learning activities. It is especially important that we integrate the new linguistic or cultural elements with linguistic, social, and cultural elements that have been previously introduced and practiced"

Hai Li Li^๒ ก็เห็นเช่นเดียวกันว่า จำเป็นจะต้องสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ควบคู่กันกับการใช้ภาษาในปริบท หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะความคุ้นเคยทางวัฒนธรรม หรืออีกนัยหนึ่ง การเข้าถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นเอง ที่เป็นเสมือนแนวทางไปสู่ความสามารถในการสื่อความหมายของภาษานั้น ๆ ได้

"Providing cultural information and showing how to use language in certain contexts and situations are also necessary in language teaching. In fact familiarity with culture is part of language competence"

^๑Mary Finocchiaro "Developing Communicative Competence"
In A TEFL Anthology compiled by Donald L. Bouchard, Louis J. Spaventa.
English Teaching Division. Washington D.C. 1980 p.2

^๒Hai Li Li "Language and Culture" in TESL Talk Conference
Proceedings TESL'81 Part II Vol.13 no 3, Ontario Ministry of
Citizenship and Culture, Summer 1982, p.92

มีคุณสมบัติที่จะเสนอต่อไปนี้ เน้นถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรม ตลอดจน
 ปรับต่าง ๆ ในการใช้ภาษาในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ มีคุณสมบัติที่เสนอมุ่งดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่จะใช้ทดสอบและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
 เหตุการณ์ หรือเรื่องราวนั้น ๆ

๒. รูปแบบที่ใช้สื่อความหมาย ซึ่งหมายถึงการกำหนดทักษะการรับและการแสดงออก
 (medium) ทักษะมาลา (mode) และช่องทางของการสื่อสาร (channel)

๓. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งครอบคลุมด้านสถานที่ เวลา ฐานะ
 บทบาทความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ของภาษาที่ใช้ ตลอดจนทัศนคติ ท่าทีต่าง ๆ
 ในการใช้ภาษา เช่น ในแบบทดสอบข้อ ๒๐ นั้น หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางและ
 กิจกรรมในหัวข้อนี้ คือ ทดลองว่าผู้สอบเข้าใจด้วยการอ่านหรือฟัง บ้ายประกาศของทาง
 สถานีรถไฟหรือไม่ ท่าทีของภาษาที่แสดงออกเป็นแบบมีพิธีรีตรอง (formal) ส่วนองค์
 ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรมที่เน้นในข้อนี้ คือ เรื่องของสถานที่ (association with
 places) หรือฉาก (setting) ของท้องเรื่อง ซึ่งได้แก่ สถานีรถไฟ ส่วนรูปแบบที่ใช้
 สื่อความหมายนั้น ในข้อนี้ใช้ทักษะในการรับด้วยการอ่านข้อความ written:receptive
 หรือการรับด้วยการฟังข้อความ spoken:receptive เป็น medium ส่วนทักษะมาลา
 ที่ใช้ก็เป็น monologue ชนิด spoken to be heard หรือ monologue ชนิด
 written to be read ก็ได้ และใช้ public address system หรืออาจใช้
 print (unilateral) เป็นช่องทางของการสื่อสาร (channel) ก็ได้

LANGUAGE MATRIX

Communicative Events and Activities	Instrumentality			Socio-Cultural Categories										
	Medium	Mode	Channel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

SOCIOCULTURAL CATEGORIES

1. Various communicative functions	7. Association with places
2. Proper choice of words/sentences within certain situation	8. Sources of information
3. Holidays & celebrations	9. Role relationship
4. Distinguishing types of information	10. Rhetorical device in literature
5. Tones, feelings and attitudes	11. Cultural specificity about names
6. Daily pastime use.	

๖. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหภาษา

จากการนำแบบทดสอบซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา การทดสอบ และการสอนภาษา ตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสมด้านเนื้อหา จนแน่ใจได้ว่า แบบทดสอบนี้สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด (มี content validity) และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ ๒๑ หน้า ๑๐๒ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้ เพราะมีความมั่นคงแน่นอน และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในระดับสูง สามารถใช้แบบทดสอบนี้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนของอาจารย์และข้าราชการอื่น ๆ ในระดับมหาวิทยาลัย

ส่วนสาเหตุที่สำคัญที่อาจมีผลทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่สูงเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะกลุ่มประชากรที่นำมาใช้ในการคำนวณมีขนาดเล็ก หรืออาจเป็นเพราะแรงจูงใจในการทำแบบทดสอบครั้งแรก และครั้งหลังแตกต่างกัน และในขณะเดียวกันก็อาจเป็นไปได้ที่ตัวอย่างประชากรบางคนอาจได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (เพราะค่า $\bar{X} = ๓๐.๒๒๙$ และ $\bar{Y} = ๓๒.๙๒๙$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural aspect) โดยมุ่งศึกษาว่า องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาว่ามีอะไรบ้าง แต่ละองค์ประกอบมีน้ำหนัก หรือมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร นอกจากนี้ ในการวิจัยมุ่งที่จะสร้างผลการทำนายผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมจากกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุด และท้ายที่สุดก็เพื่อสร้างมิติสัมพันธ์การใช้ภาษา (Language matrix) เพื่อการเรียนการสอนและการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการใช้ภาษาแบบมหภาษา (Macro-language) ประชากรการศึกษา คือ นิสิตระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๕ จำนวน ๓๖๐ คน กลุ่มตัวอย่างประชากรได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified random sampling) เครื่องมือการวิจัยคือ แบบสอบวัดความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ที่ได้รับการทดสอบและปรับปรุงเป็นอย่างดีแล้ว และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความโค้ง ค่าความเบ้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise multiple regression analysis) การจัดกลุ่มทางสถิติแบบ Varimax rotated factor matrix การหากลุ่มตัวทำนายความรู้ทางภาษาด้านวัฒนธรรมและสังคม เพื่อสร้างผลการทำนายความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาขององค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ๑๑ องค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

๑. Various communicative functions
๒. Proper choice of words/sentences within certain situation
๓. Holidays and celebrations
๔. Distinguishing types of information
๕. Tones feelings and attitudes
๖. Daily pastime use
๗. Association with places
๘. Sources of information
๙. Role relationship
๑๐. Rhetorical device in literature
๑๑. Cultural specificity about names

องค์ประกอบดังกล่าวนี้ แต่ละตัวสามารถใช้เป็นตัวทำนายความรู้ทางภาษาด้าน วัฒนธรรมและสังคมได้ โดยเฉพาะองค์ประกอบลำดับแรกเพียงองค์ประกอบเดียวก็สามารถ ทำนายได้ถึงร้อยละ ๔๖.๗ ($R^2 = .๔๖๗$) นับเป็นองค์ประกอบที่ดีที่สุดในการทำนาย และมีลำดับความสำคัญมากที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ จำนวน ๔ องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ กับองค์ประกอบ ทุกองค์ประกอบรวมกัน องค์ประกอบทั้ง ๔ ได้แก่

๑. Various communicative functions
๒. Proper choice of words/sentences within certain situation
๓. Association with places
๔. Holidays and celebrations
๕. Daily pastime use
๖. Tones feelings and attitudes
๗. Sources of information
๘. Role relationship
๙. Distinguishing types of information

และมีองค์ประกอบ ๒ องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ กับองค์ประกอบทุกองค์ประกอบรวมกัน ได้แก่ องค์ประกอบ

Cultural specificity about names ($r = .๒๓๘๕$) และ Rhetorical device in literature ($r = .๒๑๑๗$)

จากผลของการวิจัย ถ้าจะจัดกลุ่มองค์ประกอบทั้ง ๑๑ นี้ ออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ แล้วปรากฏว่า สามารถจัดได้เป็น ๔ กลุ่ม โดยวิธีทางสถิติแบบ Varimax rotated factor matrix กล่าวคือ

- กลุ่มที่ ๑ ได้แก่ องค์ประกอบ - Holidays and celebrations
- " - Proper choice of words/sentences within certain situation
 - " - Tones feelings attitudes
 - " - Role relationship
- กลุ่มที่ ๒ ได้แก่ องค์ประกอบ - Association with places
- " - Various communicative functions
 - " - Cultural specificity about names

กลุ่มที่ ๓ ได้แก่ องค์ประกอบ --Daily pastime use

กลุ่มที่ ๔ ได้แก่ องค์ประกอบ --Sources of information

" - Distinguishing types of information

" - Rhetorical device in literature

นอกจากนี้ ยังได้เสนอการสำรวจมิตินิยมทัศนคติในการใช้ภาษาในรูปของ "มหากาษา" เพื่อการสอนหรือการทดสอบภาษา มิตินิยมทัศนคติดังกล่าวนี้คำนึงถึงส่วนประกอบทางด้านสังคม วัฒนธรรม ปริบท และบทบาทฐานะ ทัศนคติ และท่าทีของผู้ใช้ภาษา รูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้สื่อ ความหมาย เรื่องราว เหตุการณ์ ฉากที่ใช้และกิจกรรมที่ใช้ในการทดสอบ นอกจากความรู้ใน ตัวภาษาแต่เพียงอย่างเดียว แบบทดสอบมหากาษาดังกล่าวนี้พบว่าเข้าเกณฑ์มาตรฐาน เพราะ ผลของ t มีค่าคงที่ $t = 0.804$ ในระดับ $p = .05$ และมีความคงที่ในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.494$) นอกจากนี้ แบบทดสอบชุดนี้ยังมีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาในระดับสูง ดังจะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของแบบทดสอบ (congruence coefficient) เท่ากับ $.89$ จึงนับว่า แบบทดสอบดังกล่าวนี้สามารถใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียน ในระดับมหากาษาได้

ข้อเสนอแนะ

๑. การเรียนการสอนภาษาควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นนอกเหนือไปจากความรู้ทางด้านภาษาเพียงอย่างเดียว เพราะองค์ประกอบอื่น ๆ มีผลต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน มากเช่นกัน

๒. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมและสังคมมีความ สำคัญต่อการใช้ภาษา ดังนั้น ในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักนิสิต หรือนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา ผู้สอนควรสอนและหรือเน้น เกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบทั้ง ๑๑ องค์ประกอบที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ การจะเลือก เน้นการสอนเกี่ยวกับ องค์ประกอบใด เป็นพิเศษย่อมขึ้นอยู่กับความรู้เดิม เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมของผู้เรียน

และเนื้อหาที่จะสอนเป็นสิ่งสำคัญด้วย แต่การเพิกเฉยไม่สอนผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ย่อมเป็นการไม่เหมาะสมเช่นกัน

๓. มิติสัมพันธ์ทางภาษาที่เสนอแนะไว้ไม่เหมาะสำหรับผู้ที่ยังยึดหลักการทดสอบภาษา โดยอาศัยหลักของภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง แต่เหมาะสำหรับผู้สนใจการทดสอบภาษาในระดับ "มหภาษา" (Macro-Language) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มิติสัมพันธ์ทางภาษาที่เสนอแนะไว้เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการจะวัดความสามารถศึกษาในการสื่อความหมาย (Communicative competence)

๔. ควรมีการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบต่าง ๆ โดยละเอียดขึ้นไปอีก และทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากแหล่งที่แตกต่างกันไปมากกว่านี้

๕. ควรมีการรวบรวมจัดทำข้อทดสอบในแบบมหภาษานี้ไว้อีก เพื่อทดสอบทักษะอื่น ๆ ที่แบบทดสอบนี้ยังครอบคลุมไปไม่ถึง

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- Abbs Brian, et al. Strategies London : Longman Group Ltd. 1975.
- Adams John Boman. "On Expressive Communication in an Egyptian Village," in Language in Culture and Society p. 273.
Edited by Dell Hymes. New York : Harper & Row, 1964.
- Aksornkool, Namthip. "New Trends in Language Syllabus Design"
Paper delivered at the Post REIC Annual Academic Seminar 28 April, 1983.
- Alexander L.G. Mainline (Series) London : Longman Group Ltd. 1979.
- Allen J.P.B. "New Developments in Curriculum, the National and the Structural Syllabus." Paper read at the TEAL Conference, Vancouver, B.C., mimeo. March, 1978.
- Allen J.P.B. H.G. Widdowson. Grammar and Language Teaching, The Edinburgh Course in Applied Linguistics, pp. 45-97.
Edited by J.P.B. Allen and S.P. Corder, Vol. 2 London : Oxford University Press, 1975.
- Bernstein, Basil. "Aspects of Language Learning in the Genesis of the Social Process", in Language in Culture and Society pp. 252-253. Edited by Dell Hymes. New York : Harper & Row, 1964.

- Boardman, Roy. Over to You Cambridge : Cambridge University Press, 1979.
- Brooks, Nelson. Language and Language Learning 2d ed. New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1964.
- Bruder, Mary Newton. Developing Communicative Competence in English as a Second Language. The University Center for International Studies, Pittsburgh : University of Pittsburgh, 1974.
- Burling, Robbins. Man's Many Voices. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- Canale, M. and M. Swain. Approaches to Communicative Competence Occasional Papers No. 14 SEAMEO Regional Language Centre : Singapore April, 1980.
- Candlin, C.N. (ed) The Communicative Teaching of English. London : Longman, 1975.
- Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance Oxford : Pergamon Press, 1980.
- Casson W., Ronald. Language Culture and Cognition. New York : Macmillan Publishing Co., Inc., 1981.
- Cook, Vivian. English for Life. (Series) International Edition. Pergamon Institute of English. Oxford : Pergamon Press, 1980.
- Corder, Pit. Introducing Applied Linguistics, Middlesex : Penguin Books, 1973.

- Cripper C. and H.G. Widdowson. "Sociolinguistics and Language Teaching" in The Edinburgh Course in Applied Linguistics Vol. 2: Papers in Applied Linguistics p. 156. Edited by J.P.B. Allen and S. Pit Corder. London : Oxford University Press, 1975.
- Dunlop Ian, Heinrich Schrand. In and About English. Pergamon Institute of English Oxford : Pergamon Press, 1981.
- Fearing, Franklin. "An Examination of the Conceptions of Benjamin Whorf in the Light of Theories of Perception and Cognition." in Language in Culture p. 76. Edited by Harry Hoijer 7th ed. The University of Chicago Press, Chicago, 1971.
- Fillmore, Charles. "A Grammarian Looks to Sociolinguistics." in Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching. p. 2. Edited by J.B. Pride, Oxford : Oxford University Press, 1979.
- Finocchiaro, Mary. "Developing Communicative Competence." in A TEFL Anthology Compiled by Donald L. Bouchard, Louis J. Spaventa. English Teaching Division, Washington D.C. 1980.
- Finocchiaro, Mary. Teaching English as a Second Language. (revised and enlarged ed.) New York : Harper & Row Publishers, 1969.
- Fishman, Joshua A. Sociolinguistics : A Brief Introduction Rowley : Newbury House Publishers, 1970.

- Frake, Charles O. "The Diagnosis of Disease Among the Subanum of Mindanao" in Language in Culture and Society p. 194. Edited by Dell Hymes. New York : Harper & Row, 1964.
- Francis, W. Nelson. "The Nature of Language." in Introductory Readings on Language pp. 15-16. Edited by Wallace L. Anderson and Norman C. Stageberg. 4th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston Inc., 1975.
- The HBJ English Programs. World English. (Series) New York: Harcourt Brace Jovanovich Inc., 1981.
- Holmes, Janet and Dorothy F. Brown. "Sociolinguistic Competence and Second Language Learning." Topics in Culture Learning 6 (August, 1977): 72.
- Hymes, D. "On Communicative Competence." in Sociolinguistics p. 281. Edited by J.B. Pride and J. Holmes. Harmondsworth, Middlesex, England : Penguin Books English, 1976.
- Jaramillo Mari-Luci. "Cultural Difference in the ESOL Classroom." TESOL Quarterly 7 (March, 1973): 51-59.
- Johnson Keith, Keith Morrow. Approaches. Cambridge, England: Cambridge University Press, 1979.
- Jones Leo. Functions of English. Cambridge, England : Cambridge University Press, 1977.
- Kaplan Robert. "Cultural Thought Patterns in Inter-Cultural Education." in Readings on English as a Second Language pp. 245-257. Edited by Kenneth Croft. Massachusetts: Winthrop Publishers, Inc., 1972.

- Lado, Robert. Language Testing. London : Longman, 1977.
- Lake Sue, Chris Ttofi. To the Point. London : The Macmillan Press, 1978.
- Langacker Ronald W. Language and Its Structure 2d ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1973.
- Leech, Geoffrey and Jan Svartvik. A Communicative Grammar of English. London : Longman, 1979.
- Li Li Hi. "Language and Culture." in TESL Talk Conference Proceedings TESL'81 Part II Vol. 13, No. 3, Ontario Ministry of Citizenship and Culture, Summer, 1982.
- Loew, Helene. "Tuning In : Popular Culture in the Second Language Classroom." Foreign Language Annals 12 (September, 1979): 271-272.
- Malinowski, Bronislaw. "The Problem of Meaning in Primitive Languages." in Meaning of Meaning p. 307. Edited by C. Ogden and I.A. Richards 10th ed. London : Routledge and Kegan Paul, 1949.
- Mandelbaum, David G. (ed.) Selected Writings of Edward Sapir. Berkeley and Los Angeles : University of California Press, 1949.
- Mcleod, Beverly. "The Relevance of Anthropology to Language Teaching." TESOL Quarterly 10 (June, 1976): 211-219.

- Morrow, K.E. Techniques of Evaluation for a Notional Syllabus.
Reading, England : Center for Applied Language Studies,
University of Reading, 1977.
- Morrow, Keith, Keith Johnson : Communicate 1-2. Cambridge :
Cambridge University Press, 1979.
- Munby, J. Communicative Syllabus Design. Cambridge : Cambridge
University Press, 1978.
- O'Neill, Robert. Kernel Lesson Plus. London : Longman, 1971.
- Paulston, Christina Bratt. "Biculturalism : "Some Reflections
and Speculations." TESOL Quarterly 12(December, 1978):
378-379.
- Richards, J.C., M.N. Long. Breakthrough. Oxford : Oxford
University Press, 1979.
- Rubin, Joan. "What the Good Language Learner Can Teach US."
in Sociolinguistic Aspects of Language Learning and
Teaching p. 23. Edited by J.B. Pride. Oxford : University
Press, 1979.
- Salimbine, Suzanne. "From Structurally Based to Functional
Based Approaches to Language Teaching." English Teaching
Forum 21(January, 1983): 2.
- Sapir, Edward. Language. New York : Harcourt Brace & World,
Inc., 1949.
- Sapir, Edward. "Language." in Language Culture and Society
pp. 62-63. Edited by Ben G. Blount. Massachusetts : Winthrop
Publishers Inc., 1974.

- Savignon, S.J. Communicative Competence : An Experiment in Foreign-Language Teaching. Philadelphia : Center for Curriculum Development, 1972.
- Stern, H.H. "The Formal-Functional Distinction in Language Pedagogy : A Conceptual Clarification." Paper read at the 5th AILA Congress, Montreal, August, 1978.
- Sutherland, Kenton. English Alfa, Boston : Houghton Mifflin Co., 1981.
- Tucker, G.R. "The Assessment of Bilingual and Bicultural Factors of Communication." in Bilingualism, biculturalism and Education. Edited by S.T. Carey. Edmonton : University of Alberta Press, 1969.
- Tucker, G.R. and W.E. Lambert. "Sociocultural Aspects of Language Study." in Focus on Learner p. 246. Edited by John W. Oller and Jack C. Richards. Massachusetts : Newbury House Publishers, Inc., 1973.
- Upshur, John A. "Cross-Cultural Testing : What to Test." in Teaching English as a Second Language pp. 358-359. Edited by Harold B. Allen and Russel N. Campbell. Bombay : TATA McGraw-Hill Publishing Company Ltd., 1972.
- Upshur, J.A. and A. Palmer. "Measures of Accuracy, Communicativity and Social Judgements for Two Classes of Foreign Language Speakers." AILA Proceedings, Copenhagen 1972, Volume III: Applied Sociolinguistics Edited by A. Verdoodt, Heidelberg: Julius Groes Verlag, 1974.

- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing 2d ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1977.
- Wangsotorn, Achara. Lectures Presented at the Seminar on French Language Testing and Evaluation. Organized by the Thai Association of Teachers of French 6-15 May, 1980. Bangkok, Mimeo.
- Watson, Karen Ann. "Understanding Human Interaction : The Study of Everyday Life and Ordinary Talk." in Culture Learning: Concepts Applications and Research pp. 101-110. Edited by Richard W. Brislin. Hawaii : The East-West Center, 1979.
- White, Colin and Paul Davies. Broader Context English. London : Macmillan Education, 1975.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.
- Widdowson, H.G. "The Teaching of Rhetoric to Students of Science and Technology." in Science and Technology in a Second Language p. 36. Edited by G. Purren.: CILT Reports and Papers 7, (n.p), 1971.
- Widdowson, H.G. "The Teaching of English as Communication." English Language Teaching 27(October, 1972): 16.
- Wilkins, D.A. Second-Language Learning and Teaching. London : Edward Arnold, 1976.

Wilkins, D.A. Linguistics in Language Teaching. London :
The English Language Book Society and Edward Arnold
Publishers Ltd., 1978.

Wilkins, D.A. Notional Syllabuses. London : Oxford University
Press, 1976.

Wolfson, Nessa. "Compliments in Cross-Cultural Perspective."
TESOL Quarterly 15(June, 1981): 119-123.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม เพื่อทดสอบความตรงตามเนื้อหา
(Content Validity)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก. แบบสอบถามเพื่อทดสอบความตรงตามเนื้อหา
- ภาคผนวก ข. ตารางข้อมูลเกี่ยวกับการหมุนแกน
- ภาคผนวก ค. ค่า Constant และค่า Beta ที่ใช้ในการสร้างสมการการทำนาย
- ภาคผนวก ง. เครื่องมือการวิจัยและแบบทดสอบ
- ภาคผนวก จ. ค่าเฉลี่ยแบบทดสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบถาม

เนื่องจากข้าพเจ้ากำลังเก็บข้อมูลในการทำวิจัยเรื่อง macro language จึงใคร่ขอตามความคิดเห็นของท่านในเรื่องแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ ซึ่งมุ่งถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยจัดรวบรวมไว้เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ

๑๑ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

๑. holidays and celebrations
๒. proper choice of words/sentences within certain situation
๓. association with places
๔. tones, feelings, attitudes
๕. sources of information
๖. role relationship
๗. various communicative functions
๘. distinguishing types of information
๙. rhetorical device in literature
๑๐. daily pastime use
๑๑. cultural specificity about names

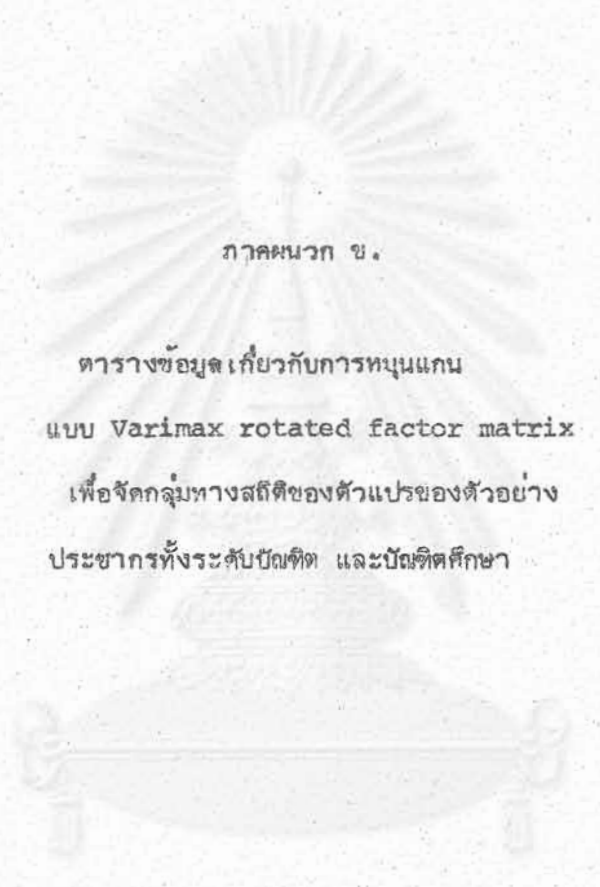
เพื่อวัดความสอดคล้องของข้อทดสอบ จึงใคร่ถามความคิดเห็นจากท่านว่า ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการที่ข้าพเจ้าจัดข้อทดสอบย่อย ๆ ดังกล่าวเหล่านี้เข้าไว้ในหัวข้อใหญ่ ๑๑ ข้อดังที่กล่าวมา (กรุณาดูข้อสอบที่แนบมาประกอบ) ถ้าท่านเห็นด้วย กรุณาขีด ✓ ลงใต้ข้อความว่า เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วย กรุณาขีด ✓ ลงใต้ข้อความว่า ไม่เห็นด้วย

ข้อ		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๑.	จัดไว้ในหัวข้อ holidays and celebrations		
๒.	จัดไว้ในหัวข้อ "		
๓.	จัดไว้ในหัวข้อ "		
๔.	จัดไว้ในหัวข้อ "		
๕.	จัดไว้ในหัวข้อ "		
๖.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๗.	จัดไว้ในหัวข้อ association with places		
๘.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๙.	จัดไว้ในหัวข้อ role relationship		
๑๐.	จัดไว้ในหัวข้อ distinguishing types of information		
๑๑.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๑๒.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๑๓.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๑๔.	จัดไว้ในหัวข้อ role relationship		
๑๕.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๑๖.	จัดไว้ในหัวข้อ association with places		
๑๗.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๑๘.	จัดไว้ในหัวข้อ role relationship		
๑๙.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๒๐.	จัดไว้ในหัวข้อ association with places		
๒๑.	จัดไว้ในหัวข้อ source of information		
๒๒.	จัดไว้ในหัวข้อ source of information		
๒๓.	จัดไว้ในหัวข้อ distinguishing types of information		

ข้อ		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๒๔.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๒๕.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๒๖.	จัดไว้ในหัวข้อ distinguishing types of information		
๒๗.	จัดไว้ในหัวข้อ tones, feelings, attitudes		
๒๘.	จัดไว้ในหัวข้อ rhetorical device in literature		
๒๙.	จัดไว้ในหัวข้อ rhetorical device in literature		
๓๐.	จัดไว้ในหัวข้อ association with places		
๓๑.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๓๒.	จัดไว้ในหัวข้อ association with places		
๓๓.	จัดไว้ในหัวข้อ role relationship		
๓๔.	จัดไว้ในหัวข้อ daily pastime use		
๓๕.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๓๖.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๓๗.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๓๘.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๓๙.	จัดไว้ในหัวข้อ cultural specificity about names		
๔๐.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๔๑.	จัดไว้ในหัวข้อ proper choice of words		
๔๒.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๔๓.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๔๔.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๔๕.	จัดไว้ในหัวข้อ various communicative functions		
๔๖.	จัดไว้ในหัวข้อ daily pastime use		
๔๗.	จัดไว้ในหัวข้อ cultural specificity about names		

เมื่อทำเสร็จแล้ว กรุณากินแบบสอบถามที่ กทมจกทศพย สังหะเนติ ท้อง ๔๐๔

หรือ ผ่าน บาลโพธิ์ ท้อง ๔๐๖ จกขอพระคุณย้ง

ภาคผนวก ข.

ตารางข้อมูลเกี่ยวกับการหมุนแกน
แบบ Varimax rotated factor matrix
เพื่อจัดกลุ่มทางสถิติของตัวแปรของตัวอย่าง
ประชากรทั้งระดับบัณฑิต และบัณฑิตศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

ตารางค่า Constant และค่า Beta (B)

จากการคำนวณการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE MATRIX (CREATION DATE = 12/05/83

***** MULTIPLE REGRESSION *****

VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

DEPENDENT VARIABLE.. TOT

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 1.. B7

MULTIPLE R	0.68336	ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
R SQUARE	0.46698	REGRESSION	1.	3602.59214	3602.59214	313.64941
ADJUSTED R SQUARE	0.46549	RESIDUAL	358.	4112.00508	11.48605	
STANDARD ERROR	3.38911					

-----VARIABLES IN THE EQUATION -----

-----VARIABLES NOT IN THE EQUATION -----

VARIABLE	B	BETA	STD ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL	TOLERANCE	F
B7	1.895408	0.68336	0.10702	313.649	B1	0.33126	0.44715	0.97123	89.220
(CONSTANT)	18.66668				B2	0.43936	0.56126	0.86982	164.175
					B3	0.30083	0.39604	0.92384	66.413
					B4	0.31531	0.42886	0.98604	80.457
					B5	0.30714	0.41895	0.99177	76.002
					B6	0.28102	0.38158	0.98273	60.838
					B7	0.25124	0.34256	0.99090	47.463
					B9	0.15504	0.21160	0.99285	16.734
					B10	0.29983	0.40736	0.96462	69.369
					B11	0.11805	0.15899	0.96688	9.258

สถาบันเทคโนโลยี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE MATRIX (CREATION DATE = 12/05/83

***** MULTIPLE REGRESSION ***** VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

DEPENDENT VARIABLE.. TOT

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 2.. B2

		ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
MULTIPLE R	0.79680	REGRESSION	2.	4897.91378	2448.95689	310.39257
R SQUAPE	0.63489	RESIDUAL	357.	2816.68344	7.88987	
ADJUSTED R SQUARE	0.63284					
STANDARD ERROR	2.80889					

-----VARIABLES IN THE EQUATION -----

-----VARIABLES NOT IN THE EQUATION -----

VARIABLE	B	BETA	STD ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL	TOLERANCE	F
B7	1.455729	0.52484	0.09511	234.278	B1	0.29235	0.47439	0.96137	103.379
B2	1.444935	0.43936	0.11277	164.175	B3	0.26027	0.41188	0.91434	72.733
(CONSTANT)	14.47043				B4	0.25428	0.41217	0.95932	72.856
					B5	0.24497	0.39802	0.96383	67.015
					B6	0.23240	0.37820	0.96697	59.419
					B8	0.24515	0.40382	0.99068	69.366
					B9	0.15517	0.25589	0.99285	24.944
					B10	0.22589	0.35985	0.92658	52.958
					B11	0.09685	0.15739	0.96431	9.043

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE EMATRIX (CREATION DATE = 12/05/83

***** MULTIPLE REGRESSION *****

VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

DEPENDENT VARIABLE.. TOT

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 4.. B8

		ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
MULTIPLE R	0.87674	REGRESSION	4.	5930.00506	1482.50126	294.90657
R SQUARE	0.76867	RESIDUAL	355.	1784.59217	5.02702	
ADJUSTED R SQUARE	0.76607					
STANDARD ERROR	2.24210					

----- VARIABLES IN THE EQUATION ----- VARIABLES NOT IN THE EQUATION -----

VARIABLE	B	BETA	STD ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL	TOLERANCE	F
B7	1.297533	0.46781	0.07673	285.988	B3	0.22650	0.44808	0.90528	88.927
B2	1.335511	0.40608	0.09048	217.873	B4	0.22654	0.45953	0.95187	94.764
B1	1.389940	0.27840	0.13022	113.937	B5	0.20226	0.40842	0.94322	70.872
B8	1.314930	0.22868	0.14774	79.216	B6	0.21090	0.43036	0.96326	80.469
(CONSTANT)	8.413423				B9	0.13239	0.27316	0.98478	28.544
					B10	0.21669	0.43287	0.92313	81.624
					B11	0.10420	0.21271	0.96389	16.776

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE MATRIX (CREATION DATE = 12/05/83

***** MULTIPLE REGRESSION ***** VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 5.. B4

MULTIPLE R	0.90417	ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
R SQUARE	0.81752	REGRESSION	5.	6306.85045	1261.37009	317.19129
ADJUSTED R SQUARE	0.81494	RESIDUAL	354.	1407.74677	3.97669	
STANDARD ERROR	1.99416					

----- VARIABLES IN THE EQUATION -----

----- VARIABLES NOT IN THE EQUATION -----

VARIABLE	B	BETA	STD ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL	TOLERANCE	F
B7	1.271046	0.45826	0.06830	346.363	B3	0.21847	0.48630	0.90412	109.339
B2	1.211897	0.36850	0.08147	221.283	B5	0.20575	0.46773	0.94301	98.853
B1	1.293863	0.25916	0.11624	123.907	B6	0.18327	0.41704	0.94485	74.319
B8	1.291196	0.22455	0.13142	96.523	B9	0.16491	0.37971	0.96738	59.470
B4	0.9105240	0.22654	0.09353	94.764	B10	0.22110	0.49722	0.92280	115.931
(CONSTANT)	6.941020				B11	0.10960	0.25182	0.96335	23.900

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE MATRIX (CREATION DATE = 12/05/83)

***** MULTIPLE REGRESSION *****

VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

DEPENDENT VARIABLE.. TOT

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 9.. B6

MULTIPLE R	0.97683	ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
R SQUARE	0.95430	REGRESSION	9.	7362.06965	818.00774	812.14274
ADJUSTED R SQUARE	0.95313	RESIDUAL	350.	352.52757	1.00722	
STANDARD ERROR	1.00360					

-----VARIABLES IN THE EQUATION ----- VARIABLES NOT IN THE EQUATION -----

VARIABLE	B	BETA	STD ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL TOLERANCE	F
B7	1.068824	0.38535	0.03531	916.028	B9	0.13805	0.62824	227.563
B2	0.8769451	0.26665	0.04243	427.089	B11	0.11441	0.52331	131.618
B1	1.085112	0.21734	0.05888	339.588				
B8	1.114473	0.19382	0.06690	277.499				
B4	0.8153970	0.20287	0.04757	293.826				
B10	1.048706	0.16800	0.07535	193.704				
B3	0.9504851	0.18836	0.06100	242.771				
B5	1.326925	0.18856	0.08361	251.882				
B6	0.9946158	0.16581	0.07096	196.453				
(CONSTANT)	1.508255							

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12/05/83

FILE MATRIX (CREATION DATE = 12/05/83

***** MULTIPLE REGRESSION ***** VARIABLE LIST 1
REGRESSION LIST 1

DEPENDENT VARIABLE.. TOT

VARIABLE(S) ENTERED ON STEP NUMBER 11.. B11

		ANALYSIS OF VARIANCE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARE	F
MULTIPLE R	0.99241	REGRESSION	11.	7597.99575	690.72689	2061.49166
R SQUARE	0.98489	RESIDUAL	348.	116.60147	0.33506	
ADJUSTED R SQUARE	0.98441					
STANDARD ERROR	0.57885					

----- VARIABLES IN THE EQUATION -----

VARIABLE	R	BETA	STD. ERROR B	F	VARIABLE	BETA IN	PARTIAL	TOLERANCE	F
B7	0.9806803	0.35357	0.02070	2244.248					
B2	0.8592598	0.26127	0.02451	1228.874					
B1	1.085062	0.21733	0.03397	1020.384					
B8	1.062160	0.18472	0.03871	752.897					
B4	0.8962769	0.22299	0.02766	1049.633					
B10	1.017102	0.16294	0.04356	545.233					
B3	0.9952806	0.19724	0.03523	798.051					
B5	1.148942	0.16326	0.04870	556.493					
B6	1.016461	0.16945	0.04094	616.510					
B9	1.015627	0.13817	0.04980	416.600					
B11	0.9164508	0.11455	0.05392	288.865					
(CONSTANT)	0.3021695								

MAXIMUM STEP REACHED

STATISTICS WHICH CANNOT BE COMPUTED ARE PRINTED AS ALL NINES.

ภาคผนวก ง.

เครื่องมือการวิจัยและแบบทดสอบมาตรฐาน

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MACRO TEST

INSTRUCTION Read the following dialogues.

They are about the major holidays or celebrations in U.S.A. After reading, decide which holidays or celebrations they are by choosing from the list below. Write only a, b, c... on your answer sheet.

- a. St. Patrick's Day
- b. Thanks giving
- c. Valentine's Day
- d. Memorial Day
- e. Christmas
- f. Halloween
- g. Independence Day
- h. May day
- i. Columbus Day

1. This day is believed to have had its beginnings in a Roman festival called the Lupercalia. The early Roman men often wore the names of the girls who were to be their partners. It is an important time for any one looking for a mate.

2. Koji : Why do you celebrate on May thirtieth?

Harold : We celebrate it in memory of the American men and women who had died in wars.

Koji : It must be a solemn day.

Harold : It is for many people. For example, in Washington they have a special service at the tomb of the Unknown Soldier. In addition, many people put flowers or the graves of their relatives and friends.

3. Koji : What's the next national holidays?

Harold : It's the Fourth of July.

Koji : I know. We studied about that. It was signed in 1776, wasn't it?

Harold : Almost everybody puts up a flag on this day, there are parades and in the evening there is usually an impressive display of fireworks.

4. Koji : When is your next holiday?

Harold : It is on the fourth Thursday of November. It was first celebrated by the Pilgrims in 1621 to give thanks to God for His protection and blessings. People often go to church in the morning and have a big turkey dinner in the afternoon. They usually invite their friends and relatives to have dinner with them, and some families like to invite strangers to their homes.

5. Koji : How do you celebrate your last major holiday of the year?

Harold : It's the day when we commemorate the birth of Jesus.

Many homes put up trees and trim them with brightly colored lights. Gifts are exchanged and many kinds of food are prepared.

Look at the picture, read the dialog and then answer the question that follows:

6. HOUSE DETECTIVE : Are you entertaining a woman in your room?

AGGIE : Just a minute. I'll ask her.

What do you feel about Aggie?

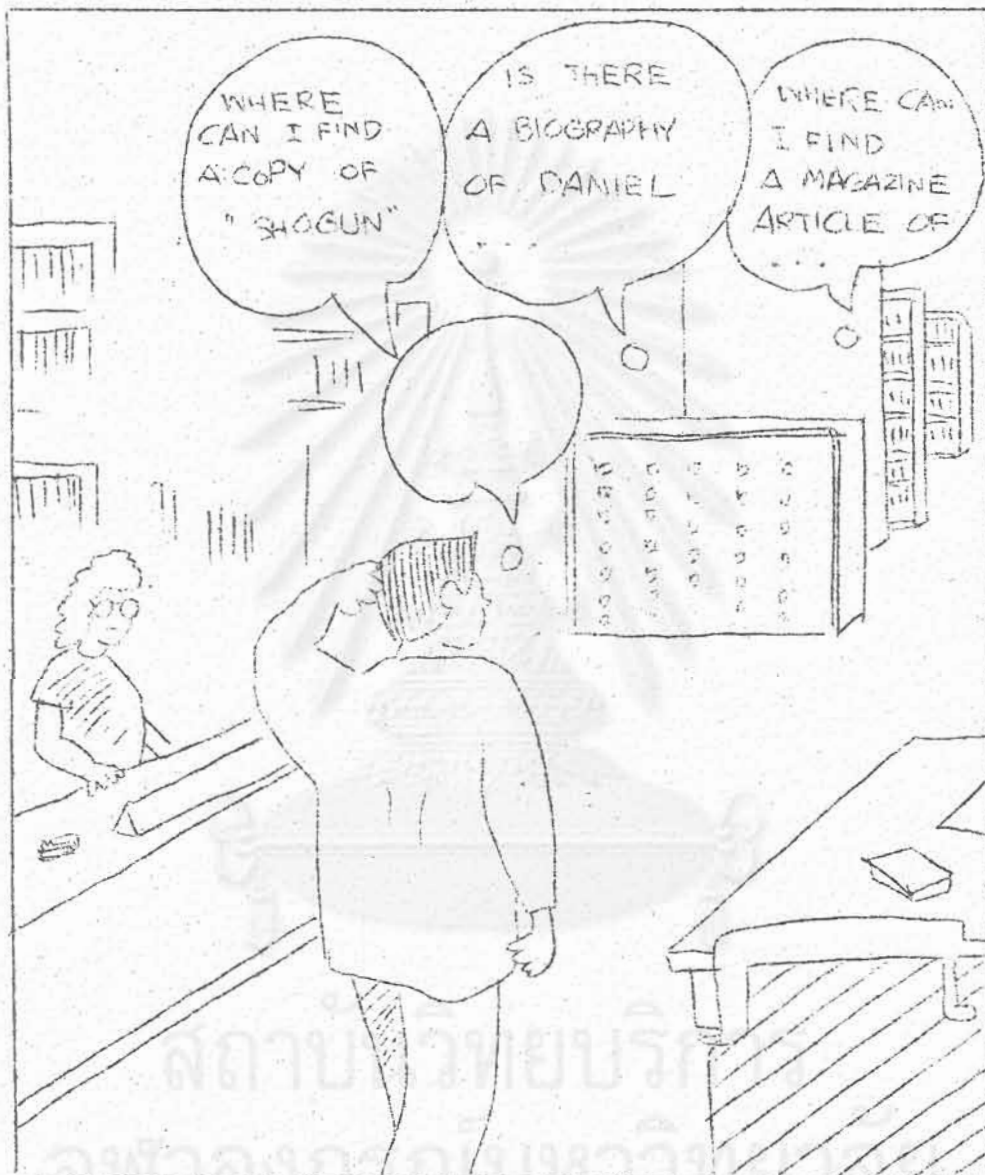
He is _____

- a. frank
- b. foolish
- c. honest
- d. sweet

สถาบันวิทยุขบร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Look at the picture and answer the following questions.

7. Where is the man? He is at _____

8. Which statement fits in the context (บริบท) of the picture?
- I'm sorry this is not lost and found section.
 - May I speak to you a minute?
 - What kind of change do you have?
 - You cannot check it out because this is a reference section.

Read the following dialogues and answer the questions.

Alan : Bob, how in the hell are you? You look swell.

Bob : _____

Alan : Say, that something out in the garage. That little Italian Job your old man gave you for graduation? Let's go for a spin.

Bob : _____

Alan : What?

Bob : _____

Alan : Well sure. But I thought you'd take me for a little spin yourself.

9. This conversation is between
- uncle and nephew
 - friend and friend
 - father and son
 - manager and secretary

10. From this conversation you know that
- a. this is the first time that they have met each other since Bob's graduation.
 - b. the two haven't met for a long time and this is the first time they meet.
 - c. this is one of the regular meetings between the two.
 - d. they just met on the street by chance.
11. How would you describe the attitude of Alan?
- a. Impolite
 - b. Casual
 - c. Scornful
 - d. Indifferent
12. The first statement that Alan speak to Bob is to _____
- a. greet him
 - b. ask for advice
 - c. ask for information
 - d. introduce himself to the group
13. You can tell from this dialogue that Alan feels _____ when he sees Bob.
- a. glad and excited
 - b. depressed
 - c. bored
 - d. indifferent

14. Alan is treating Bob as _____

- a. a friend
- b. somebody very important
- c. an inferior
- d. a distant relative

Woody : Excuse me, could you show me how to get to Raja
Hotel please?

You : _____

15. If you want to answer positively, what should you say?

I certainly _____

- a. would
- b. should as well
- c. can't
- d. might

16. Where might somebody ask you this kind of question?

- a. At the police station.
- b. In your office.
- c. On the street.
- d. At the busterminal

17. Why is Woody speaking to you? To _____

- a. ask for location
- b. ask for advice
- c. ask for instruction
- d. request for information

18. Who is Woody? He is a _____

- a. friend whom you've never met for a long time
- b. person you met recently
- c. person you have never met before
- d. friend you met by chance

19. How would you describe the attitude of Woody?

- a. Very polite.
- b. Just being polite.
- c. Very informal
- d. Rather friendly

Read the following and answer the question below

The Prinz Eugen (from Hannover) to Vienna is
now arriving at platform 4.

20. Where can you see this sign? At the _____

- a. busterminal
- b. train station
- c. airport
- d. dock

Read the following and answer the question below.

Not for ophthalmic use. Store in a cool place. Each gram contains prednisolone 5 mg. in non allergic cream base.

21. The above information is taken from a _____

- a. food label
- b. medicine bottle
- c. food recipe from a cookbook
- d. instruction for taking pills

Read this and answer the questions which follow.

U. of Texas at El. Paso Tx. 79968

Linguistics. Probable room for two lecturers on one year, non-tenure-track appointments, \$12,000 ABD's, \$13,000 Ph.D's, in Linguistics or Applied Linguistics. Will teach principally ESL. Deadline for applications is May.

Send CV to Dept. Chm. Also limited no of TA places, working toward MA in Applied Engl.

Ling., \$3900, some supervised tchng. Univ. is Equal op/AAB.

Ray Past, Chm.

22. Where might this piece of information appear? In a _____

- a. university directory
- b. newspaper's Want-Ads. column
- c. job-application form
- d. U. of Texas at EL Paso bulletin

23. What is the main message here?

- a. Degree students are needed at U. of Texas at El Paso.
- b. Teachers are needed at U. of Texas at El Paso.
- c. Responsibilities of the new teachers.
- d. Information in the contract between the university and the teaching applicant.

24. What is this piece of information for? To _____

- a. advertise the U. of Texas at El Paso
- b. get people to fill in the vacant positions
- c. give the address of the U. of Texas at El Paso
- d. show the concern of the dept. Chairman

25. What is the tone of the message?

- a. formal
- b. solemn
- c. informal
- d. sarcastic

Read this and answer the questions which follow.

"Dear Sir" a man wrote to the editor of a country paper. "Can you tell me how long cows should be milked?" His answer came back in the next mail. "Just the same as short cows, of course."

26. How would you classify this story? It is _____.

- a. an anecdote
- b. a proverb
- c. the "Dear Abby" Column
- d. a puzzle

"How is business?" asked Mike, as he walked into his friend's dress shop. "Terrible," complained Jim "Business stinks. Yesterday I only sold one dress, and today it's even worse." "And how could it be worse?" wailed Jim, "today the customer returned the dress she bought yesterday."

27. How do you feel for Jim according to the story? You

feel _____.

- a. funny
- b. deeply sympathetic
- c. glad
- d. sorry

Read the following poems. The last line of each poem has been omitted. Choose the line which best fits the poem from the choices given.

Four Ducks on a Pond

Four ducks on a pond,
A grass - bank beyond,
A blue sky of spring,
White clouds on the wings;
What a little thing
To remember for years

28. Which one fits the poem?

- a. More than anything!
- b. To remember with tears.
- c. To forget for years.
- d. In the midst of cheers!

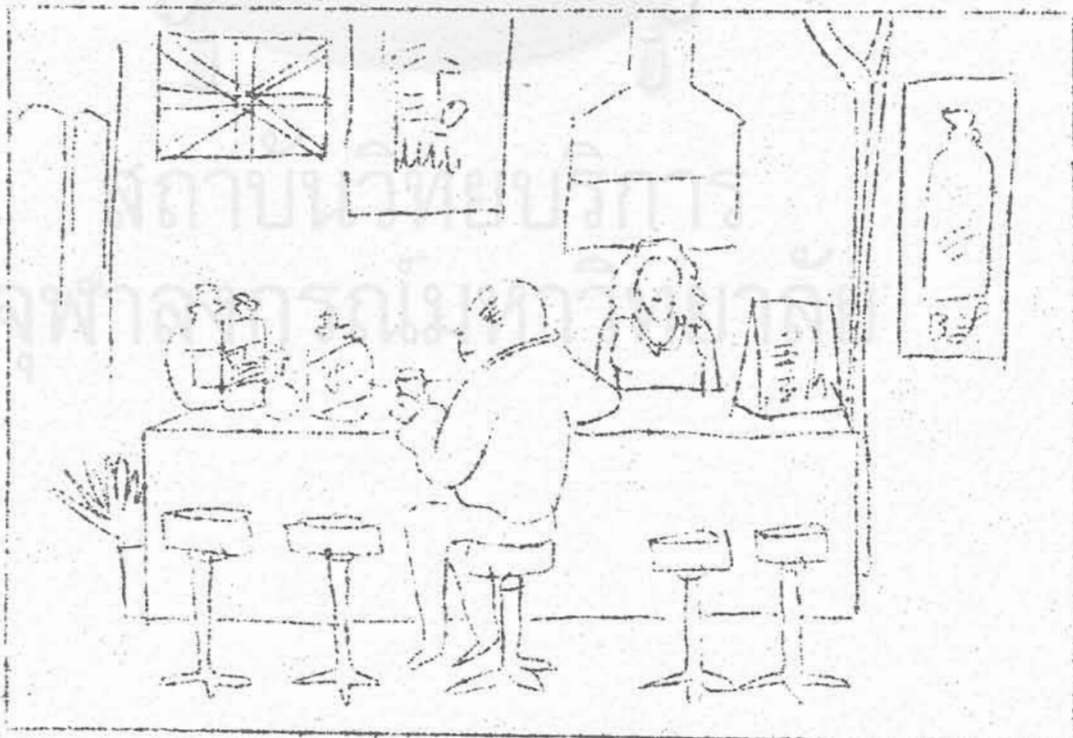
Elegy

Away! we know that tears are vain,
 That death nor heeds nor hears distress:
 Will this unteach us to complain?
 Or make one mourner weep the less?
 And thou, who tell'st me to forget,

29. Which one fits the poem?

- a. You look as though you're swell and wet
- b. You seem to say, "Tis better to forget."
- c. Thyself admits 'tis better to remember
- d. Thy look are wan, thine eyes are wet.

Look at this picture and then answer the question which follows.

30. Where can you find this place? In _____.

- a. U.S.A.
- b. England
- c. Hongkong
- d. Australia

Read the following and then answer the question which follows.

"We are displaying many things of historical interest. For example, here are some of the first light bulbs that Edison invented. Next to them are some modern light bulbs. Notice how different they look.

The development of electricity has made living much easier for many people, especially the housewife. Today housewives use electric stoves, mixers, and toasters to prepare food, and they use electric irons, washing machines, and clothes dryers to do the laundry.

Finally, electricity has led to the development of radios, phonographs, and television. These three things have made life more enjoyable for everyone.

31. What is the situation?

- a. Bob is introducing his new product.
- b. Bob is explaining to his regular customers.
- c. Bob is explaining an exhibition on electricity.
- d. Bob is selling things at an electrical appliances shop.

Jane : I wonder why those people are laughing.
 Betty : I think they're amused by the monkeys.
 Jane : I'd like to see the lions while we're here,
 but I'm always frightened by their roars.
 Betty : They can't hurt you, Jane. Remember that
 they're surrounded by a fence.
 Jane : Oh yes, that's true. Betty, did you expect
 to see so many people here today?
 Betty : No, I'm surprised at that too. Usually only
 a few people come here during the afternoon.

32. What are Jane & Betty doing?

- a. Jane & Betty are at a circus.
- b. Jane & Betty go for a picnic at the park.
- c. Jane & Betty are watching the movie.
- d. Jane & Betty are at Disney world .

 ? Good morning, Sir. May I help you?
 Jim Yes. I'd like to buy a light gray suit.
 ? What size do you wear?
 Jim Size 38 long.
 ? Here you are. It should fit you.
 Jim It's a perfect fit.
 ? Will there be anything else?
 Jim Yes, I also need some socks-size 12, and
 do you carry Italian shoes?
 I wear size 10 c.
 ? Yes, we do.

33. Who is Jim speaking with?

- a. The manager
- b. The salesman
- c. The office clerk
- d. The busboy

34. Read the following dialogue & fill in one word that is omitted.

Pedro : It seems to me that most people in the U.S. depend on the papers and the magazines for international news.

John : Yes, I think you can say that. However, there is one other means of communication that is becoming very important.

Pedro : You're thinking of _____' aren't you?

John : Yes, I am. We have three major networks : The National Broadcasting Company (NBC), the Columbia Broadcasting System (CBS), and the American Broadcasting Company (ABC).

35. Look at these comments. In some of them the speaker is talking about his trip to London by the Thai International Airways.

Choose the one which refers to this.

- a. The trouble was we got a puncture, so we were an hour's late.
- b. We could see beautiful sights along the bank while we were standing at the deck.
- c. And we had a smooth landing at local time 8.00 am., 7 hours earlier than Bangkok time.
- d. The guard was very helpful. He showed us the way to our reserved seat in a non-smoking area.

36-37. When might you hear this? Choose two statements out of the following expressions you might hear in the same place.

- a. Would you mind sitting at this corner?
- b. I'm afraid Jim is not in his office at the moment.
- c. I don't have the slightest idea.
- d. Can I take a message for him?

38. Fill in the missing word in the following conversation.

Jim : What did you buy?

Ann : I bought a couple of blouses, a couple of skirts, three pairs of nylons a pair of high-heel shoes, and a pair of pajamas.

Jim : Did you charge them or pay _____ ?

Ann : Neither. I gave the saleslady a check for them.

39. Situation : Gonzales is talking to the secretary in the office.

Gonzales : Hello. May I have a list of the English books?

Secretary : Surely. You're from _____, aren't you?
(Name of country)

Gonzales : Yes, that's right.

Secretary : Then you must speak Spanish.

40.

Mr. Black : Shall we take a walk around the block?
Mr. Hunter : Yes, let's. It's a beautiful day.

From this conversation you can see that Mr. Black is

- a. extending an invitation.
- b. making a suggestion.
- c. asking for information.
- d. doing a formal greeting.

41-45. Look at these two columns. Join appropriate sentences from each column together to make one utterance:

Column I

Column II

1. Should I get up and put some wood on the camp fire? 2. I really do appreciate your concern. 3. I can't decide whether I should buy it or not. 4. May I speak with Mr. Norris? 5. You look worried.	A. I can't thank you enough. B. Is there anything wrong? C. It seems to be dying down. D. What do you think? E. I'm sorry, he's busy right now.

Read the following passages, and then choose the best answer.

46. It's Saturday afternoon. Jim and Roy are watching "The Big Match" on television. Arsenal are playing Spurs. Jim and Roy support Arsenal. The following is from the commentator "...and it's a corner to Spurs. Mason's going to take it. He sends a high one to the far post and Clifton heads it into the net!

What game is "The Big Match"?

- a. Volleyball
- b. American Football
- c. Rugby
- d. Soccer

47. Linda : Did you go to the movie with Bob last night?

Mary : No. He had to take care of Bill, his roommate.

Linda : What happened to Bill?

Mary : He was sick.

Who was sick?

- a. Robert
- b. William
- c. Wilbur
- d. Peter

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

คำเฉลยแบบทดสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MACRO TEST

MACRO TEST ANSWER SHEET

From 1 - 7 write only a, b, c, ...on your answer sheet.

1. C
2. D
3. G
4. B
5. E
6. B
7. library

Choose the best answer.

8. D
9. B
10. B
11. B
12. A
13. A
14. A
15. A
16. C
17. A
18. C

19. A
20. B
21. B
22. B
23. B
24. B
25. A
26. A
27. D
28. B
29. D
30. B
31. C
32. A
33. B
34. television
35. C
36. - 37. B and D
38. cash
39. Spain
40. B
41. - 45.
1. C
2. A
3. D
4. E
5. B
46. D
47. B